



# Bir halk savaşçısı şehit düştü

Yerel kaynaklardan alınan bilgilere göre 15 Mayıs 2003 tarihinde Tokat'ın Almus ilçesinde çıkan çatışmada Emel Kılıç adlı halk savaşçısı şehit düştü.

1979 Ovacık doğumlu olan Süheyla kod adlı Emel Kılıç, İlk ve Ortaokulu Ovacık'ta, Lise'yi Erzincan Hemşirelik Okulu'nda okudu. Üçüncü sınıfta tutuklanarak,

Erzurum Kapalı Hapishanesi'nde kısa bir süre kalan ve 2000 yılının yaz aylarında TİKKO'ya katılan Kılıç'ın cenazesi ailesi tarafından Tokat'tan alınarak memleketi olan Tunceli Ovacık'a götürüldü.

17 Mayıs akşamı Ovacık'a götürülen cenaze burada ağıtlarla karşılandı.

18 Mayıs sabahı cenaze evinde topla-

nan yaklaşık 400 kişi Emel Kılıç'ı sonsuzluğa uğurladı.

Cenaze işlemlerinin ardından omuzlara alınan Kılıç, Ovacık Merkez Mezarlığına getirildi. Yapılan defin işlemlerinden sonra kitle dağıldı.

Halkın büyük bir kısmı kepenk kapatarak cenazeyi sahiplendi. **Sayfa 8**



YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA

# İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

Sayı: 2003-09

9

\*Yıl:1 \*23 Mayıs-5 Haziran 2003 \*Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-9350

## Kölelik Yasasına ve özelleştirmeye karşı ÖFKEYİ ÖRGÜTLEYELİM

### Saldırı her alanda sürüyor

Egemen sınıflar ve onların uşakları her cepheden saldırarak hak gasplarını sistemli bir şekilde sürdürüyorlar.

Hazırlanan İş Yasa Tasarısı ile işçi ve emekçilerin lehine ne kadar düzenleme varsa hepsi ortadan kaldırılıyor. IMF-DB'nin istemleri doğrultusunda "Özelleştirme" saldırısıyla işçi ve emekçiler işsizliğe, yokluğa, yoksulluğa gömülmek isteniyor.

Devletin özelleştirme, işten atma, sendikasılaştırma saldırıları hızla sürerken emekçilerin öfkesi de her geçen gün artıyor. Özellikle özelleştirme saldırılarına karşı alanlara çıkan onbinlerce emekçi "Özelleştirmeye hayır" sloganlarını atarak devlete yanıt veriyor.

### İşçi sınıfı ayakta

Bu saldırılar sadece Türkiye ile sınırlı değil. Fransa'dan İsrail'e, Avustralya'dan Şili'ye, Güney Kore'den Yunanistan'a birçok ülke, emekçilerin eylem ve genel grevleri ile sarsılıyor. Tüm dünyada işçi sınıfı saldırılara karşı öfkesini sokaklara çıkararak gösteriyor.

Türkiye'de ise özellikle İş Yasası'nda yapılmak istenen değişiklikler ve özelleştirme saldırıları karşısında 17 Mayıs'ta Ankara'da ve İzmir'de alanlara çıkan onbinlerce emekçi bu saldırılara dur dedi.



## MKP Kongresi ve dibe vuran tasfiyeciliğin son çırpınışı!-2

Geçmişini değerlendirme adı altında yaptıklarını, partiyi olumsuzlukların yükünden kurtarmak "misyonu" olarak açıklayanlar, gerçekte tersini yapmışlardır. Daha Proletarya Partisi'nin kuruluş yılı döneminin değerlendirilmesinde 1. yenilgiyi "subjektif", "sol taktik" tespit ve politikalarına bağlamaktadırlar. Bilindiği gibi bu

tespit 1. Konferansta da yapılmıştır, daha sonra 3. Konferans'ta 1. yenilgi objektif yenilgi olarak değerlendirilmiş ve düzeltilmiştir. Amacı üzüm yemek değil, bağcıyı dövmek olan MKP, 3. Konferanstaki olumlu tespite değil de 1. Konferanstaki olumsuz tespite sarılmaktadır.

Olumsuzluk histerisine kapılmış oldu-

ğundan Proletarya Partisi'nin doğru ve olumluluklarına daha kuruluş yıllarından itibaren yöneliyor. Hem de haksız, tutarsız eleştirilerle kurucu önderimizin ve Proletarya Partisinin kuruluşuna yön veren evrensel-stratejik dünya görüşünün Lin-Piaocu-Troçkist çağ tespiti olduğunu söylüyorlar. **Sayfa 12-13-14-15**

### İşçi-köylü'den

**"MÜTTEFİK AMERİKA"  
UYARDI:  
"UŞAK KALABİLMEK  
İÇİN  
ÖZÜR DİLEMELİSİN!"**

**Sayfa 30**

**PROGRAM**

Edip Akbayram

Agire Jiyan

Ali Ekber Eren

Birol Topaloğlu

Nurettin Güleç

Güneşe Türkü

Gulasor Halk Oyunları Ekibi

Barbara Halk Sahnesi

*Tarih: 8 Haziran 2003- Pazar  
Piknik yeri: Denizliköy-Gebze***TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ**

Merkez: (0212) 643 22 33

Kartal: (0216) 306 16 02

**UMUDU  
TOHUMCA  
BÜYÜTECEĞİZ***Pikniğinde Buluşalım***ANADOLU YAKASI  
ARABA KALKIFI YERLER:**

- \* 1 Mayıs Mah. Son Durak
- \* Doğanevler
- \* Dudullu-Huzur Sitesi
- \* Sarıgazi Cemevi Önü
- \* İçerenköy PSAKD Önü
- \* Kartal Ahmet Şimşek Koleji Önü
- \* Kartal Esenkent Minübüs Son Durağı
- \* Topselvi Doğan Market Önü
- \* Esenyalı Dörtüol
- \* Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi Önü
- \* Gebze Fen-İş Köprüsü
- \* Gebze Cumhuriyet Mah.
- \* Gebze Hürriyet Mah.

**Hareket Saati: 08:00****AVRUPA YAKAS›  
ARABA KALK›FL YERLER:**

- \* Sarıyer Son Durak
- \* Nurtepe-Güzeltepe  
Otobüs Durağı
- \* Gazi Mah. Son Durak
- \* Gazi Mah. Cemevi Önü
- \* Gazi Mah. Tuncelililer  
Derneği Önü
- \* Habipler
- \* Bağcılar Çiftlik Otobüs  
Durağı
- \* İkitelli Parseller Salı Pazarı
- \* İkitelli Cemevi Önü
- \* Okmeydanı Şark Kahvesi
- \* Yenibosna Cemevi Önü
- \* Soğanlı Çavuşpaşa

- \* Otobüs Durağı
  - \* Zeytinburnu Belediye Önü
  - \* Bayramtepe Sonevler
  - \* Şahintepe İsmar Önü
  - \* Avcılar İnsa Lisesi Önü
  - \* Esenyurt Köyiçi
  - \* Söğütlüçeşme-İnönü
  - \* Esenler Güney Hastanesi  
Yanı
  - \* Göktürk Köyü Köyiçi
- Hareket Saati: 07:30**



**İşçi-köylü  
senin sesin!  
OKU-OKUT!  
ABONE OL!  
ABONE BUL!**

**ABONELİK ŞARTLARI**

6 AYLIK: 10.200.000  
1 YILLIK: 20.400.000

*NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.  
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.*

**Yurtdışı Hesap Numaraları  
Sema Gül  
Euro Hesabı**

Ziraat Bankası  
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009  
Emlak-Halk Bankası  
Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041  
Vakıf Bank  
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35



# Saldırganlık, uşaklık ve tasfiyecilik üçgeninde ABD-TÜRKİYE-KADEK

Yıllardır uyguladığı politikalarda Kürt ulusunu tanımayan, sürekli baskı altında tutan ve bölgede askeri bir güç olan TC, bu politikalarının çöküşünü engellemek için PKK-KADEK'i gerekçe göstererek bölgedeki askeri gücünü korumaya çalışmaktadır.

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Irak'ı işgal etmesiyle birlikte Türkiye-ABD ilişkileri de yeni bir döneme girdi. Kurulduğu günden beri emperyalistlere uşaklık eden ve son 50 yıldır ABD'nin hizmetinde olan TC'nin yıllardır uyguladığı politikalar bu yeni süreçle birlikte tek tek çökmekte. Kıbrıs adasındaki işgalci politikası adadaki Rum yönetiminin

uşaktan birini tercih eden ve böylece de Türkiye egemenlerini telaşa düşüren ABD çıkarları gereği böyle davranmaktadır. Adına bir çeşit cezalandırma da diyebileceğimiz bu olaylara en yakın örnek Türkiye'ye methiyeler dizilerek anlatılan ancak yaşananlar sonrasında askıya alınan **Nitelikli Sanayi Bölgele-ri anlaşmasıdır.**

Aynı zamanda bölgede belli hedefleri de vardır. Ancak bölgeden çekilmemek için ileri sürdüğü gerekçelere rağmen efendisi bunu yapmakta kararlı olduğunu göstermektedir. Böyle olduğu takdirde TC de çekilmeye mecburdur.

ABD emperyalizmi TC'nin ileri sürdüğü gerekçeyi çürütmek ve Türkiye'de ki şovenizmin etkisi altındaki kitleyi en iyi şekilde aldatmak için bir "öneri" ileri sürdü. Öneriye göre TC Irak Kürdistanı'nda askeri varlığını geri çekmesi halinde ABD emperyalizmi bölgedeki PKK-KADEK militanlarını silahsızlandırarak.

Bu çerçevede ABD'liler ile PKK-KADEK arasında görüşmeler sürdüğü basına yansımakta. Bu görüşmelerde nelerin konuşulduğu pek basına yansımada ama **PKK-KADEK ile emperyalistler arasındaki görüşmelerin sonunda PKK-KADEK teslimiyetinin daha da büyüyeceği şüphe götürmez bir gerçektir.** Bu gerçeği biraz emperyalizmi tanıyan ve sınıf mücadelesi tarihini biraz olsun araştıran herkes görebilir. PKK-KADEK'in Başkanlık Konseyi Üyelerinin açıklamaları da bu gerçekliği ortaya koyuyor. Başkanlık Konseyi Üyesi **Osman Öcalan** Medya TV'de silah bırakmayla ilgili yaptığı açıklamada; **"bunun için hazırız, ama çözüm koşulları oluşturulursa. Bunu zaten birçok kez belirttik. Ve yine hazır olduğumuzu belirtiyoruz, ama demokratik çözüm koşullarının oluşturulması şart. Bugün koşullar uygun ve Kürtler de hazır"** diyor. Buna benzer birçok PKK-KADEK Başkanlık Konseyi Üyesi'nin açıklamalarının ardından PKK-KADEK'in Irak Kürdistanı'nda kurduğu Kürdistan Demokratik Çözüm Partisi (PÇDK)

yaptığı açıklamayla **silahsızlanma kararı** aldı. PÇDK'nın bundan sonra hiçbir silahlı faaliyetinin olmayacağını belirttiği açıklamada, **"ABD ve demokratik güçlerle ortak çaba gösterilecektir"** denilmekte.

ABD'liler de yaptıkları açıklamalarda PKK-KADEK'i tamamen saf dışı bırakmak gibi bir amaçlarının olmadığını belirtiyorlar. Yayın çizgisiyle Amerikanın Sesi görevini üstlenen CNN Türk'e konuşan ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı **Marc Grossman**, PKK-KADEK'in şu an "teröre" bulaşmadığını ve bulaşmadığı sürece Irak Kürdistanı'nda kalabileceğini söylüyor. ABD'nin yeni konseptine göre kendisinden yana olmayan yani kendisinin çıkarlarına ters düşen herkes "terörist" olduğuna göre PKK-KADEK de ABD'nin çıkarlarına ters düşmediği müddetçe ABD'nin hedefi olmayacak. Zaten ABD'nin amacı PKK-KADEK'i bitirmek değil. ABD'nin amacı TC'nin Irak Kürdistanı'ndan çekilmemek için ileri sürdüğü gerekçeyi kısa süreliğine de olsa çürütmektir. Yoksa bazı devrimci çevrelerin iddia ettiği gibi **PKK-KADEK'e ABD'nin ihtiyacı yoktur diyemeyiz.** Tamamen emperyalistlere teslim olmuş ve onların çıkarları doğrultusunda hareket eden bir PKK-KADEK'e emperyalistlerin ihtiyacı vardır. Çünkü **emperyalistler hiçbir zaman tek ata oynamak istemezler.** ABD'nin yeni konsepti çerçevesinde düşünüldüğünde, yapılan görüşmelerde PKK-KADEK istenilen düzeye çekilirse hem Barzani'ye ve Talabani'ye karşı hem de Türkiye'ye karşı kullanabileceği bir koz olarak elde tutacaktır. Ve bir gerçek daha var ki; **PKK-KADEK şu anki duruşu itibarıyla buna meyillidir.**



AB'ye alınmasıyla zor günler yaşayan TC, şimdi de ABD emperyalizminin Irak'taki politikaları nedeniyle daha da zor duruma düştü. Bilindiği gibi işgalci emperyalistlerin Irak'ı işgal etmesi ile birlikte TC, böyle bir "fırsatı" değerlendirmek için oradaki "pastadan" kırıntı kapma hevesine girmişti. Adeta efendisinin eteklerini yalayan TC'nin işleri buna rağmen istediği gibi gitmedi. Kısacası TC devleti işgal döneminde ABD'ye olan uşaklığını dahi beceremedi. İşgalin en önemli cephesi olarak değerlendirilen **Kuzey Cephesinin açılması, tezkerenin TBMM'den çıkması nedeniyle uzaması, işgalcilerin planlarında değişikliklere neden oldu.** Şimdi ABD emperyalizmi TC'ye "uşaklığını beceremedin, özür dile" diyerek hesap sormakta ve "pastanın" kırıntılarını bile koklatmamaktadır. Türkiye'ye karşı Kürt kozunu kullanarak adeta iki

Irak'taki işgalde Barzani ve Talabani'yi en iyi şekilde kullanan ve kullanmaya da devam eden ABD emperyalizmi, bölgede bulunan TC askerlerine ihtiyaç duymamaktadır. İşgalciler şimdi, 1997 yılından itibaren Irak Kürdistanı'nda asker bulunduran TC'den askerlerini geri çekmesini istemektedir.

ABD emperyalizmi tarafından adeta cezalandırılan TC, uşaklıkta Barzani ve Talabani ile aynı kefeye konulmaktan ve efendisinin bölgeden çekilmesini istemesinden oldukça rahatsızdır. Yıllardır uyguladığı politikalarda Kürt ulusunu tanımayan, sürekli baskı altında tutan ve bölgede askeri bir güç bulunduran TC, bu politikalarının çöküşünü engellemek için PKK-KADEK'i gerekçe göstererek bölgedeki askeri gücünü korumaya çalışmaktadır. Bir bütün olarak TC'nin bölgedeki askeri varlığı sadece PKK-KADEK'le ilgili değildir.

## Kıbrıs halkı sahte umutlarla aldatılamaz

Kıbrıs sorununa ilişkin tartışmalarla yol açan "Annan Planı" geçtiğimiz hafta yaşanan son gelişmelerle yeni bir aşamaya taşındı. Güney Kıbrıs'ın Annan planına "evet"i devam ederken sürpriz gelişmelerin ilk atağı Kuzey Kıbrıs'tan geldi. Dünya ve Türkiye gündeminde ağırlığı tali bir planda kalan Irak sorunundan sonra oldukça yoğun tartışılan Kıbrıs konusunda yaşanan bu gelişmeleri görenin arkasındaki gerçeklerle değerlendirmek gerekir. Gerek Türkiye'nin gerek Kuzey Kıbrıs'ın gerekse de konunun diğer muhattaplarının tavırları derinlemesine ele alındığında son yaşanan gelişmelerin hiç de görüldüğü gibi ada halkını düşünenlerin "iyi niyeti"nden kaynaklanmadığı bir kez daha ve daha açık bir biçimde orta-

ya çıkacaktır. Konuya ilişkin açıklamaya yapan taraflara değinmeden önce son yaşananlara şöyle bir göz atalım.

AB yolunda yıldızını parlatmaya da

nın bu durumu coşkuyla karşılayacağı "Denktaş karşıtı" gösterilerden de belliydi.

Ada halkı nazarında yükselmeye çalışanların bu imaj yenileme planının diğer tarafı olan AKP de estirilene bu tatlı rüzgardan yararlanmak üzere soluğu Kuzey Kıbrıs'ta aldı.

9 Mayıs günü KKTC'yi ziyaret eden Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, **Annan Planına hala karşı duran Denktaş'a ters düşmemeye özen gösterirken, AB'ye de inceden bir mesaj gönderdi.**

AB'nin kurulacak ortak devlette Türk tarafının eşit ortak olacağını bilmesini isteyen R. Tayyip Erdoğan bunun yanısıra ekonomik sorunları da görüştü.

Görüşmeler sırasında Denktaş'ın **"Rumlara yargı yolunun açılması"** konusundaki endişelerini faturanın Türkiye'ye çıkacağı belirlenmesiyle ifade etti. Denktaş

AIHM'de biriken yüzlerce mülkiyet davasının Türkiye aleyhine sonuçlanmasının önüne geçmek için Kıbrıs Rumlarının kuzeydeki mülkiyet sorunlarına ilişkin KKTC mahkemelerine başvurabileceklerini açıklamıştı.

Kıbrıs ziyaretinde KKTC'ye yönelik ambargoya da değinen R. Tayyip Erdoğan, ambargonun kalkması halinde Rum yönetiminin hava koridoru ve limanlar konusundaki taleplerine olumlu baktıklarını belirtti. Bu açıklamalarıyla bir nevi sadede gelen **R. Tayyip Erdoğan hız verdiği AB'ye doğru yolculukta bir yandan puan toplamaya çalışırken bir yandan da olayın ekonomik boyutunu ihmal etmiyor.**

ABD'nin Irak'a saldırısında Türkiye'deki tabanından oldukça tepki toplayan AKP'nin hassas bir konu olan Kıbrıs sorunu konusundaki bu "barışçı" çabaları "kaybettiği imajını" yenilemesine yetmeyecektir.

R. Tayyip Erdoğan'ın Kıbrıs ziyaretinden sonra konunun diğer muhattabı olan Yunanistan'a açıklama yapmakta gecikmedi. Kendi

çıkartları için ama halkın çıkarları adına dayatmalarını sürdürenlerin arenasında Yunanistan'ın açıklaması şu oldu. Yunanistan hükümet sözcüsü **Hristas Protapapos**, **"Kıbrıs'ta çözüm için tek devlet esastır. Ve uluslararası toplumda yaklaşım bu yöndedir. Tutumumuzdan vazgeçmemiz söz konusu değildir. Türkiye, AB perspektifinin Kıbrıs'tan geçtiğini anlamalıdır."**

AB ise, sorunun çözümünü için taraflara telkinlerde bulunmaya devam ediyor. Denktaş bildik itirazlarını sürdürsede içten içe pazarlıktan çıkar yol aramaya çalışıyor. Ve tabii sınırların açılması kendine karşı gelişen muhalefeti yumuşatmanın önemli bir manevrasıydı.

Tüm bu yaşananların emperyalistler ve uşaklarının iç dalaşlarının bir yansıması olduğu gerçekliği ortada iken adadaki iki bölge halkının kucaklaşması onların yeni umutlarını depreştirmektedir.

Ancak daha önce de vurguladığımız gibi **ada halkının birliğini yaratacak olan, buna karar verecek olan emperyalistler ve uşakları değil Kıbrıs halkının kendisidir.**



# Sınıfsal Bakış

## FAŞİZMİN KURUCU-RESMİ İDEOLOJİSİ: KEMALİZM/ATATÜRKÇÜLÜK

Gençliğin, özellikle de öğrenci gençliğin sınıf mücadelesindeki rolü, dinamik, aktif, ateşleyici, karakterdeki hareketinin kazanımları, son yarım asırlık tarihin en önemli notları arasında yerini almıştır. Dünyanın birçok yerinde olduğu gibi, ülkemize de 1960'lardan itibaren yansıyan bu pratik, komünist ve devrimci önderlerin yetiştiği bir **kaynak** olması itibarıyla, aydınlanmaya **zemin** oluşturmuş ve toplumsal dinamikleri harekete geçiren bir işlev üstlenmiştir.

Gençliğin, geleceğin kazanılması ile **doğal** ilişkisinden kaynaklı olarak **hedef kitle** statüsünde bulunması, sınıf çatışmasının en çetin yansıma alanlarından birisi haline gelmesini beraberinde getirmektedir. Nitekim bu çerçevede büyük hesaplar kotarılmakta, **stratejik** planlar yapılmakta, güç ve enerji alabildiğine bu platforma aktarılmaktadır. Anlama-kavrama yeteneğinin gelişiminde elverişli şartlara sahip olma; yaş kategorisinin karakteristik canlı ve atak özellikleriyle birleşince, toplumsal renklerin bire bir izdüşümünün geniş bir kitlesellikle temsil edildiği koşullarda, **devrim mücadelesi** açısından belirleyici olmasa da büyük bir etkileme kapasitesine sahip gelişmeler doğurmaktadır.

ADKF isimli **faşist-kemalist** çetenin kurulması, palazlandırılması ve devrimci, yurtsever, demokrat gençliğe fiili saldırılar düzenleme noktasına gelmesi sürecine bu pencereden bakmak gerekiyor. Karşı-devrimci **İP-Aydınlık-Öncü Gençlik** bünyesinde semirtilen, buradan **"MİT içindeki CIA'cı klişe bağlı kışkırtıcı-ajan provokatör olduğu kesin olarak tespit edilerek"** uzaklaştırılmaları ayrı bir yapılanmaya giden, 1960'lardaki **"sol"** çevre dergilerinin adlarıyla (*İleri, Türksolu*) yayınlar çıkaran, Deniz'in, Che'nin, Nazım'ın adını, 68 kuşağının anti-emperyalist, devrimci mirasını kullanan bu çete; faşist Türk devletinin, öğrenci gençlik içinde, **"ataturkçülük"** bayrağı ile **"özel"** örgütlenmesidir.

Yazarları, akıl hocaları (Y. G. Özden, V. Savaş, O. Özbek, N. Hablemitoğlu vd.) faşizmin hakim, savcı, general, öğretim üyesi ünvanlarıyla **"üstün"** hizmetlerde bulunmuş tescilli halk düşmanı karakterlerden oluşmaktadır. Misyonları, **"kafa ezme"**, **"yurruk indirme"** olarak dillendirilmekte, **"mücadeleci ataturkçülük"** söyleminin altı çizilmektedir. Şovenizmin, ırkçılığın en açık klişeleri kullanılmakta, kendileri **"asil kanlı"**, devrimciler **"kanı bozuk Türk düşmanları"** olarak adlandırılmaktadır. Üniversitelerde, polis ve idare (rektörlük, dekanlık, müdürlük) ile yakın ilişki ve işbirliği için

de örgütlenmekte ve faaliyet yürütmektedirler. Bir bakıma, Ülkü Ocakları, ÜGD, BÜD vb. çatılarla örgütlenen MHP'li faşistlerin "ataturkçü" kisveli bir versiyonu olarak çalışılmaktadır. Bu faşist çetenin **temel amacı**; 1980'lerden sonra katliam ve terörle eksiltelen, dağıtılan, ideolojik kampanya ile tasfiyeye uğratılan, ve depolitizasyon ile eritilen **devrimci gençlik mücadelesinin**; 1990'larda belini doğrultulan hamlesiyle 2000'lere doğru toparlanmaya yüz tutması karşısında **barikat** oluşturmaktır.

İÜ ve YTÜ ağırlıklı olarak meydana gelen; devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilere yönelik, idare ve polisle birlikte kimlik sorma, arama, sorgulama, okula sokmama ve her türlü fiziki saldırılara karşı koyuşla meydana gelen olayların, **"sol içi çatışma"** şeklinde lanse edilmesi, tasarlanmış bir kampanyanın sonucudur. 1980 öncesinde, sivil faşist terör ve bunlara karşı devrimcilerin verdiği yanıt nasıl **"sağ-sol çatışması"** olarak çarpıtılıyor idiyse, bugün de genel olarak devrimcileri karalamak ve bu faşist-kemalist çeteyi **"sol"** olarak takdim etmek için **"sol içi çatışma"** nitelemesi yapılmaktadır.

ADKF/Türksolu diye adlandırılan faşistlerin ağızlarına salyalı bir biçimde doladıkları **"ataturkçülük"** sıfatı, son derece yakışık alan bir sahiplenme olup, niteliklerini ve işlevlerini **bire bir** deşifre eden bir özellik taşımaktadır. "Ataturkçülük" diye sunulan **kemalizm**, faşist Türk devletinin **kurucu-resmi** ideolojisidir ve bunların bütün söylemleri ve pratikleri ile örtüşen bir karakter arz etmektedir. **"Anti-komünizm"** ve **"terörist"** nitelemesiyle devrimci düşmanlığı, ataturkçülüğün ana damarlarından birisidir. **"Kürt nefreti"** (Saddamcılıkları da bundan ileri geliyor) ise bir başka ana damarları olan ırkçılıktan kaynaklanmaktadır.

Bu çetenin "sol" adına şırınga etmeye çalıştığı kemalizm; **Kurtuluş Savaşı'nın** işgale yönelik **anti-sömürgeci** karakteri ve emperyalizme karşı gelişen bir özellik taşımasını kullanma suretiyle elde edilen prestij sonucu ciddi bir yanılsama yaratılarak ve TC tarihi boyunca **zorla** belleklere kazıma yöntemiyle, geniş halk kitlelerine empoze edilmiştir. Bugün de faşist devletin ideolojik egemenliğinin **yapı harcı** içinde, islamiyet ile birlikte kemalizmin ciddi ölçülerde **ağırlığı** bulunmaktadır.

Bu zehirlenme, **İbrahim** yoldaşın indirdiği tarihi darbelere karşın devrimci-demokrat çevrelerin de **ezici** çoğunluğunu pençesine alacak boyutlarda etkisini sürdürmektedir. Ataturkçülük adına ortaya çıkıp da kendini

**"sol"**, **"devrimci"**, **"anti-emperyalist"** diye sunan faşistlerin bu kadar rahat palazlanmasında ve pervasızlığında, devrimci, demokrat, ilerici çevrelerin **mayasında** bulunan kemalizmin küçümsenmeyecek payı vardır. Ve daha vahimi, Kürt ulusal hareketi de İmralı'daki teslimiyet politikasıyla kemalizme **secde ederek**, bu kervandaki yerini ön sıralara taşımış bulunmaktadır.

Kemalizm, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının kurduğu faşist diktatörlüğün, **altı ok/ilke** ile doktrine edilen ideolojisidir. Bu ilkelerle (**"demokrasi"**nin bu ilkeler arasında sayılmaması unutkanlıktan değil bilinçli bir tercihten ötürüdür) sıralanan kavramlar, hem içerik hem de pratik bakımından hakim sınıfların çıkarlarının **otoriter/baskıcı** bir devlet yapılanması ve anlayışıyla korunmasını ifade etmektedir. 80 yıllık TC tarihinde, emperyalizme **göbekten/köklü** bağımlılık bütün politikalara (iç ve dış) yön veren ana karakteristiği oluşturmuş, tüm tercihler ve yönelimler bu doğrultuda şekillenmiş, sistem buna göre işletilmiştir. Geline nokta üzerindeki tüm verilerle (ekonomik, siyasal vd.) ortaya çıkan bilanço ve panorama, Kemalizmin **eseri** olarak değerlendirilmelidir.

Yukarıdan aşağıya şekillendirilen **faşizm** olgusunu tahlil edecek olursak; kuruluşundan itibaren, devlete bir toplum oluşturmak, yaratılan bu toplumu devletle organik bir bütünsellik içinde dizayn etmek (**"sınıfsız, kaynaşmış bir toplum ülküsü"**) hedeflenmiştir. Din, sınıf, etnik farklılıkların bir potada eritmeye çalışıldığı **inkarcı, asimilasyoncu, tehirci, imhacı** bir çizginin yön verdiği bu süreç, sayısız katliamla yol almıştır. Resmi ideolojinin omurgasını tayin eden bu felsefeye göre, **üniter devlet, üniter toplum, üniter kimlik (tek devlet, tek lider, tek bayrak- devlet tek, ülke tüm, ulus bir)** kavramlarıyla hareket edilmektedir. Tek parti olan faşist CHP'nin 1931 ve 1935 tarihli programlarındaki kilit tanımlama **"disiplinli hürriyet"**tir. Aynı metinlerde **"Türk ulusunun kamudaki yücelik"** ten söz edilmektedir.

Anayasalarda yazılı olanın aksine, başından itibaren sistem, kuvvetler ayrılığı şeklinde değil faşist diktatörlüğe uygun bir karakterde **"kuvvetler birliği"** tarzında örgütlenmiştir. Yasama, yürütme ve yargı esasen tek merkezden (MGK görünümü) sevk ve idare edilmektedir. M. Kemal ve İ.İnönü'nün 1946'lara kadar süren tek parti, **ebedi ve milli şef** dönemlerinin (**führer/Hitler, caudillo/Franco, duçe/Mussolini**) temel özellikleri, sonrasındaki "çok partili" süreçte de esas olarak değişmemiştir. Kökleri Osmanlı'nın son dönemlerine uzanan kemalizmde devletin toplumdan soyutlanarak kutsallaştırılması, bağımsız ve yüksek bir özne olarak sunulması, **dikta** anlayışına karşılık gelmektedir. Sünni İslam devlete önemli bir güç olarak katılmış, **birleştirici** bir kimlik olarak tanımlanmıştır. Din, asli fonksiyon bakımından devletten soyutlanmamış, bünyesine ve kontrolüne alınmış-

tır. Laiklik anlayışının özü budur.

Kemalizm, otoritenin bölünmez birliğine inanır. **"Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü"** anlayışıyla getirilen merkezîyetçilik, bunun en önemli görünümüdür. Benzeri faşist rejimler de olduğu gibi **"ordu"** faktörünün kurucu-kurtarıcı rolü ve önemi, kemalizmin doğuşuyla birlikte orduya yönetsel bir işlev sağlamıştır.

Siyasal ve ekonomik doktrinler karşısında **pragmatik** olan M. Kemal'de herkes işine gelen bir söz ve cümle bulabilmektedir. Kendisine ait olmayıp da **atfedilen** sözler, başkalarından alıp sattıklarından ve söylediklerinden fazladır. Bu da kemalizmin M. Kemal'den ibaret olmayan bir **egemen ideoloji** olarak şekillendirildiğini göstermektedir. K. Evren'in de benzer biçimde her konuda söz sarf etmeye öykünüp karikatürleşmesi ilginç bir vakadır.

**"Ataturk ilke ve inkılaplarına sadakat"** şartı/yemini, hizaya getirmenin ideolojik plandaki ifadesi ve açılımıdır. M. Kemal'in heykelleri, büstleri ölümünden sonra değil, **1925'den itibaren** ülkenin dört bir yanına yerleştirilmiştir. **Falih Rıfık Atay** anılarında, **"Hitler, benim de bulunduğum bir Türk heyetinin önünde, kendisinin ve Mussolini'nin Mustafa Kemal'in öğrencileri olduğunu söyledi."** diye anlatmaktadır (Atay,1984-319). Etnik milli tasavvurun (**milli türeyiş destanı**) en önemli sembolü olarak **"Bozkurt"** M. Kemal'e de isim olarak takılmıştır. **"Türk Tarih Tezi"**, türklere medeniyetlerin öncüsü olduğu, **"Güneş-Dil Teorisi"** ise türkçenin bütün dillerin anası olduğu savıyla işlenmektedir.

Özet olarak; faşist diktatörlüğün resmi doktrini olan, pragmatist ve ırkçı bir zihniyetle şekillendirilen kemalizmin **ana unsurları**; milli birlik ve beraberliğe aşırı vurgulu bir milliyetçilik, sürekli iç ve dış düşman paranoyası ile zorbalık, devletin kutsanması ekseninde kölelik, devlet çıkarlarını her şeyin üstünde tutma anlayışıyla diktatörlük, sosyolojik kategorilerdeki farklılıkların hoş görülmemesi ve sınıfların reddi adına her türlü baskı, zulüm ve kıyım olarak biçimlenmektedir.

İşte ADKF/Türksolu faşistlerinin **"ataturkçülüğü"** kısacası böyle bir ideolojik-siyasi zemine ve tarihi pratiğe sahiptir. Kemalizm'den anti-emperyalistlik, yurtseverlik/ vatansızlık, jakobenlik, ilerici ürettirmeye çalışan çeşitli renklerdeki oportünist **aymazlık ve körlük**, faşizme karşı ideolojik silahsızlandırma işlevi görmektedir. Bu çetelerin uluması nice olur duyulmaktaydı. Saldırısı yeni tırmanmaktadır. Faşist Türk devletinin bu alandaki hesapları ve örgütlenmesi çaplıdır. Hedefteki devrimci gençliğin pratikteki kavgası, kemalizme karşı **ideolojik mücadelede tutarlı** olunmaksızın kalıcı başarılar elde edemez. Kemalizm ve ondan etkilenen anlayışlara karşı, **İbrahim** yoldaşın açtığı yoldan yürüyerek ideolojik mücadele yürütmenin günümüzdeki **tayin edici** önemi iyi kavranılmak zorundadır.

## Eğitmcilerin öfkesi alanlara taşı

Türkiye'nin dört bir yanından gelen Eğitim emekçileri Kamu İdari Kurulunda kabul edilen yasaların uygulanmasını istedi.

10 Mayıs günü sabah saatlerinde Kurtuluş Parkı'nda buluşan Eğitimciler; **"Bakanlık imzana sahip çık"** pankartı arkasında Kızılay'a doğru yürüyüşe geçtiler. **Rize, Ağrı, Adana, Elazığ, Bursa** ve Türkiye'nin diğer birçok ilinden gelen eylemciler nemaların ödenmesinde yaşanan sorunları, Kamu Personel Rejimi Yasasını ve okulların öğrenciler için mezar haline getirilmesini protesto ettiler. Ellerinde Eğitim-Sen bayrakları ile Kızılay'a doğru ilerleyen kitlenin önü Ziya Gökalp Caddesi'nde kesildi. Polis barikatı önünde bekleyen kitlenin mücadele isteği ve enerjisi sendika yönetimi tarafından pasifize edilirken, Milli Eğitim Bakanı'nın Sabancı'nın toplantısına katılmak için İstanbul'a gittiği

*Türkiye'nin birçok ilinden gelen eylemciler, nemaların ödenmesinde yaşanan sorunları, Kamu Personel Rejimi Yasası'nı ve okulların öğrenciler için mezar haline getirilmesini protesto ettiler.*

haberi alkış ve ıslıklarla protesto edildi. Sık sık **"Zafer Direnen Emekçinin Olacak"** sloganlarını atan kitlenin sayısı öğleden sonra beş binden 10 bine yükseldi. Sendika yönetimi kitlenin öfkesini müzikle boşaltmaya çalışırken, polis ile kitle arasında kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Eğitim-Sen Genel Sekreteri **Emirali Şimşek**'in ve Eğitim-Sen Genel Başkanı **Alaaddin Dinçer** yaptıkları görüşmeler sonunda barikatın kaldırılacağı açıklanmasına rağmen, barikat kaldırılmadığı gibi eğitim emekçilerinin yürüyüşü devam etmeleri de engellendi. Eğitimciler eylemlerine ara sokaklarda yürüyerek devam ettiler. Bakanlığın önünde kurulan polis barikatına gelen kitle, KESK genel Başkanı **Sami Evren** ve Eğitim-Sen Genel Başkanı **Alaaddin Dinçer**'in konuşmalarından sonra dağıldı.

(Ankara)

## EMEKÇİLERE POLİS SALDIRISI

Samsun'da bir dizi programa katılmak üzere bulunan Başbakan Erdoğan'ı ve özelleştirme ve iş yasasını protesto etmek isteyen emekçilere polis saldırdı. Recep Tayyip Erdoğan açılışını yapacağı Bandırma Vapuru'nun bulunduğu alana geldiği sırada, alanın hemen yakınında toplanan KESK'e bağlı sendika üyeleri, pankart açıp Başbakan Erdoğan'ı, özelleştirme politikalarını ve IMF'yi protesto etti. Sloganlar atarak protestolarını sürdüren sendika üyeleri eylemlerini devam ettirince polis kolkola girerek emekçileri buldukları yerden uzaklaştırmaya çalıştı. Polisin saldırısı sırasında Eğitim-Sen üyesi **Nuray Akgün** adlı bayan öğretmen bayıldı. Bayılan öğretmene ilk müdahale arkadaşları tarafından yapıldı. Saldırı sırasında polis 1 kişiyi gözaltına aldı. (Samsun)

## İŞ YASASINA TEPKİLER SÜRÜYOR

DİSK Samsun Bölge Temsilciliği 13 Mayıs 2003'de AKP Merkez Binası önüne gelerek iş yasasını protesto eylemi yaptı. Bina önüne gelen üyeler ve katılımcılar alkışlarla **"Kölelik yasası istemiyoruz"**, **"Hükümet şaşırma sabrımızı taşırma"** vb. sloganları attılar. Katılımcılar adına açıklama yapan DİSK Samsun Şube Başkanı **Bekir Belovacak** "İş yasasında yapılan değişiklikler ile yapılacak istenen işçileri günümüzün 'çağdaş' köleleri haline getirmektedir. Meclisteki milletvekillerini uyarıyoruz kendiniz iş veren olsanız bile iş verenlerin sözcüsü olarak değil, halkın temsilcisi olarak görev yapın. Aksi halde bu halk sizi de bir gün tozlu raflara kaldırmakta geç kalmayacaktır" dedi. Konuşmanın sonunda eylemciler yanlarında getirdikleri ampulleri yere atarak kırdılar. (Samsun)

### Emekçinin Gündemi

#### KÖLELİK YASALARI KAPIDA, SENDİKAL BÜROKRASI UYKUDA...

Kriz içinde debelenen ve krizlerden çıkmanın yolunu her zaman faturayı emekçilere kesmekte gören ve bugüne kadar da bu sarmalda iktidarını sürdüren burjuva-feodal devlet ve şu an onun dümeninde bulunan AKP hükümeti, çalışma yaşamını baştan aşağı kompradorlar lehine değiştirmeye yönelik çalışmalarını sürdürüyor ve bu ekseninde 1475 sayılı iş yasasını değiştirmeye çalışıyor.

6 Mayıs'ta görüşülmeye başlanan İş Yasa Tasarısı'nın büyük bölümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmış durumdadır. Altısı geçici, toplam 127 maddeden oluşan tasarı önümüzdeki günlerde görüşmeler tamamlanarak, yasallaşması için parmaklar son kez kalkacaktır. Hazırlanan tasarıda, mevcut yasalarda işçi ve emekçilerin lehine ne kadar düzenleme varsa ortadan kaldırılıyor ve yeni iş yasası sermayenin istemleri doğrultusunda yeniden düzenleniyor. Yapılan düzenlemelerle esnek ve kural dışı çalışma, taşeronlaşma gibi fiili uygulamalara yasal dayanak oluşturulurken, ayrıca işçiyi başkalarına kiraya verme, özel istihdam büroları kurulması ve kıdem tazminatı fonu gibi **'yenilikler'**le de var olan kazanımları ortadan kaldıran, emekçileri bugünkü durumunun daha da gerisine

götürecek düzenlemeler yasalara yerleştiriliyor.

Kıscacası çalışma yaşamı bütünüyle kural dışılaştırılıyor. Kriz dönemi uygulamaları, normal çalışma dönemlerinin de uygulamaları haline getirilerek, sermayeye köle pazarı kuruluyor. İş Güvencesi Yasası ile verilmiş gibi görünenler, bu yasa ile fazlasıyla geri alınıyor.

Egemen sınıflar, emekçilerin elinde ne varsa hepsine göz dikmiş, geri almak için çalışmalarını aralıksız sürdürüyor. Bundan önceki hükümetler IMF-Dünya Bankası'nın istemleri doğrultusunda **"Mezarda emeklilik"**, **"F Tipi"**, **"Tahkim"**, **"Özelleştirme"** gibi uygulamaları gerçekleştirdiler. Emperyalistlerin uşağı AKP hükümeti, egemen sınıfların çıkarlarına yönelik olarak da çalışma yasalarında var olan küçük, kırıntı denilecek türden kazanımları ortadan kaldırmak ve komprador patronların teveccühlerini kazanmak için kolları sıvamış bulunmaktadır. İş Güvencesi yasasının yürürlük tarihini ertelemeye yönelmesi onun ne yaman bir egemen sınıf partisi olduğunu gözler önüne sermişti zaten.

Yasanın görüşülmesini meclis localarında izleyen ve bu arada lobcilik

yapan "emek" örgütlerinin başkanları, yine bildik bir **'eylemsellik'** süreci sergilediler. 17 Mayıs'ta işçileri Ankara'ya çağırarak sözde eylem gerçekleştiren işçilerin ve emekçilerin öfkesini ve sendikaların da kasalarını boşalttırlar, piyasa hareketliliği yaratarak aynı zamanda ekonomiye ve dolayısıyla hükümete destek sunmuş oldular. Böylece de yasak savmış oldular. Ellerindeki son mermiyi de kullandıklarından, yasa meclisten geçtiğinde ya da geçmek üzere iken yapacak bir şey kalmamış olacak.

Kimi konfederasyonların başkanları da umutlarını Cumhurbaşkanlığı makamına bağlamış ve yasanın veto edilmesi için lobi faaliyetlerini hızlandırmış durumdadırlar. İşçi konfederasyonu başkanlarının vay haline!..

Emekçiler bilmeliler ki, AKP hükümeti de öncekiler gibi faşist Kemalist sistemin bir parçasıdır. O da sermaye uşağıdır. AKP lideri iş güvencesinin karşısındadır. O **"işyeri güvencesinden"** söz etmektedir. AKP komprador patron ve toprak ağalığı düzeninin çıkarlarını korumaktadır. Çünkü komprador patronların ve toprak ağalarının sözcülüğü ve çıkarları için kurulmuştur ve ABD emperyalizmi tarafından işbaşına getirilmiştir. Onun emekçilere vereceği hiçbir şeyi yoktur. Öncekilerden hiçbir farkı yoktur. Burjuva feodal düzenin ayakta kalması için, kompradorların kârlarına daha fazla kâr katması için emekçilere yönelik saldırılarını artırarak sürdürecektir. İşçilere karşı 1475 sayılı iş yasası ile gerçekleştirilecek hak gaspları saldırısının bir

benzeri ise, kamu çalışanlarına yönelik, Kamu Personel Rejimi kanununda yapılmak istenen değişikliklerle bunun adımları atılmaktadır.

Egemen sınıflar ve onların uşakları her cepheden saldırarak hak gasplarını sistemli bir şekilde sürdürmektedirler. **Bugün Devrimci Demokratik Sendikal güçlere düşen görev; bu saldırıları boşa çıkaracak, var olan hakları koruyup geliştirebilecek bir sendikal çizgiyi işçi sınıfı tabanında yaygınlaştırmak ve bu çizgi etrafında işçi sınıfı ve tüm emekçileri örgütlemek olmalıdır.** Bunu hayata geçirebilmek için ise elimizde muazzam bir malzeme bulunmaktadır. Bu malzemeyi doğru bir şekilde ele alıp değerlendirebilecek olanaklara da sahibiz.

Saldırı her alanda sürüyor. Kamu emekçileri cephesinde, işçi cephesinde ciddi rahatsızlıklar var. Ve biz bu rahatsızlığı politik bilinç taşıyarak ve onu örgütlü güce dönüştürerek kazanıma çevirebiliriz. Bunun için bizler de kolları sıvmalıyız.

Başından beri söylüyor ve yazıyoruz: **Bugün sendikalara ve konfederasyonlara hakim olan çizgi, uzlaşmacı, sınıf işbirlikçisi ve daha da ötesinde uşaklık çizgisidir.** Bu çizgi ile bırakalım yeni haklar elde etmeyi, mevcut hakları korumak bile olanaksızdır. Sendikaların başına çöreklenmiş bürokrat unsurlar egemen sınıf tarafından korunmakta ve kollanmaktadır. Kamucu sendikacılık geleneği ile varılabilecek en uç nokta burasıdır. Bunun ötesi devrimci sınıf sendikacılığının işidir.



# Tütün üretimi bitirilmek isteniyor

Malatya'da 4 binin üzerinde tütün üreticisi bulunmaktadır. Bu insanların kıt kanaat geçim kaynağı tütündür. Şu an TEKEL bünyesinde tütün alımı yapıyorken ucuz da olsa tütünün satılma garantisi vardır. Ama TEKEL'in özelleşmesi halinde, üreticinin ürünü satabilme garantisi ortadan kalkacaktır.



AKP hükümeti seçimlerden önce halka türlü vaatlerde bulunurken, başa gelir gelmez çıkarları gereği 'Acil eylem planıyla' söylemlerinin tam tersini uygulamaya başladılar. IMF ve DB'den aldığı emirlerle üreticiyi gitikçe üretmez duruma sürüklüyorlar.

IMF ve DB'nin politikalarının ülkemizde uygulanmasıyla birlikte diğer üreticiler gibi tütün üreticileri de zor durumda kaldılar. Gündemde olan TEKEL'in özelleştirilmesiyle birlikte, zaten zor durumda olan üreticiler tamamen bitme noktasına gelecekler. Üreticilerin yanısıra milyonlarca çalışan da bu özelleştirme sonucu mağdur olacak. TEKEL'in özelleştirme çalışmaları tüm hızıyla devam ederken tütün üreticilerinin yaşadıkları sorunları öğrenmek için üreticilerle röportaj yaptık.

**Tütün ekiminin başlamasından ürünü kaldırana kadar ne gibi işlemler yapıyorsunuz?**

**Hasan Güzel:** Tütün ekimi nisan ayında yağmurun yağmasıyla birlikte sedir ekimiyle başlar. Bir-iki ay boyunca sulamayla, otların temizlenmesiyle uğraşırız. Haziran ayının başlarında dikimine başlarız. Diktiğimiz fideleri tek tek kopararak, yerinden sökerek tarlaya ekeriz. Ektikten sonra tekrar sularız. 20-25 gün çapa yaparız. Ağustos'un sonlarına doğru fazla boy atmasını engellemek için tütünün çiçeğini alırız. Sularız ve bir hafta bekletiriz. Daha sonra tütünün alt kısmı (muskiye) alınır. Muskiyeden sonra yine sulanır. Tütün kısmı (anaç) alınır. Daha sonra üst kısım komple alınır. Sonrasında tütün kırma işlemi başlar. Yaklaşık bir ay boyunca gece saat 03.00'lerde tarlaya gider tütünü kırar, eve getirir, tek tek şişten geçiririz. Bu işlem saat 23-24.00'lere kadar sürer. Daha sonra tütünü iskeleye asarız. Kurusunu iskeleye-

den alır çatılara yerleştirerek bekleme sürecine alırız. Aralık, Ocak, Şubat aylarında tütün seçmesi başlar. Tek tek o fideleri toplar bir araya getirerek demet yaparız. Sonraki süreçte yağın yaparak tütünü demlendiririz. Sonrasında da TEKEL'in açılmasını bekleriz. Şubat ayında açılması gereken TEKEL kimi zaman nisan'da kimi zaman da haziran'da açılabilir.

**KOTA ÜRETİCİYİ ÜRETEMEZ DURUMA GETİRDİ**  
**Tütüne uygulanan kota sizi nasıl etkiliyor?**

**H. Güzel:** 1990'ın başlarında tütün dikkate alınmaya başlanmıştı. Üreticiler yoğun tütün ekiyorlardı. Tütünden fazla kâr edilmese de karnımız doyuyordu. Bizim zaten zengin olmak, lüks içinde yaşamak gibi bir derdimiz yok. Zaten tütün üretmekle de bunu başarmamız mümkün değil. O dönemlerde kimi zaman Özal, kimi zaman Çiller, kimi zamanda Erbakan geldi... Hepsi tütün üzerinde farklı oyunlar oynadı. "Köylüyü düşünüyoruz, köylülerin çıkarları için buradayız" dediler ama hepsi de köylünün sırtına bindi, köylüden çaldı. Belimizi kırdılar. "Tütün iyi çıkmıyor, tütün kalitesiz" dediler. Elimizdeki kaliteli tütünleri kalitesiz gösterdiler. Asıl amaçları Virjinya tütünü getirtmekti. Bunu da kota sistemiyle hayata geçirdiler. İlk önce köylünün tepkisini ölçtüler. Köylü yeterli tepkiyi gösteremeyince yavaş yavaş kota uygulamasını hayata geçirdiler. Biz geçimimizi ancak 2 ton tütünlü karşılayabiliyorduk. Kotanın yaşama geçirilmesinden sonra tütünlerimizi almadılar. Tütünü elimizde kalarak bozulmaya başladı.

**"ALINTERİMİZ DAHA DA UCUZA GİDECEK"**  
**Önümüzdeki aylarda TEKEL'in özelleştirilmesi gündemde. TEKEL'in özelleşmesi üreticiyi nasıl etkileyecek?**

**H. Güzel:** Şu an zaten kota uygulanıyor. Şahıs başına 200 kg'dan fazla vermiyorlar. 201 kg olursa tütünü almıyorlar. Orada 1 kg yakmak zorundasınız. Bizim çok rahat bir şekilde kaldırdığımız 1 tona yakın tütünü almıyorlar. 400 kg tütün yattırdık. Almamız gereken para 1 milyar 100 milyon civarırken bize kesinti yapılarak 800 milyon veriliyor. 6 kişilik bir aile bu parayla geçinmek zorundayız. Biz bu konumda böyle zorluklar yaşarken yarın TEKEL özelleşince daha beter duruma düşeceğiz. Adam tütüne keyfine göre fiyat biçecek. Kaliteli tütünü kalitesiz gösterecek. Bizim alinterimiz daha da ucuza gidecek.

**Özelleştirmeye karşı üreticilerin ne yapması gerekiyor?**

**H. Güzel:** Özelleştirmeye karşı en doğal hakkımızı kullanmamız gerekiyor. Yapılması gereken tek şey alanlara dökülerek hakkımızı sonuna kadar aramaktır.

**"HASTALANDIK MI DOKTORA GİDEMİYORUZ"**  
**Siz ne kadar tütün üretiyorsunuz? Tütün geçiminizi sağlıyor mu?**

**Deniz Yavaş:** Ailemiz, anne baba ve beş kardeş olmak üzere yedi bireyiz. Annemin adına bir, babamın adına bir olmak üzere iki tütün koçanımız var. Bu iki koçanla 400 kg tütün yatırabiliyoruz. Tütünün dikiminden TEKEL'e geliş aşamasına kadar zaten 300-400 milyon harcama yapıyoruz. TEKEL'de ise tütünün kilosuna 2 ila 3 milyon arası bir para ödeniyor. 400 kilo tütünden yaklaşık 1 milyar alıyoruz. Bu 1 milyarın yarısına yakını zaten üretim aşamasında gidiyor. Geri kalan para ile okula giden kardeşlerimin okul masraflarını, ihtiyaçlarını bile karşılamıyoruz. Hastalandık mı doktora gidecek para bulamıyoruz.

**Tütün üretiminde herhangi bir kurumdan destek görüyor musunuz?**

**D. Yavaş:** Herhangi bir kurumdan destek alınmıyor. Bu da üreticinin yakıt, ilaç, gübre ve diğer gerekli malzemelerin üreticinin tam parasız olduğu dönemlere denk geliyor. Üretici çözümsüzlüğe sürükleniyor. Ama herhangi bir kurumdan destek olursa, istenilen malzeme imkanı sunulsa daha kaliteli bir ürün elde edilir. O zaman üretici de maddi anlamda biraz da olsa rahatlar.

**"ÖZELLEŞTİRME ÜRETİCİNİN DİRİ DİRİ TOPRAĞA GÖMÜLMESİ DEMEKTİR"**  
**TEKEL'in özelleştirilmesi gündemde, sizce bu üreticiyi nasıl etkiler?**

**D. Yavaş:** Malatya'da 4 binin üzerinde tütün üreticisi bulunmaktadır. Bu insanların kıt kanaat geçim kaynağı tütündür. Şu an TEKEL bünyesinde tütün alımı yapıyorken ucuz da olsa tütünün satılma garantisi vardır. Ama TEKEL'in özelleşmesi halinde, üreticinin ürünü satabilme garantisi ortadan kalkacaktır. Yıllardan beri tek geçim kaynağı olan tütünden başka bir uğraşı olmayan üreticinin diri diri toprağa gömülmesi demektir.

**"KOTA'DAN ÖNCE İSTEDİĞİMİZ KADAR ÜRÜN EKİYORDUK"**  
**Kota uygulamasından önce ne kadar tütün ekiyordunuz? Kota uygulama-**

**masıyla birlikte ne gibi değişiklikler oldu?**

**İsmet Nevruz:** Kota uygulamasından önce bir tütün ekim cüzdanıyla sınırsız tütün ekebiliyorduk. Ama 94'te getirilen kota uygulamasıyla birlikte tütün her geçen gün kısıtlanmaya başlandı. Şu an ektiğimiz tütün miktarı koçan başına 200 kg dır. Biz 8 kişilik bir aileyiz. 5 kişi tarlada çalışıyoruz. Kota uygulamasından önce 3 ila 4 ton arası tütün kaldırıyorduk. Bu miktarın yaklaşık üçte biri üretim masrafı, kalan miktarla da ihtiyaçlarımızı karşılayabiliyorduk. O dönemler üretim masrafları daha azdı. Mesela 1 kg tütün parasıyla 5 lt mazot alabiliyorduk. Şimdi 1 kg tütün parasıyla 1,5 lt mazot alabiliyoruz. Yine kota uygulamasından önce üretici yıllık traktörünü yenileyebiliyordu da mevcut iş makinasının bakımını çok rahat bir şekilde yapabiliyordu. Ancak kota uygulamasından sonra üretici elindeki iş makinesini satıp geçim derdine düşmüş durumda.

**Tütünün size maliyeti ne kadar oluyor?**

**İ. Nevruz:** 500 kg tütünü üretebilmek için 5 dönüm araziye ihtiyaç vardır. Bu arazinin 3 kez sürülerek ekime hazırlama aşaması, araziye toprak gübresi ve ot ilacı atılır. Tütün büyüme aşamasında iken çeşitli hastalıklar ve böcekler için ilaç masrafı. Ürünü tarladan eve taşıma nakliyesi. Ürün kuruma aşamasında iken yapılan kurutma tezgahı. Yağmurdan korumak için alınan naylon. 500 kg ürünün üretim aşamasında yapılan masrafları topladığımız zaman yaklaşık 500 milyondur.

**Siz TEKEL'in özelleştirilmesiyle ilgili ne düşünüyorsunuz?**

**İ. Nevruz:** Sorunuza şöyle cevap vereyim. Mevcut hükümet tütün üretimini durdurmakla, Amerikan sigara şirketlerine ve diğer emperyalist şirketlere pazar alanı açmaktadır. Zaten IMF dedikleri uluslararası tefecinin de yapmak istediği bu değil mi? (Malatya)



# Tütün üreticisinin çığılığı duyulmuyor

*Burada sizin aracılığınızla sesleniyorum: biz bu ülkenin üreten insanlarıyız, bizim sorunlarımızı kim çözecek, çocuklarımızı nasıl okutacağız, evimize nasıl ekmek götüreceğiz? 650 kilo tütünü elimde kaldı. Ben geçinmek için hırsızlık mı yapayım? Ekonominin düzeldiğini söyleyenler yalan söylüyorlar. Onlar bizi perişan ettiler, gelip bu perişan halimizi görsünler.*



IMF talimatlarıyla hareket eden devlet ülke tarımının bitirilmesi yönünde attığı adımları gittikçe hızlandırmakta. Uygulanan bu politikalarından payına düşeni alan tütün üreticilerinin sorunlarını daha yakından dinlemek ve anlamak için Samsun'a bağlı Tekkeköy'de tütün üreticileriyle kısa bir söyleşi gerçekleştirdik.

**Kendinizi tanıtır mısınız?**

**İsmail Kaya:** Ben Tekkeköy'lüyüm. Dört çocuğum var. Kendimi bildim bileli biz tütün

ekeriz, geçimimizi tütüncülükle sağlarız. Başka bir geçim kaynağımız yok. Zaten burada gördüğümüz yaklaşık 150 evin geçimi tütüncülükle sağlanır.

**Ne kadar toprağınız var ve ne kadarını ekebiliyorsunuz?**

**İ. Kaya:** Toprağımız çok ama ne olacak ki? Ektiğimiz elimizde kalıyor. Geçmiş yıllarda iyi kötü satabiliyorduk. Zaten bunun mazotu, gübresi, işçiliği bakımı zor. Burada tütün eken ar-

kadaşların çoğu iki yıldır ekmiyor. Her sene bir sorunla karşılaşıyoruz. Şimdi de kota denen bir şey var. Tütünlerimiz hep elimizde kalıyor.

**“ÖMRÜMÜZ TARLALARDA GEÇTİ”**

**Sizi tanıyabilir miyiz?**

**Lütfiye İştan:** Ben de buralıyım, yaşı 50. Ben de uzun yıllardan beri tütün ekerim. Ama iki yıldır ekmiyorum. Çünkü ektiğimiz tütünün karşılığını alamıyoruz. Hayatımız tarlalarda geçti ama yine de bir gün görmedik. Bir insan emeğinin karşılığını alamazsa ne yapar, nasıl geçinir. Anlamıyorum devlet köylüye nasıl ektirmiyor. İşçiler desen onlar da perişan. Bu gidiş nereye gidiyoruz bilmiyorum. İşte gördüğün gibi komşularımın tütünleri hep ellerinde kaldı. Bu insanlar çocuk okutuyorlar, kiminin hastası var nasıl geçinecekler? Büyük şehirler zaten göç doldu. Ben bu kadarını bilirim ki bizi yönetenler bizi düşünmüyor. Milletvekillerimiz var. Mecliste bizim sorunlarımızın uzağında. Hepsini oy zamanı geldiğinde gelip oy istiyorlar. Seçildikten sonra kimin umurunda köylüsü, işçisi, emeklisi. Bizi bu hallere düşürenlerin Allah belasını versin başka da diyecek sözüm yok.

**“ÖZEL SEKTÖR KAN EMİCİ”**

**Tekel'in özelleştirilmesi gündemde. Bu durum sizi nasıl etkileyecek, neler düşünüyorsunuz?**

**sunuz?**

**Mustafa Kaya:** Öncelikle şunu belirteyim daha da kötü olacaktır. Çünkü özel sektör hiç acımaz ve insafı da olmaz. Özel sektör deyince benim aklıma gelen kan emicilerdir. Zaten perişan, tütünlerimiz elimizde kaldı, onlar gelir-se tamamen yandık.

**Yaşanan bu sorunların çözümü için neler yapmayı düşünüyorsunuz?**

Bizim burada Ziraat Odası Başkanı var. Bizim diyor şu gün çözülecek. Sorunlarımızı dinlemekten başka yaptığı bir şey yok. Bu durum böyle giderse biz de yürüyüş yaparız. Bakalım ileriki günlerde ne olacak. Bu böyle gitmez, biz burada perişan haldeyiz. Burada sizin aracılığınızla sesleniyorum: biz bu ülkenin üreten insanlarıyız, bizim sorunlarımızı kim çözecek, çocuklarımızı nasıl okutacağız, evimize nasıl ekmek götüreceğiz? 650 kilo tütünü elimde kaldı. Ben geçinmek için hırsızlık mı yapayım? Ekonominin düzeldiğini söyleyenler yalan söylüyorlar. Onlar bizi perişan ettiler, gelip bu perişan halimizi görsünler.

**Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?**

**M. Kaya:** Buradaki insanlar adına size ve gazetenize teşekkür ediyorum. En azından bizim sorunlarımızı dinlediniz.

(Samsun)

## Desteksiz ve korumasız tarım ayakta kalmaz

Adana Çiftçiler Birliği Başkanı **Cumali Doğru**, dünyanın hiçbir ülkesinin, tarımı korumasız, desteksiz bırakmadığını belirtti.

Çok sayıda üreticinin de izlediği bir panelde açılış konuşmasını yapan Adana Çiftçiler Birliği Başkanı **Cumali Doğru**, dünyanın hiçbir ülkesinin tarımı serbest ekonominin acımasız rüzgarına bırakmadığını belirterek, korumasız, desteksiz bir tarımın dünyanın hiçbir yerinde ayakta kaldığını görülmediğini söyledi. Yanlış politikalar sonucu tarımın rekabet gücünü kaybettiğini ifade eden Doğru, "IMF ve Dünya Bankası'nın baskıları sonucu tarımda sübvansiyon ve destek uygulaması kaldırılıp yerine sadece Doğrudan Gelir Desteği getirilmiştir. ABD 2003 yılı için 29 milyar dolar tarıma destek kaynak ayırmıştır. Bu destek Türkiye'de uygulanan desteğin 35 katıdır" şeklinde konuştu.

(H. Merkezi)

## “Tütün, üreticinin elinde kaldı”

Sözleşme ve açık artırma ile tütün alımını getiren Yeni Tütün Yasası nedeniyle TEKEL'in destekleme alımlarını durdurmasından sonra, 50 trilyon lira değerinde 15 milyon kilo tütün, üreticinin elinde kaldı.

Manisa Ziraat Odası Başkanı **Nuri Sorman**, Akhisar Ziraat Odası Başkanı **Naci Öz-kara** ve Torbalı Ziraat Odası Başkanı **Murat Uslu** ise, yeni yasa ile üreticinin ihracatçı firmalar karşısında korumasız kaldığını, açık artırma sistemindeki rekabet ortamından çekinen firmaların fiyat kırmak isteyeceğini vurguladı.

Oda başkanları, uygulama ile tütünün ekonomik değerini kaybedeceğini ve yabancı sigara tekellerinin gelişmelerden kazançlı çıkacağını belirttiler. Akhisar ve Torbalı Ziraat Odası başkanları, tütün üreticilerinin zeytin, bamya, bürölce üretimine yöneldiğini söylediler.

Manisa Ziraat Odası Başkanı **Nuri Sorman**, TEKEL'in ortadan kaldırılmasından Türkiye'deki üreticinin, esnafın ve işçinin zarar göreceğini açıkladı.

**“Şark tipi tütün yok edilmek isteniyor”** diyen Sorman, kota ve üretim planlaması ya-

pılmasını önerdi, sıkıntılardan Tütün Kurulu'nu sorumlu tuttu.

550 bin tonluk dünya tütün üretiminin yaklaşık 250 bin tonunun Türkiye'de gerçekleştiğine dikkat çeken Sorman, sıkıntılarını dile getirmek için **Türk-İş ile birlikte eylemler düzenleyeceklerini, Haziran'da Ankara'ya yürüyeceklerini** açıkladı.

Akhisar Ziraat Odası Başkanı **Naci Öz-kara** da sözleşmeli tütün üretimi nedeniyle Akhisarlı tütün üreticilerinin zeytinciliğe yöneldiğini söyledi ve Yeni Tütün Yasası'nın çiftçi-yi tüccar karşısında korumasız bıraktığını vurguladı.

Özkara, "Çiftçi tükenmiş, bir de üstüne idam sehпасına asıyorlar. Tüccar istediği gibi bastırabiliyor. Üretici ise, elindeki tütünüyle baş başa bırakılıyor. Tütün Yasası'nın yürümesi mümkün değil. Öncelikle, tütün üretiminin yapıldığı yerlerde Tütün Kurulları kurulmalı" diye konuştu.

Torbalı Ziraat Odası Başkanı **Murat Uslu** ise "hükümetin Uluslararası Para Fonu'nun istekleri doğrultusunda, tütün üreticisini yok saydığını" söyledi.

(H. Merkezi)

## Tarımda “Sosyal Patlama” uyarısı



Devletin uyguladığı yıkım politikaları sonucu üretilemez duruma gelen üreticiler patlama noktasında. Devlet ise bir yandan aynı yıkım politikalarına devam ederken bir yandan da korku içinde.

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) Tarım Sektör Kurulu ve İzmir Ticaret Borsası (İTB) Başkanı **Tuğrul Yemişçi**, tarım üreticilerinin ekonomik sorunlarını çözmek için önlem alınmazsa, sosyal patlama riskinin artacağını söyledi.

İTB uzmanlarının hazırladığı "Türkiye'de Tarım Sektörüne Yüklenen Fonksiyonlar ve İç Ticaret Hadlerinin Gelişimi" konulu araştırma ile ilgili açıklama yapan Yemişçi, "1980'li yıllara kadar Türkiye'nin en gözde sektörlerinden olan tarımın, yan-

lış politikalar sonucu 2000'li yıllarda en zayıf ve sorunlu sektöre dönüştüğünü" belirtti.

Araştırmanın, tarımın içinde bulunduğu çıkmazı belirgin şekilde ortaya koyduğunu söyleyen Yemişçi, "Araştırma sonunda elde edilen verilere göre, çiftçinin satın alma gücü 1994-2002 yılları arasında yüzde 26.7 oranında azaldı. Nüfusun önemli kısmını istihdam eden sektör için gerekli tedbirler bir an önce alınmazsa, sosyal patlama riski artacaktır" dedi. Daha önceki günlerde de TÜSİAD başkanı tarafından artan işsizliğin toplumsal olayları da artırdığı uyarısı yapılmıştı. Tüm bunlar aslında egemenlerin bir yandan bu politikaları uygularken bir yandan da oluşan hoşnutsuzluktan duydukları korkunun ifadesi. (H.Merkezi)



# Halk Savaşçısı Emel Kılıç şehit düştü



Yerel kaynaklardan aldığımız bilgilere göre 15 Mayıs 2003 tarihinde Tokat'ın Almus ilçesinde TKP/ML TIKKO gerillalarıyla devlet güçleri arasında çıkan çatışmada TIKKO gerillası **Süheyla kod adlı Emel Kılıç** şehit düştü. Aynı kaynaklara göre on iki kişilik bir Gerilla Birliği'nin TC askerleri ile karşılaşması üzerine çatışma çıktı. Yaklaşık bir saat süren çatışmada 1979 Ovacık doğumlu Emel Kılıç adlı gerilla şehit düştü. İlk ve Orta okulu Ovacık'ta okuyan Kılıç, Lise'ye Erzincan Hemşirelik Okulu'nda başladı. Devrimci mücadeleyle Erzincan'da tanışan Kılıç, üçüncü sınıfta tutuklanarak Erzurum Kapalı Hapishanesi'ne konuldu. Kısa bir süre burada kaldı.

Okulunu Ankara'da bitirdikten sonra 2000 yılının yaz aylarında TIKKO'ya katıldı.

Emel Kılıç'ın cenazesi ailesi tarafından alınarak Dersim'e götürüldü.

## KILIÇ'IN CENAZESİ OVACIK'TA TOPRAĞA VERİLDİ

TIKKO gerillası Emel Kılıç'ın cenazesi Tokat'tan ailesi tarafından alınarak 17 Mayıs akşamı Ovacık'a getirildi. Ağütarla karşılanan cenaze o gece morgta bekletildi. **18 Mayıs** sabahı cenaze evinde toplanan yaklaşık **400 kişi** Kılıç'ı sonsuzluğa uğurladı. Cenaze işlemlerinin ardından omuzlara alınan Kılıç, Ovacık Merkez Mezarlığına geti-

rildi. Yapılan defin işlemlerinden sonra kitle dağıldı. İstihbarat timlerinin aileye baskı yapmasından dolayı aile cenazede saygı duruşunda bulunulmamasını ve slogan atılmamasını istedi. Ailenin istemlerine saygı gösteren Emel'in dostları ve yoldaşları defin sırasında sessiz kılarken Emel'i sessizce uğurlamanın burukluğunu yaşadılar. İstihbarat timlerinin mezarlığın girişindeki binada kamerayla çekim yaptığı görülürken mezarlık dışında da bekleyerek insanlar üzerinde tedirginlik yaratmaya çalıştıkları görüldü. Buna rağmen Ovacık halkı ve esnafının büyük bir kısmı kepenk kapatarak cenazeyi sahiplendi.

(Malatya)

\* \* \*

Mayıs ayının direngenliğinde toprağa düşen halk savaşçısı Emel Kılıç, bundan üç yıl önce gerillaya katılmıştı. Ve kısa sürede Gerilla Birliği'nin Umut İl'den boşalan sağlıkçılık görevini üstlenmişti. 5-18 Ocak 2001 tarihli Özgür Gelecek gazetesinde TKP/ML TIKKO Gerillalarıyla yapılan bir röportajda gerilla birliğinin sağlıkçısı olarak gazete aracılığıyla tüm dostlarına ve yoldaşlarına iletmiş olduğu mesajı şöyle yazmıştı:

"Tüm dostlara ve yoldaşlara buradan merhaba diyorum. Yoldaşlar söylenmesi gereken birçok şeyi

söylediler. Bu anlamda faşist diktatörlük bize her alanda saldırıyor. Biz de her alanda buna karşılık vereceğiz, sonuna kadar savaşacağız ve direne direne kazanacağız. Bunlar üzerine çok fazla şey söylemek istemiyorum. Ama kısaca ben de buraya yeni gelmiş bir gerilla olarak duygu ve düşüncelerimi aktarmak istiyorum. Tesadüfi olarak 7 şehidimizin olduğu bir dönemde gelmiştim. Ben Umut İl yoldaşı anlatmak istiyorum. Umut İl yoldaş, gerilla

birliğinin sağlıkçısıydı. Ben onun bıraktığı sağlıkçılık görevini üstlendim. Umut İl yoldaş, görevini son derece iyi yapıyor ve bunu iyi bir propaganda aracı olarak kullanıyormuş. Gerilla birliğine ve gittiği kitle ilişkilerine halk sağlığının ne demek olduğunu iyi bir şekilde anlatmış. Ben **Umut İl'in görevi devrettiği yerden onu sürdüreceğim ve onun intikamını alacağız, söz veriyoruz.**"



## İbrahim Kaypakkaya korkusu artarak sürüyor



30 yıl önce **Diyarbakır Zindanı** işkencehanelerinde ser verip sır vermeyerek ölümsüzleşen komünist önder **İbrahim Kaypakkaya**'nın ölüm yıldönümünde çıkan **Partizan** imzalı afişler İstanbul'da yaygın bir şekilde yapıldı. **1 Mayıs**, Sarıgazi, **Kartal**, Gebze, **Gülsuyu**, Okmeydanı, Merter, Bakırköy, Soğanlı Gazi ve daha birçok semtte yapılan afişler emekçi halkın yoğun ilgisiyle karşılandı. Afişlere halkın ilgisi yoğunken, devletin tahammülsüzlüğü de yaptığı gözaltı ve engellemelerle kendini gösterdi.

**9 Mayıs 2003** tarihinde **Soğanlı Meydanı**'nda afiş yapan çalışanımız **Derya Gökmen** ve Tohum Kültür Merkezi Çalışanları **Emine Akkış** ve **Gökhan Kaya** gözaltına alındılar. Gözaltına alınanlar ertesi gün savcı-

lığa çıkarıldılar. Emine Akkış ve Gökhan Kaya serbest bırakılırken çalışanımız Derya Gökmen gıyabi tutuklaması olduğu gerekçeyle 12 Mayıs tarihine kadar gözaltında tutuldu.

**11 Mayıs 2003** tarihinde **E-5 Karayolu** üzerinde afiş yapan çalışanlarımız ve okullarımız **Yeni Sahra Köprüsü**'nde polis tarafından engellenerek bir saat boyunca bekletildiler ve ellerindeki afişlere el konuldu. Buna rağmen **E-5** üzerinde yoğun bir şekilde afişleme yapıldı.

**12 Mayıs 2003** tarihinde ise **Kartal Merkez**'de afiş yapan **Kartal Büro** çalışanımız **Erdoğan Özbay** ve yanında bulunan **Gökhan Bulum** gözaltına alındı. **Kartal Merkez Karakolu**'na götürülen **Özbay** ve **Bulum**

gece yarısı serbest bırakıldı.

**15 Mayıs 2003** tarihinde Gülsuyu'nda **Kartal Büro** çalışanımız **Sevilay Samay** ve yanında bulunan **Deniz Yalçın** Siyasi Şube polisleri tarafından gözaltına alındılar. Gözaltına alınanlar aynı akşam serbest bırakıldı.

Yine 15 Mayıs 2003'te **Merter Bakırköy E-5** üzerinde afişleme yapan çalışanlarımız **Kamil Taş**, **Deniz Gülünay**, **Cengiz Kılıç** ve **Tohum Kültür Merkezi Çalışanları Tayyar Eroğlu**, **Soner Memiş** gözaltına alındılar. Gözaltına alınanlar ertesi gün savcılığa çıkarılarak serbest bırakıldılar.

**19 Mayıs 2003** tarihinde ise **Tuzla-Aydınlı**'da afiş yapan **Kartal Büro** çalışanımız **Erdoğan Özbay** ve yanında bulunan **Gökhan Bulum** bir kez daha gözaltına alındılar. Sabah saat **9.00**'da gözaltına alınan **Özbay** ve **Bulum Aydın** **Jandarma Karakolu**'na götürüldüler. Burada hakaret, psikolojik-fiziki işkenceye maruz kalan çalışanımız ve okullarımız ellerindeki afişlere el konularak bir buçuk saat sonra serbest bırakıldılar.

**Ankara**'da **11 Mayıs**'ta **Dışkapı** semtinde afiş asan iki okulumuz gözaltına alındı. Altınpark Merkez Karakolu'na götürülen okullarımız, yaklaşık 6 saat sonra serbest bırakıldılar.

### TOKAT

18 Mayıs 1973 yılında Faşist Kemalist Diktatörlük tarafından Diyarbakır zindanlarında katledilen Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya, katledilişinin 30. yılında Tokat'ta Partizan okulları tarafından hazırlanan

bir etkinlikle anıldı. Saygı duruşuyla başlayan anma etkinliğinde yapılan konuşmada; "Devrimci ve komünistleri bedenen yok ederek sınıf mücadelesini de yok edeceğini düşünen faşist zihniyet, 18 Mayıs 1973'te İbrahim Kaypakkaya'yı katletmiştir. Ama aradan geçen 30 yıllık süreçte İbrahim Kaypakkaya emekçi Türkiye halkının bilincinde yaşamaktadır. Devrime giden yolda meşalemiz olmaya devam etmektedir" denildi.

Anma etkinliği, yapılan konuşmanın ardından hep beraber söylenen marşlar ve okunan şiirlerle sona erdi.

### İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ'NDE ANMA

Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya ve tüm Mayıs ayı şehitleri, İstanbul Üniversitesi Merkez kampüsünde 20 Mayıs tarihinde düzenlenen bir etkinlikle anıldı. Aralarında YDG'lilerin de olduğu çeşitli gençlik çevreleri tarafından düzenlenen anmada "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" yazılı **Devrimci Demokrat Yurtsever Öğrenciler** imzalı pankart ve YDG'lilerin "**Kızıl Meşalemizin Açtığı Yolda İsyanı Büyütelim**" yazılı pankartı açıldı. YDG, ÖG, Ekim Gençliği, Kaldıraç, Devrimci Parti Güçleri, Demokratik Gençlik Hareketi adına yapılan konuşmaların ardından, YDG müzik gurubu **Nisan Güneşi** bir dinleti verdi. Anmada "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "İbrahim'in Katili Patron Ağa Devleti", "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya" vb sloganlar atıldı.

(İstanbul)



# Denizler mezarı başında anıldı



Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan, 31. ölüm yıldönümü dolayısıyla yaklaşık bin kişi tarafından Ankara'daki mezarı başında anıldı.

Karşıyaka 2 No'lu Mezarlığı önünde sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçen kitle Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ın mezarı başına geldi ve mezarlık kırmızı karanfillerle süslendi. Devrim mücadelesi'nde ve Bingöl depremi'nde yaşamını yitirenler anısına 1 dakikalık saygı duruşu ile anma başladı.

Avukat **Halit Çelenk**, "Toplumsal yaşamımızdaki tüm olaylar bize onları hatırlatıyor" diyerek, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının emperyalizmin tüm oyunlarının bilincinde olduklarını ve bu bilinçle yıllarca emperyalizme karşı mücadele ettiklerini söyledi. Konuşmalarından "**Yaşamın devrim ve sosyalizm**", "**Yusuf, Hüseyin, Deniz sürüyor süreçte mücadelemiz**" vb sloganlar atıldı. Grup, daha sonra Sivas Katliamı'nda yaşamını yitirenlerin mezarına kadar yürüyerek, burada da ölenlerin mezarı başına çiçekler bırakarak, dağıldı. (Ankara)

## DENİZLER 6. FİLO'NUN DENİZE DÖKÜLDÜĞÜ YERDE ANILDI

Deniz, Hüseyin ve Yusuf ölümlerinin 31. yıldönümünde ABD 6. Filosu'nun denize döküldüğü Dolmabahçe'de anıldı.

Aralarında İHD Genel Başkan Yardımcısı **Eren Keskin** ve İstanbul Şube Başkanı **Kiraz Biçici**'nin de bulunduğu bir grup, Dolmabahçe Parkı'nda toplanarak burada bir açıklama yaptılar. Açıklama yapan Ki-

raz Biçici, Türkiye'nin AB'ye uyum çerçevesinde idam cezasının kaldırılmasını öngören İnsan Hakları ve Temel Özgürlükleri Korumaya Dair Avrupa Sözleşme'ye Ek 6 No'lu protokolü imzaladığını, ancak savaş ve yakın savaş tehdidi karşısında idam cezasının uygulanabileceğine dair çekince koyduğunu belirterek "Bu nedenle idam cezasına ilişkin tüm çekincelerin kaldırılarak 13 No'lu protokolün imzalanmasını istiyoruz" diye konuştu. (İstanbul)

## DENİZLER SAMSUN'DA ANILDI

Emek Barış ve Demokrasi Bloku Gençliği, 12 Mayıs günü bir anma düzenledi. Anma etkinliği dünya ve Türkiye'de devrim mücadelesinde şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşuyla başladı.

EMEP Gençlik Kollarından bir kişi '68 Kuşağı ve günümüze ilişkin bir konuşma yaparak "bugünkü emperyalist saldırılara geçmişte Denizler bedenleriyle karşılık vermiştir" dedi. '68 Hareketini kısaca değerlendiren konuşmalarda ülkemizde '68 geleneğinin olumlu ve olumsuz yönleriyle ele alınması gerektiği belirtildi. Konuşmalarından Denizlerin idamını konu alan bir skeç sahnelendi. Ardından şiir dinletisiyle devam eden etkinlikte, "'68'den 6 Mayıs'a" belgeseli izlendi. (Samsun)

## DENİZ GEZMİŞ VE ARKADAŞLARI ADANA'DA ANILDI

Adana'da da Emek Barış ve Demokrasi Bloku bileşeni DEHAP, EMEP ve SDP

üyeleri bir grup genç İnönü Parkı'nda bir araya gelerek bir anma düzenlediler. Burada bir açıklama yaparak, Türkiye'deki tüm halkların özgürlüğe ve eşitliğine dayalı demokratik bir Anayasa hazırlanması gerektiğine dikkat çektiler. (Mersin)

## ÜNİVERSİTELİ ÖĞRENCİLERDEN ANMA

Çukurova Üniversitesi kampüsünde biraraya gelen **Özgür Gençlik**, **Kaldıraç**, **Öğrenci Koordinasyonu**, Demokratik Öğrenci Hareketi üyesi öğrenciler ortak bir anma düzenledi. Burada bir açıklama yapan öğrenciler, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının 6. Filo'nun Türkiye'yi terk etmesi yönünde sergiledikleri mücadelenin Türkiye'de geniş gençlik yığınlarının katıldığı emperyalizme ve saldırganlığa karşı verdiği mücadelenin başlangıcı olduğunu söylediler. (Mersin)

## 68'LİLER VAKFINDAN ANMA TÖRENİ

68'liler Vakfı Mersin Şubesi, Denizlerin ölüm yıldönümünde 68 kuşağından **Akın Özdemir**'in mezarı başında anma töreni düzenledi.

Bir dakikalık saygı duruşu ile başlayan törende konuşan 68'liler Vakfı Mersin Şube Başkanı **Muhsin Kırtas**, "**Deniz'lerin gözlerinde korkuyu arayanlar, kendi korkularında boğuldular**" dedi. Düşüncelerinden dolayı insanları idam eden anlayışın tarihin çöplüğüne gittiğini ifade eden Kırtas, idam edilenlerin ise insanca yaşanacak bir dünyanın savunucuları olarak tarihin baş sayfasında yerlerini alıp, onurluca anıldıklarını söyledi.

## DEMOKRATİK ÖĞRENCİ HAREKETİ 'MAYIS ŞEHİTLERİ'Nİ ANDI

İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Genel Sekreteri 17. Bahar Şenliği kapsamında Maslak Kampüsü'nde biraraya gelen Demokratik Öğrenci Hareketi (DÖH) üyesi öğrenciler, bir anma töreni düzenleyerek Mayıs ayı şehitlerini anı. Ellerinde **Haki Karer** ve **Deniz Gezmiş**'in resimlerinin yer aldığı pankartlar bulunan öğrenciler, sloganlar atarak şenlik alanından üniversite yemekhanesinin önüne kadar yürüdüler. Burada yaptıkları açıklamada; "Uluslararası sömürgecilik ve faşizme karşı mücadele eden Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan idam sehpasında da Kürt ve Türk halkının kardeşliğini dile getirmiştir. Kürt halkının özgürlüğü için mücadele eden enternasyonalist önder **Haki Karer** de işbirlikçiler tarafından şehit edilmiştir. Emperyalizme ve sömürüye karşı mücadele eden **İbrahim Kaypakkaya** ve Diyarbakır zindanında onurlu bir direniş sürdüren **Dörtler** olarak andığımız **Ferhat Kurtay**, **Mahmut Zengin**, **Eşref Anyık** ve **Necmi Öner** yoldaşlar da bu direnişleri ile mücadelemize ışık tutmuştur. 'Sosyalizmde ısrar insan olmakta ısrardır' şiarıyla bütünleşen ve bu uğurda mücadele eden devrim şehitlerinin yolu bugün daha da anlam kazanmıştır" denildi.

## BU ABLUKA DAĞITILACAK

Geçtiğimiz günlerde Üniversite öğrencilerine saldıran faşist ADKF (Atatürkçü Düşünce Klüpleri Federasyonu), öğrenciler tarafından yapılan basın açıklamasıyla kınandı.

İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüsü'nde 14 Mayıs günü toplanan öğrenciler, "**Üniversitelerde MGK çetesi ABD işbirlikçisi ADKF'ye izin vermeyeceğiz**" yazılı Devrimci-Demokrat-Yurtsever öğrenciler imzalı pankartla üniversite içerisinde yürüyüşe geçtiler. "**Kahrolsun ADKF Rektör işbirliği**" sloganlarıyla yürüyen öğrenciler kapı önünde de sloganlarına devam ettiler.

Yapılan açıklamada ADKF'nin gerçek yüzü anlatılarak medyada çarpıtılan olayın gerçek yüzü açıklandı. Kamuoyuna çağrıda bulunan öğrenciler "**ADKF saldırısı tüm devrimci-demokratlara yapılan bir saldırdır. Tüm kamuoyunu, aydınları ve bilim adamlarını; ADKF ve tüm işbirlikçilerine üniversiteye ve devrimci-demokratlara giriştiği saldırılara, bilimi ve sol değerleri çarpıtarak yaratmaya çalıştığı kargaşaya karşı durmaya ve gerekli cevabı vermeye çağırıyoruz**" dediler.

Öğrenciler açıklamanın ardından "**Beyazıt faşizme mezar olacak**" sloganlarıyla üniversite içine yürüdüler. Yürüyüş boyunca slogan atan kitle hep bir ağızdan "**Çavbella**"yı söyledi. (İstanbul)

## ORDU'DA OKULLARDA "TERÖR" KONFERANSI

Ordu Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi tarafından İmam Hatip Liselerine ve dengi okul öğrencilerine verilen "konferansta" devrimci örgütlerin eleman kazanmakta kullandıkları "yöntemleri" anlatıldı. Devrimci örgütlerin özellikle 15-24 yaş arasında olan ve lise öğrencilerinin üzerinde durduğu ve gençliğin dinamik enerjisinden "faydalanıldığı" anlatıldı. Daha önce de Bolu-Adana-Tokat ve Samsun'da devam ettirilen "konferanslarda" yapılan katliam resimlerini izleten "Emniyet" yetkilileri birçok genci bunalıma sokmuştu. Gerçeklerin günbegün ortada olduğunu gören gençlikten korkmaktadırlar. Yapılan "konferanslarda" devrimci ve sosyalist yayınlar hedef gösterilerek "yasadışı" örgütlerin yayın organı olarak tanıtılmaktadır. Gazetemiz İşçi-köylü ve Partizan dergimizin ise Tokat'taki konferansta TKP/ML TİKKO'nun yayın organı olarak tanıtıl-

# Yeraltı zindanları açıklansın



*TMMOB İstanbul İl Koordinasyonu, İHD İstanbul Şubesi ve İTO, 12 Mayıs'ta bir açıklama yaparak "İnfaz rejiminde büyük yenilik" olarak sunulan hapishanelerle ilgili Adalet Bakanlığı'na bir açıklama yapmaya çağırdı.*

dışında yer alış gerekçesini, binası yapılmış olan cezaevi için tasarlanmış 'yüksek güvenli cezaevi iç yönetmenliğini', tutuklu ve hükümlülerin burada bulunma koşullarını ve tutuklu ve hükümlülerin haklarının ne olduğunu, toplumsal duyarlıklarımız ve anayasal kuruluşlar olarak görevimiz bakımından öğrenmek istiyoruz. Adalet Bakanlığı'na, gündeme sokulmakta olan bu cezaevlerinin mahiyetinin ne olduğunu soruyor, kamuoyuna açıklama yapmasını, görüş ve eleştirilere açmasını istiyoruz" dedi. Ardından İHD İstanbul Şube Başkanı **Kiraz Biçici**

yaptığı konuşmada devletin F Tipini mezara çevirmek istediklerini söyledi. Sistemin demokrasi gibi bir derdi olmadığını belirterek uygulanan hapishane sisteminden kaynaklı 106 insanın öldüğüne 500'ün üzerinde insanın da sakat kaldığına dikkat çekti. İTO Yönetim Kurulu Üyesi **Ali Çerkezoğlu** ise bu tip hapishanelerin insanın doğasına, sosyal yapısına aykırı olduğunu belirterek "Bu tür cezaevleri insanileştirilemezse, travmalar yaşanacağını, tutuklularda ciddi bedensel rahatsızlıklar yaşanacağını söylüyoruz" diye konuştu. (İstanbul)

"Yüksek Güvenlikli" Hapishanelerin yapımının devam ettiği şu günlerde konuyla ilgili **TMMOB** İstanbul İl Koordinasyonu, **İHD** İstanbul Şubesi ve **İTO**, 12 Mayıs'ta bir açıklama yaparak "İnfaz rejiminde büyük yenilik" olarak sunulan hapishanelerle ilgili Adalet Bakanlığı'na bir açıklama yapmaya çağırdı.

**TMMOB** adına İstanbul İl Koordinasyon Sekreteri **Münür Aydın** bir açıklama yaparak; "Yüksek güvenli olduğu söylenen ve bitirilen Diyarbakır Cezaevi ve yapımı süren diğer 'yüksek güvenli' cezaevlerinin mimari yapısını, fiziksel özelliklerini, buna bağlı bina programını, infaz hukuku

## Sokak ortasında işkence

9 Mayıs 2003 Cuma günü Ankara'da Fahri Korutürk Mahallesinde yaşanan olay işkencenin "sıradan" günlük bir uygulama olduğunu birkez daha gösterdi. Olay şu şekilde gerçekleşti: **Serkan Erol** isimli bir emekçi, mahallede bayanları rahatsız eden ve sonradan Hüseyin Gazi Karakolu'nda polis oldukları anlaşılan 2 kişiyi uyardı. Bunun üzerine polisler Serkan Erol'a saldırarak ayağa kalkamayacak hale getirdiler. Bununla yetinmeyen polisler, Serkan Erol'u koma halindeyken karakola götürdüler. Gözünü karakolda açan Serkan Erol, Adli Tıp kurumundan rapor almak isteyince tekrar gözal-

tına alındı ve raporu yokedilmek istendi. Aldığı darbeler sonucu burnu, elmacık kemiği, şakak kemiği kırıldı, böbrekleri zedelendi ve sürekli iç kanama geçiriyor. Doktorların **binde 5 yaşama şansı** olduğunu söylediği Serkan Erol'un aldığı darptan kaynaklı akciğerinde ve karaciğerinde kan pıhtılaşması gerçekleşti.

Yaşanan bu işkence olayı Türkiye'de yabancı olmadığı bir durum. Yıllardır sokak ortasında devrimci demokratları katleden devletin polisinin, mahalle halkının gözü önünde işkence yapması onun niteliğine çok uzak olmasa gerek... (Ankara)

## Anneler gününde AKP'ye 106 tabut



TAYAD'lı aileler Anneler Günü'nde Ölüm Orucunda şehit düşen çocuklarını temsil eden kızıl beze sarılı tabutları, AKP il binası önüne bırakarak burada bir açıklama yaptılar. Okmeydanı Perpa girişinde toplanan aileler şehitlerin resimleri ve tabutlarla AKP önüne kadar yürümek isteyince polisin engeliyle karşılaştılar. "**Bugün anneler günü. Kaybettiğimiz çocuklarımızın tabutlarını iktidar partisinin binası önüne bırakmak istiyoruz**" diyen ailelerin topluca gitmesine polisin izin vermemesi üzerine temsili olarak 15 ana seçildi. AKP önüne gelindiğinde TAYAD'lı aileler adına bir açıklama yapan **Naime Kara**, çocuklarını yitiren annelerin bugün hediye alamadıklarını hatırlatarak "**Bugün hala her an evladı ölebilecek tutsağın annesinin günüdür de. Cezaevlerinden bugüne kadar 106 evladımızın cenazesini kaldırdık. 106 tabut size neyi ifade ediyor, ne anlatıyor? Bugün anneler günü. İşte anaların hali**" diye konuştu. (İstanbul)

## Hücreye hayır

9 Mayıs Cuma günü **İHD**, **TAYAD**, **TAYD-DER**, **DEHAP**, **EMEP**, **SDP**, **ESP** tecrit sorununu bir kez daha AKP İzmir İl binası önünde dile getirdiler.

Polisin, protestocuları AKP binasına yaklaştırmaması sonucu kitle, olduğu yerde basın açıklaması yaptı. Basın metnini **İHD** Şube Sekreteri **Mihriban Karakaya** okudu. Metinde; "ülkede insan haklarının gelişimini dahi AB ile pazarlık konusu yapan iktidar hükümeti F tipinde 106'yı bulan ölümlere kulaklarını tıkamış durumdadır. Dere kenarında el-

leri arkadan bağlı öldürülen faili meçhul cinayetler, savaş karşıtlarına inen coplar, sokaklarda solcu öğrenci avları, depremzedelere silahlı saldırı yılın ilk üç ayı 392 işkence olayını tespit eden **İHD** Genel Merkezi'ne yapılan polis baskını ve tüm baskılar anti-demokratik. Biz de bunları protesto ediyoruz. Susmayacağız" dendi. Grup tarafından yapılan temsili hücre, AKP binasının yanına bırakılarak "**F tipi ölümdür, ölümlere son**" vb. sloganlarla kitle dağıldı. (İzmir)



# İHD'ye polis baskını

7 Mayıs günü Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde bir basın açıklaması yapan Genel Merkez ve Şube yöneticileri, İHD'nin Türkiye'nin en eski ve en büyük insan hakları örgütü olduğunu, 17 yıl boyunca çalışmalarını baskı altında sürdürdüğünü ve şimdiye kadar 14 yöneticisinin öldürüldüğünü hatırlattı.

6 Mayıs günü İHD Genel Merkezi ve Ankara Şubesi Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcısının da başında bulunduğu polisler tarafından basıldı.

"Yasadışı örgütlere yardım ve yataklık yapıldığı", TCK'nın 312. maddesine ve Terörle Mücadele Kanunu'na aykırı davranıldığı gerekçe gösterilerek DGM tarafından verilen "arama" kararı ile basılan İHD Genel Merkez ve Ankara Şubesinde bulunan bütün dosyalara ve belgelere el konuldu. Dernek tarafından yapılan açıklamada 17 yıl boyunca birikmiş, onbinlerce işkence mağduruna ait belgelerin, boşaltılan 3688 köye, gözaltında kaybedilen 814 insana, basılan kapatılan dernek, sendika ve siyasi partilere, ölüm oruçlarında yaşamını yitirenlere, hapishanelerdeki insan hakları ihallerine ilişkin belgelerin bulunduğu dikkat çekilerek derneğin soyut suçlamalara dayalı olarak keyfi bir şekilde basıldığı bildirildi.

Konuyla ilgili olarak 7 Mayıs günü

Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde bir basın açıklaması yapan Genel Merkez ve Şube yöneticileri, İHD'nin Türkiye'nin en eski ve en büyük insan hakları örgütü olduğunu, 17 yıl boyunca çalışmalarını baskı altında sürdürdüğünü ve şimdiye kadar 14 yöneticisinin öldürüldüğünü hatırlattı. Aydın ve sanatçıların yoğun katılım gösterdiği basın açıklamasında konuşan İHD Genel Başkanı **Hüsnü Öndül**, ilk 14 yılda İHD Yöneticileri hakkında 300 dava açıldığını ve son 3 yılda açılan dava sayısının 437 olduğunu söyledi. "**Biz çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakmak istiyoruz. Ya siz?**" sloganını atan kitle "İHD susmadı susmayacak" yazılı ko-kartları taktı.

9 Mayıs'ta yapılan İnsan Hakları Danışma Kurulu İkinci Olağanüstü Toplantısı'na da davetli olan İHD yöneticileri, burada demokratikleşme söylemlerinin pratiğe yansımadığını belirttiler. Toplantıya katılan TİHV Başkanı **Yavuz Önen** de İHD



basınına kınayan bir konuşma yaptı. İHD Diyarbakır Şube yöneticileri ve üyeleri de Adalet Bakanı'na gönderdikleri faksla polis baskınına protesto ettiler. (Ankara)

## BASKILAR İNSAN HAKLARI MÜCADELEMİZİ ENGELLEYEMEZ

İHD Genel Merkez ve Ankara şubenin basılması Bursa'da da protesto edildi. 8 Mayıs günü saat 12:30'da Santral Garaj Metro'su önünde toplanan İHD Bursa Şube

yöneticileri ve üyeleri burada bir basın açıklaması yaptılar. Şube Başkanı **Ayşe Batumlu** yaptığı açıklamada; "Yasa ve hukuk dışılık İHD'nin değil insan hakları ve özgürlüklerini ihlal edenlerin özelliğidir. Hiçbir baskıya boyun eğmediğimizi, eğmeyeceğimizi kamuoyu önünde bir kez daha haykırıyoruz. İnsan hakları ve özgürlükleri için 17 yıldır gönüllü olarak sürdürdüğümüz mücadeleyi sürdüreceğiz ve asla susmayacağız." dedi. Açıklama sloganlar ve alkışların ardından sona erdi. (Bursa)

## Gözaltında kaybedilenlerin faileri açıklansın



17-31 Mayıs Gözaltında Kayıplar Haftası çerçevesinde çeşitli eylemler gerçekleştirildi. 17 Mayıs'ta İHD İstanbul Şubesi, Uluslararası Gözaltında Kayıplara Karşı Komite (ICAD) ve YAKAYDER, Cumartesi Annelerinin eylemleriyle simgeleşen Galatasaray Lisesi Önünde oturma eylemi yaparak gözaltında kaybedilenleri andı.

Oturma eylemine Necdet Buldan'ın eşi **Pervin Buldan**, Albay Rıdvan Özden'in eşi **Tomris Özden**, Hasan Ocak'ın annesi **Fadime Ocak** ve çok sayıda kayıp yakını katıldı. Aysel Malkoç, Hasan Ocak, Rıdvan Karakoç, Savaş Buldan, Lütfiye Kaçar'ın da arala-

rında bulunduğu gözaltında kaybedilenlerin fotoğraflarını ve "**İrak'taki kayıpların listesini istiyoruz**" dövizini açan grup, sık sık "Kayıpların faileri yargı-lansın", "Artık gözaltında kayıplara son verilsin" sloganlarını attı. İçine kırmızı karanfiller yerleştirdikleri kayıplara ait ayakkabıları yere bırakan grup bir süre sessiz oturma eylemi yaptı. 17 Mayıs 1995'te ormanlık bir alanda cesedi bulunan Hasan Ocak'ın bulunmasının da yıldönümü olan bu tarihin dünyanın birçok yerinde gözaltında kayıpların anıldığı gün olduğunun belirtildiği açıklamada "Olağanüstü Hal Bölgesi'nde olağan bir şekilde işlenen cinayetleri, kayıp edilen insanları ve yoksullukları unutmadık. Devlet yetkililerine ve hükümete sesleniyoruz. Hukuk devletine uygun davranmak istiyorsanız, gözaltında kaybedilenlerin akıbetini açıklayın. Sorumlularını yargılayın. Kaybedilenler bulunmadıkça, sorumlular yargılanmadıkça kaybeden insanlık olacaktır. 1990-1998 dönemi parlamentosunda bulunan milletvekilleri, bakanlar, parti başkanları bildiklerinizi kamuoyuna açıklayın" denildi.

Basın açıklamasının ardından alkışlarla oturma eylemini bitiren grup, daha sonra İHD İstanbul Şubesi tarafından hazırlanan ve içerisinde Türkiye'de kaybedilen kişilerin isimlerinin bulunduğu istatistiki bilgilerin yer aldığı "**Gözaltın-**

da kayıplara karşı mücadele haftası özel sayı" isimli broşürü dağıtıldı.

19 Mayıs günü Rıdvan Karakoç ve Hasan Ocak Uluslararası Dünya Kayıplar Haftası nedeniyle mezarları başında anıldı. (İstanbul)

## İZMİR

17 Mayıs Cumartesi günü "17 Mayıs Uluslararası Kayıplarla Mücadele Günü" olması nedeniyle saat 12:30'da İHD'nin önünde bir araya gelen yaklaşık 100 kişi Konak'a yürüyüp oturma eylemi ve basın açıklaması yaptılar. Yürüyüşe geçtikleri sırada polis, kitlenin önüne barikat kurarak Konak meydanına yürümelerini engellenmeye çalıştı. Bu sırada "**Baskılar bizi yıldırılmaz**" sloganını atarak Konak Meydanı'na gelmeyi başaran kitle basın açıklamasını burada gerçekleştirdi. "**Anaların öfkesi katilleri boğacak**", "**Yargılı yargısız infazlara son**" vb. sloganların ardından kitle kısa bir süre oturma eylemi yaparak dağıldı.

## BURSA

İHD Şubesi 17 Mayıs'ta Santral Garaj önünde bir açıklama yaparak kayıpları andı. Bir süre oturma eylemi yapılan eylemde "Kaybedenler kaybedecek", "Gözaltında kayıplara son" vb. dövizler taşındı. Basın açıklamasının ardından eylem alkışlarla bitirildi.

## Sinan Kara 2 davadan ceza aldı



27 ayrı davadan hakim karşısına çıkan ve 1.5 yıldır yargılanan **Datça Haber gazetesi Sahibi Sinan Kara**, hakim karşısına çıktığı 5 ayrı davadan ikisinden ceza aldı. Datça Adliyesi Asli Ceza Mahkemesi'nde Sinan Kara'nın 5 ayrı davası görüldü. Duruşmalara sanık Sinan Kara, Doğan Haber Ajansı avukatlarından **Rüştü Metin Ece** ve hastalığından dolayı davaya katılmayan **Burhan Apaydın**'ın vekil olarak görevlendirdiği Ahmet Sezai Ersoy katıldı. Datça Kaymakamı'nın köpeklerin denize girmesini yasakladığı gerekçesiyle yaptığı haberde devlet memuruna hakaretten açılan davada söz alan Avukat Ahmet Sezai Ersoy, bu davaya hakim olmadığını belirterek, davadan çekildiğini söyledi. Ersoy'un Burhan Apaydın'ın rahatsız olduğunu belirterek iddia makamına sunduğu rapor ise hakim tarafından rededildi. Daha sonra söz alan Kara ise, hakim ve savcının tarafsız olmadığını söyleyerek, mahkemeyi reddettiğini belirtti. Hakim, reddin ancak dilekçe ile yapılabileceğini bu yüzden reddi kabul edemediğini belirterek davayı ileri bir tarihe erteledi. (DİHA)

# MKP Kongresi ve dibe vuran tasfiyeciliğin son çırpınışı!-2

*Parti çizgisinin Marksist-Leninist-Maoist olması onun esin kaynağının evrensel dünya görüşünün Marksist-Leninist-Maoist olmasında yatmaktadır. Dünyayı, çağımızı Marksist-Leninist-Maoist tahlilinde yatmaktadır. Ama Proletarya Partisi'nin doğrularına değil, eğrilerine balıklama atlayan MKP, Proletarya Partisi'nin belgelerinde yer alan Lin-Piaocu tespitin teorik düzlemde kaldığını ve ÇKP'nin etkisini de bundaki rolünü görmezden gelerek Proletarya Partisinin pratik hattına yön veren bir çizgi olarak göstermektedir.*

## TASFIYECİLİĞİN PARTİNİN İDEOLOJİK ÇİZGİSİNİ TASFIYE GİRİŞİMİ

Geçmiş değerlendirmeye adı altında yaptıklarını, partiyi olumsuzlukların yükünden kurtarmak "misyonu" olarak açıklayanlar, gerçekte tersini yapmışlardır. Daha Proletarya Partisi'nin kuruluş yılı döneminin değerlendirilmesinde 1. yenilgiyi "subjektif", "sol taktik" tespit ve politikalara bağlamaktadırlar. Bilindiği gibi bu tespit 1. Konferansta da yapılmıştır, daha sonra 3. Konferans'ta 1. yenilgi objektif yenilgi olarak değerlendirilmiş ve düzeltilmiştir. Amacı üzüm yemek değil, bağcıyı dövmek olan MKP 3. Konferanstaki olumlu tespite değil de 1. Konferanstaki olumsuz tespite sarılmaktadır. Olumsuzluk histerisine kapılmış olduğundan **Proletarya Partisi'nin doğru ve olumluluklarına daha kuruluş yıllarından itibaren yöneliyor.** Hem de haksız, tutarsız eleştirilerle kurucu önderimizin ve Proletarya Partisinin kuruluşuna yön veren evrensel-stratejik dünya görüşünün Lin-Piaocu-Troçkist çağ tespiti olduğunu söylüyorlar. Tüm bunları da bazı belgelerde yer alan Lin-Piao'nun yaptığı "çağımız emperyalizmin toptan çöküşü, sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği çağdır!" tespitine dayandırıyorlar.

Öncelikle bu tespit subjektif ve çağımızın somut tahlilini yansıtmayan, proleter dünya devrim sürecinin tek tek halkalarında, proletarya önderliğinde devrimlerle proleter iktidarları öngören Leninist çağ tespitini reddetmektedir. Çağın değiştiği, yeni bir çağa evrildiği belirlemesiyle, emperyalizmin bütün dünyada toptan çökeceği, sosyalizmin ise toptan zafere ulaşacağını içeren **subjektif, ütöpik** bir anlayışı içinde barındırmaktadır. Nessel gerçeklikten uzak, Troçkizm'le harmanlanmış bu formülasyon tek tek özgüllerdeki sınıf mücadelesini yadsıyan ve çağımızın gerçekliğini ifade etmeyen, çelişkinin özgüllüğünü yansıtmayan, evrenselliği abartan subjektif

bir belirlemedir.

Ancak burada sorun, Proletarya Partisinin çağ tespitinde hakim olan anlayışın bu tespitin olup-olmaması değildir. Proletarya Partisi'nin azami-asgari programının şekillenmesinde Lin-Piaocu bu tespitin temel teşkil edip etmemesi sorunudur. Proletarya Partisi'nin ideolojik-politik-askeri hattına yön veren bu tespit midir?

Sorun burada yatmaktadır. Çünkü

bir programla hareket edemez. Çağa evrensel bakış açısı Lin-Piaocu-Troçkist vb. Marksizm-Leninizm-Maoizm düşmanı stratejik tahlillerin, tek tek ülke özgüllerinde alacağı biçim de Marksist-Leninist-Maoist değil, anti-MLM'dir.

"Çağımız emperyalizmin toptan çöküşü, sosyalizmin toptan zafere ilerlediği çağdır" tahlili, bazı belgelerimizde yer alsa da, MKP'nin iddia et-

jektif isteklerimizin objektif gerçeklik yerine geçirildiğini" söyleyerek "dünya ve ülke çapında subjektivizme" düştüğünü söylemektedir.

İbrahim yoldaş ÇKP'nin otoritesinin etkisinde kalarak yer yer yazılarında bu tespite yer vermiştir. ÇKP'nin 9. Kongresinde de bu tespit resmileşmesi ve dünyada gündeme gelmesi söz konusu olmuştur. ÇKP'nin etkisinde kalarak bu formülasyon yazılarında teorik olarak yer vermiştir. Gerçek içeriğini kavrayamamış ve hatta emperyalizm ve proleter devrimleri çağı tespiti ile özdeş olarak kullanmıştır. Onun gerçek anlamını, muhtevasını görememiştir. Elbette ki bu onun ve Proletarya Partisinin eksikliğidir. Daha sonra uluslararası alanda ÇKP 10. Kongresinde bu anlayışın mahkum edilmesi ve özleştirisinin yapılmasıyla, Proletarya Partisi de onun ölümünden sonra 1. Konferansta bu tespitini özleştirisini yapmıştır. Ama bu özleştirme kendi içinde çelişkileri barındıran, pratik olarak, Proletarya Partisi'nin hattına bu anlayışın yön verdiği şeklindeki tutarsız, belirsiz, haksız eleştiriler de içermektedir. Buradan yola çıkarak, 1. yenilginin subjektif olduğuna varılmıştır. Daha sonra özleştirinin tutarsızlıkları, haksız ve subjektif eleştirileri de 3. Konferansta düzeltilmiştir.

"Bundandır ki 1. örgütsel yenilginin ardındaki siyasi ve örgütsel hataları doğru bir bakış açısıyla ortaya koymazsak, bugünkü örgütsel ve siyasi hataların tarihsel köklerini açığa çıkaramayız. Özellikle de tarih bilincinin zayıf olduğu bir örgütsel yapıda bunun önemi daha da artmaktadır". (MKP Kongre belgeleri syf. 31) Bu tahlili yapan MKP 1. yenilginin ardındaki örgütsel ve tarihsel nedenleri de kendince şöyle belirlemektedir:

"Çağımız, emperyalizmin toptan çöküşü, sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği çağdır!"

"Bu tespit, genel eleştiri ve diğer temel yazılarımızda yer yer geçmektedir. Bu konuda Partimizin 1. Konferansta yaptığı özleştirme esasta doğrudur. (abç)

### **TKP(ML) I. Kongresi'ni Marksizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlandırdı**



Maoizmle Yükle Halk Savaşıyla İlerle!

Türkiye Komünist Partisi (Marksist Leninist), 1. Kongresi'ni Proleter Dünya Devrimi'nin ileri kalelerinden biri olan Dersim'de 15 Eylül 2002 tarihinde sonuçlandırarak, Marksizm-Leninizm biliminin yakaladığı üçüncü nitel aşamayı temsil olarak ismini Maoist Komünist Partisi (MKP) olarak değiştirdiğini dünya kamuoyuna bildirdi.

Maoist Komünist Partisi yaptığı açıklamada, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin ürünü olarak kurulan TKP(ML)'nin devamı olduğunu ve geçmiş mirasını sahiplendiğini belirtti.

Nisan 1972'de kurulan TKP(ML)'nin ideolojik, siyasi ve örgütsel devamı olduğunu belirten Maoist Komünist Partisi, rehber ideoloji Marksizm-Leninizm-Maoizm olduğunu belirtti.

**çağ tespiti sıradan taktik-politik bir tespit değildir. Çağ tespiti proletaryanın uluslararası sınıfların mevzilenmesine, çelişkilerin uluslararası aldığı boyutu, çağa damgasını vuran temel sınıf çelişkisini, çağın başlıca çelişmelerini, dünyadaki egemen sistemin niteliğinin belirlenmesini içerir. Dünyadaki mevcut egemen sistemin geldiği tarihsel aşamanın tahlilini öngörür.** Dolayısıyla proletarya bu tahlilden yola çıkarak evrensel-özgül stratejisini, azami-asgari programını belirler. **Çağ tespiti stratejik bir tespittir.**

Çağ tespiti proletaryaya ve tek tek özgüllerdeki devrim programlarına **yön verir.**

Açıktır ki, Marksist-Leninist-Maoist olmayan bir çağ tespitiyle hareket eden bir parti bulunduğu ülke özgüllünde de, Marksist-Leninist-Maoist

tiği gibi, **Proletarya Partisi'nin anlayışını oluşturmamaktadır.** Aynı belgelerde anlayış olarak başından beri damgasını vuran Lenin'in çağımız "emperyalizm ve proleter devrimleri çağıdır" anlayışdır. Belgelerimizde bu anlayış **egemendir.** Ve İbrahim yoldaş da partinin azami-asgari programını Leninist çağ tespitini temel olarak yapmıştır. Ama tasfiyecilik dogmatik bir mantıkla belgelerimizdeki çağ tespitine ilişkin gerçek Leninist içeriği hiç de göz önünde bulundurmamaktadır. Proletarya Partisi'nin çizgisine, stratejik teorik temellerine "emperyalizm ve proleter devrimleri çağı" belirlemesi temel teşkil etmiştir. Ama MKP tasfiyeciliği bunu görmediği gibi çağ tespitimizin Lin-Piaocu olduğunu ve bundan hareketle "parti çizgisinin düşmanı küçümsediğini", "devrim güçlerini abarttığını", "sub-



*Açıktır ki,  
Marksist-Leninist-  
Maoist olmayan bir  
çağ  
tespitiyle hareket  
eden bir parti  
bulunduğu ülke  
özgülünde de,  
Marksist-Leninist-  
Maoist bir  
programla hareket  
edemez. Çağa  
evrensel bakış açısı  
Lin-Piaocu-Troçkist  
vb. Marksizm-  
Leninizm-Maoizm  
düşmanı stratejik  
tahlillerin, tek tek  
ülke özgüllerinde  
alacağı biçim de  
Marksist-Leninist-  
Maoist değil,*

Bu tespit proleter dünya devrimi sürecinin tek tek ülkelerde devrimin gelişeceğini, emperyalizmin dünya çapında toptan bir şekilde değil, tek tek ülkelerin emperyalist zincirin halkalarından devrimler sonucu kopması ve süreç içinde yıkılacağını kavramayan bir tespitti. (abç)

“Bizim çağ tespitimiz, (abç) proleter dünya devriminin karşısındaki engeller olan emperyalizm (sosyal emperyalizm) ve her türlü gericiliği küçümseyen; dünya çapında devrimin güçlerini iyice abartan bir anlayıştan kaynaklanıyordu”. (MKP Kongre Belgeleri sayf.31-32)

1. Konferanstaki subjektif değerlendirmeden yola çıkan MKP, Proletarya Partisi'nin 1. yenilgisini böyle değerlendirirken gerçekte Proletarya Partisi'ne yön veren çizginin de Lin-Piaocu-Troçkist stratejik görüşün olduğunu söylüyor. Bu tespitin mantığı sorgulandığında bu çok aleni bir şekilde görülüyor.

“Emperyalist zincirin halkalarından devrim sonucu kopması ve süreç içinde yıkılacağını kavramayan bir tespit”, açıktır ki, Türkiye halkasında da bu tespite uygun ideolojik-politik-örgütsel-askeri bir hattı öngörür. MKP, Prole-

tarya Partisi'ne bu rolü yüküyor. Tabi bunu yaparken de “genel çizgi doğru”, “program doğru” saptamasıyla, parti çizgisini tasfiye girişimini aklınca ikiyüzlü bir şekilde külemeye çalışıyor. Oysa tek tek ülke devrimlerini yadsıyan “emperyalizmin toptan çöküşüne” dayanan stratejik bir çağ tespitinin yön verdiği bir partinin programı da, mantık silsilesi gereği ona göre olur. Parti çizgisini daha kuruluşundan beri tasfiyeye yeltenen MKP, anti-Leninist çağ anlayışıyla hareket ettiğini söylediği Proletarya Partisi'nin, ülke özgülündeki programının Marksist-Leninist-Maoist olduğunu söylerken, gerçekte iki cami arasındaki bey namaz oportünistlerin pozisyonunda duruyor. “Emperyalizmin toptan çöküşe, sosyalizmin toptan zafere ilerlediği” çağ tespiti teorisini savunan bir partinin azami-asgari programı da Marksist-Leninist-Maoist olamaz. Bu belirlemenin bazı belgelerimizde yer almasından hareket edilerek, Proletarya Partisi'nin çağ tespiti buna dayanıyor. Oysa İbrahim yoldaşın Proletarya Partisi'ne temel teşkil eden yazıları, bütünsellik ile ele alındığında, çağımızın “emperyalizm ve proleter devrimleri çağıdır” şiarının **egemen olduğu çok açık bir şekilde** görülmektedir. Parti programı, Troçkizm'i çağırıştıran zemin üzerinde oluşmamıştır. Tersine, Marksist-Leninist-Maoist zemin üzerinde oluşmuştur. Demokratik devrimleri çağımızda reddeden, köylülüğün proletaryanın temel müttefiki olduğunu yadsıyan, halk savaşı ve proletarya önderliğinde halkın birleşik cephesiyle emperyalizmin zayıf halkalarının emperyalist zincirlerden kopartılacağını yadsıyan, kapitalist-emperyalist ülkelerde de tek tek özgüllerde sosyalist devrimlerle iktidarın ele geçirilebileceği Marksist-Leninist-Maoist tezin devamlı karşısında duran Troçkizm'le-ve onun Lin-Piaocu ile ifade edilen bu tez-arasında uzaktan yakından hiçbir bağı yoktur; tersine kilometre taşları vardır. Aynı şey devrim sonrası demokratik halk iktidarı, sosyalizm ve sosyalizmin inşası, proletarya diktatörlüğü ve nihai hedef komünizm hedefleri içinde geçerli-

dir.

Parti çizgisinin Marksist-Leninist-Maoist olması onun esin kaynağının evrensel dünya görüşünün Marksist-Leninist-Maoist olmasında yatmaktadır. Dünyayı, çağımızı Marksist-Leninist-Maoist tahlilinde yatmaktadır. Ama Proletarya Partisi'nin doğrularına değil, eğrilerine balıklama atlayan MKP, Proletarya Partisi'nin belgelerinde yer alan Lin-Piaocu tespitin teorik düzlemde kaldığını ve ÇKP'nin etkisini de bundaki rolünü de görmezden gelerek Proletarya Partisi'nin pratik hattına yön veren bir çizgi olarak göstermektedir. Proletarya Partisi'nin “hatalarının” ardında hep bu çizgiyi aramaktadır.

**Proletarya Partisi çizgisinin Marksist-Leninist-Maoist olması, onun evrensel dünya görüşünün Marksist-Leninist-Maoist olmasında yatmaktadır.** Bir KP'nin tek tek halkalarındaki Marksist-Leninist-Maoist bir zeminde hareket etmesi, dünyayı ve çağımızı doğru yorumlamaktan geçer. Evrensel dünya tahlili ile tek tek özgüllerin tahlilleri birbirleriyle **bağıntılı** ve **iç içedir**. Dolayısıyla Proletarya Partisi'nin devrim programı Marksist-Leninist-Maoist ise, (ki MKP tasfiyecileri bunu sürekli vurgulamaktadır) bu çağ tespitinin de Marksist-Leninist-Maoist olmasından geçmektedir. Emperyalizm ve proleter devrimleri çağı tespiti Proletarya Partisi'nin pratik yönelimine kumanda etmiştir. Bu tespit programına yön vermiştir. Aksini iddia etmek, Marksist-Leninist-Maoist normlardan bihaber olmak demektir. Tabi ki, diyalektik yöntemden muaf olanlar bunu kavramaktan muaf bir zeminde dururlar. Öyle ki, yeni-tasfiyecilik durduğu bu zeminde, doğası gereği bir kez daha kaş yapayım derken göz çıkartıyor. Hem de “geçmiş araştırma”, “hatalardan arınma” söylemiyle... Çizgiye yine yöneliyor, ama nafile! Bu çabası da sonuç vermiyor....

Ve yine bu tespitten yola çıkan MKP belgeleri gerek dünya çapında gerekse ülke çapında “subjektif isteğimizi objektif gerçekliği yerine koymamızdan” hareket ederek birinci yenilginin oluştu-

ğunu söylüyorlar.

**Başarafa Sayfa 11'de**

Ama beynamaz oportünistliğe bir kez daha soyunarak “şimdi buradan hareketle partimizin 1. örgütsel yenilgisinin esas neden subjektivizmdir denildiğinde, bundan partimizin gerek programatik gerekse devrimin stratejik (abç) sorunlarına ilişkin temel fikirlerinin yanlış olduğu sonucu çıkartılabilir mi? Genel siyasi çizgimiz doğruydu, Marksist-Leninist-Maoistti. Bu yenilginin nedeni genel siyasi çizgimizdeki yanlışlık değil, mevcut somut durumu (objektif ve subjektif koşulları) doğru değerlendirememekti. (MKP 1. Kongre Belgeleri syf. 39)

Bu alıntıda bir kez daha sinsice bir tutarsızlık var. Aslında bunu yukarıda yanıtlamıştık. Bir kez daha bunu deşifre edip geçelim. 1. Örgütsel yenilginin ardında subjektivizmin olduğu söyleniyor. Sıkça belirtildiği gibi hem dünya çapında hem Türkiye-Türkiye Kürdistanı'nda subjektivizmin kaynağı “emperyalizmin toptan çöküşe...” dayalı teorisine dayandırılıyor. Ki bu teori dünya çapında devrimi ütöpik olarak değerlendirip, tek tek ülkelerde de devrimleri imkansız görmektedir. Dolayısıyla maddi temeli olmayan devrimleri tümünden olanaksız kılan bir anlayışa tekabül etmektedir. Doğal olarak **subjektiftir**. Ve bu teori, taktik de değil, stratejiye tekabül eden bir teoridir. **Bu teorideki subjektivizm de salt taktik değil stratejiktir**. Dolayısıyla stratejik subjektivizme dayalı yenilgi de stratejiktir. “Toptan çöküş teori”sine dayandırılan subjektivizmin neden olduğu yenilgi tespitinin geleceği mantık burasıdır. MKP bu mantıktadır, ama MKP bir taraftan yenilginin ardındaki esas nedeni subjektivizm olarak görüyor, öte yandan da partinin programatik, stratejik temel görüşlerinin doğru olduğunu ifade ediyor. Ve bir kez daha çelişkiye ve inkarcılığa düşüyor. Çünkü devrimi imkansız kılan “toptan dünya devrimi”nin kaynaklık ettiği subjektivizm partinin temel fikirlerine de kaynaklık eder. Ve bu parti çizgisi anlamına gelir. MKP bunu açıktan söyleme cüreti-

ne sahip değil. Hatta “programcı”, “partici” kisvesiyle parti çizgisine yönelik tasfiyeci ve inkarcı yüzünü gizlemek istiyor; lakin, bilimin karşısında yine ipliği pazara çıkıyor.

Bu anlamda tasfiyeciliğin dönem dönem gündeme getirdiği 1. yenilgi tahlilinin çarpıtılması bir kez daha duvara tosluyor. **Partinin üzerinde yükseldiği çizginin temellerini “toptan çöküş” teorisile temellendirenler ve bunu sık sık “o dönem bizim çağ tespitimiz bu anlayıştı” diyenler açıktır ki, partiyi, tarihi ve parti çizgisini tasfiye etme misyonunu kendilerine biçmişler**. Nitekim, MKP somutunda bu tasfiyecilik ve inkarcılıkla bir kez daha karşı karşıyayız. Her ne kadar 1. yenilgiye “taktik-subjektif” bir kisve vererek partiye tekrar sızma emellerini “genel çizgi”ci, “program”cı, “parti”ci ve en fazla da “Maoizm” yaftasıyla gizleme çabaları, artık Proletarya Partisi'nin tasfiyecilik karşısındaki deney ve tecrübelerini aşamamıştır, aşamayacaktır.

1. yenilgi sürecinin “sol taktik hata”larla, subjektivizme dayalı haksız ve subjektif eleştirilerin ardındaki deşifre

*Proletarya Partisi  
çizgisinin Marksist-  
Leninist-Maoist  
olması, onun  
evrensel dünya  
görüşünün Marksist-  
Leninist-Maoist  
olmasında  
yatmaktadır. Bir  
KP'nin tek tek  
halkalarındaki  
Marksist-Leninist-  
Maoist bir zeminde  
hareket etmesi,  
dünyayı ve  
çağımızı doğru  
yorumlamaktan  
geçer. Evrensel  
dünya tahlili ile tek  
tek özgüllerin  
tahlilleri birbirleriyle  
bağıntılı ve iç içedir.*

edilmesi, bir kez daha 1. yenilgi sürecinin objektif yenilgi olduğunu açıklığa kavuşturmuştur. Dolayısıyla kısaca yenilgiye sebep olan sürecin objektif ve subjektif koşullarıyla bir kez daha değinip geçiyoruz.

—Proletarya Partisi'nin kurulduğu dönem, bilindiği gibi düşmanın azgın bir saldırıya geçtiği döneme denk gelmektedir. 50 yıllık pasif bir ortamdan sonra ortaya çıkan devrimci hareketleri bastırmak amacıyla gerçekleştirilen 12 Mart darbesiyle birlikte harekete geçen düşman, devrimci örgütlere ağır bir darbe vurmuştur. Devrimci örgütler büyük ölçüde dağıtılmış önder kadroları katledilmiştir, engellenmiştir.

—Daha çok küçük burjuva kökenli öğrencilerden oluşan devrimci hareketlerin kitle temeli de çoğunlukla öğrenci kesimden oluşuyordu. Düşmanın saldırısı bu kitleyi hedef almıştır. Tutuklamalar, ağır işkenceler, katliamlar vb. baskılar sonucu ileri kesimlerinin de zindanlarda tutsak edilmesi, devrimci kitleleri demoralize etmiş pasif ve büyük ölçüde örgütsüz bırakmıştır.

—Egemen sınıflar bu saldırılarıyla emekçi sınıflara da yönelmiştir. 15-16 Haziran İşçi Hareketinin bastırılması grevdeki işçileri sendikal mücadele yürüten işçi ve diğer emekçi kesimleri de hedef almıştır. Daha çok sarı sendikaların ve modern-revizyonistlerin denetimindeki sendikal mücadele ve grevlere son vermiş, işçilerin çok nispi de olsa var olan sosyal ve siyasal haklarını da zorla gasp etmiş, köylülerin toprak eylemlerine de son vermişlerdir.

—Böylece egemen sınıflar düzen dışı devrimci muhalefeti bastırarak, yenilgiye uğratmış, kitlelerin düzen içi kendiliğindenci hareketlerini de bastırılmışlardır. Sürekli istikrarsızlık içinde olan egemen sınıflar bu saldırı furiasıyla nispi bir istikrar sağlamışlardır.

—Proletarya Partisi tam da devrimci hareketin yenilgiye uğratıldığı, kitlelerin eylemliliklerinin bastırıldığı, egemenlerin nispi istikrar oluşturduğu ve yenilgiye uğrayan TİİKP revizyonizminin içinden, revizyonizme karşı mücadele koşullarında oluşmuştur. Proletarya Partisi'nin ideolojik-politik eksenini TİİKP revizyonizminin içinde, revizyonizme karşı mücadele içinde şekillenmiş, ama örgütsel ve pratik adımları kendi dışında oluşan objektif bir yenilgi sürecinde atılmıştır.

—Genel devrimci harekete ve

halk kitlelerine karşı düşmanın saldırısı ve yenilgiye uğratıldığı koşullarda ortaya çıkan Proletarya Partisi, ideolojik politik güzergahını dönemin objektif koşullarında sosyal pratiğe geçirecek subjektif donanımına tam sahip değildi. Partiyi oluşturacak hiyerarşik kurumlardan yoksundu. Birkaç kadro dışında dönemin ihtiyaçlarına yanıt verecek kadro eksikliği çekiyordu. Ve yine parti için çok önemli olan kitle temeli de çok sınırlıydı. Mücadele için gerekli olan başta silah olmak üzere teknik donanımı da çok zayıftı.

—Öyle ki Proletarya Partisi örgüt olarak üç kişilik koordinasyon komitesinden ve onun altında bir elin beş parmağını geçmeyen alt düzeyde kadrolardan oluşuyordu.

Ayrıca az sayıda ileri sempatizan, orta sempatizan ilişkileri vardı. Tüm bunları objektif bir yenilgi sürecinden bağımsız ele almamak gerekir. Bu objektif ve subjektif koşullarda sözü edilen dönemde, Proletarya Partisi, çizgisini pratiğe geçirecek örgüt modelini oluşturamadan nesnel yenilgiye uğradı.

—Ayrıca Mustafa Suphi yoldaştan sonra 50 yıllık revizyonizmin ve sessizliğin hüküm sürdüğü koşullarda, açıktır ki, bir komünist hareket için gerekli deney ve tecrübeler konusu olmamıştır. Elli yıllık bir aradan sonra ortaya çıkan komünist bir hareketin daha önce deney ve tecrübelerle, tarihsel birikime sahip olmaması da nesnel yenilgiye ayrıca zemin yaratmıştır.

—MKP belgelerinde de Proletarya Partisi'nin kuruluşundan 1 yıl sonra Kongre yapmayı hedeflediği bizzat yazılıyor. İbrahim yoldaş partinin durumunu objektif olarak gördüğünden Kongreye ihtiyaç duyuyor ve hazırlıklarını esasta Kongrenin örgütlenmesi doğrultusunda yapıyor. Dolayısıyla iddia ettikleri gibi kongre hazırlığı içinde Proletarya Partisi "saldırı", "sol", "subjektif" bir pratik içinde değildir. Kongre hazırlığını dönemsel olarak önüne koyan Proletarya Partisi objektif olarak taktik savunma konumundadır.

—Ama MKP yapılan bazı cezalandırmalar ve düşmanın saldırılarına silahlı mücadeleyle yanıt verilmesinden yola çıkıyor. Ve Proletarya Parti-

si'ni "subjektivizmin yönlendirdiği, sol-politik bir çizginin örgütsel yenilgiye neden olduğunu" belirtiyor. "Geri çekilme" adı altında Proletarya Partisi'nin mücadeleyi ertelemesi gerektiği öğüdünü veriyor. Silahlı mücadeleyi temel mücadele biçimi olarak ele alan bir örgütün düşmana karşı mevzilenmesi ve sergilediği duruş da elbette ki silahlı mücadeleye dayalı olacaktır.

—MKP'nin anlayışı objektif yenilgiyi anlamaktan uzaktır. Ona göre tüm yenilgiler subjektif kaynaklıdır. Uluslararası komünist hareketten bile yeterince ders çıkarmamıştır. Örneğin enternasyonal proletaryanın en önde gelen partilerinden olan R S D İ P ' i n 1905-1907 yenilgisini hiç de incelememişler. 1906'da Duma'nın ikinci kez boykotu hata olmasına rağmen, yine de 1905-1907 yenilgisi objektif yenilgidir.

Kısacası Proletarya Partisinin 1. yenilgisi subjektif değil objektif yenilgidir. Ağır bir saldırı ve sonrasında gelen bir yenilgi sürecinde doğan Proletarya Partisi'nin uğradığı 1.yenilgi-politik-askeri-örgütsel çizgisinden kaynaklanmamıştır. Yenilgi nesnelidir ve örgütseldir. Proletarya Partisi aldığı bu objektif yenilgiye rağmen ideolojik ve politik olarak da kazanımlar yaratmıştır. 24 Nisan 1972 tarihinde Türkiye proletaryasının öncü kurmayı uzun bir aradan sonra tekrar tarih sahnesindeki yerini almıştır. Örgütsel yenilginin içinde gelecekte proletaryayı zafere götüreceği yolun adımları da atılmıştır. Her ne kadar parti içinden-dışından Proletarya Partisi'ne saldırılar olmuşsa da, bu saldırılar karşısında panzehir olan parti çizgisi tarafından tarumar edilmiştir. Bundan sonrada elbette ki benzeri saldırılarla Proletarya Partisi karşı karşıya kalacaktır. Ama bu saldırılar da parti çizgisi tarafından savuşturulacak ve çürütülecektir.

Nitekim MKP tasfiyeciliği partiye karşı böyle bir hamlede bulunurken partinin yanlış görüşlerine sarılmaktadır. Ve yine emsalleri gibi pörsümüş silahları kullanmaktadır. Öyle ki "emperyalizmin toptan çöküşü, sosyalizmin toptan zafere ilerlediği çağ" tespiti birinci yenilgiye temel teşkil ettiğini söylerken 1. Konferansın yaptığı özeleştiriyeye atıfta bulunuyorlar.

"Çağımız, emperyalizmin toptan çöküşü, sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği çağdır!"

"Bu tespit, genel eleştiri ve diğer temel yazılarımızda yer yer geçmektedir. Bu konuda partimizin birinci konferansında yaptığı özeleştirisi esasta doğrudur." (abç) (MKP Kongre Belgeleri)

Daha önce de belirttiğimiz gibi, bu tespit içeriği yanlıştır. Ama bunun Proletarya Partisi'nin çağ anlayışını oluşturduğu doğru değil ve haksız bir eleştiridir. Ve ayrıca MKP tümünden katıldığı ve esasta doğru gördüğü bu özeleştirinin arkasındaki ideolojik kökeni ve kaynağına da katılarak, Maoizm'le arasında ne kadar nitel bir fark olduğunu ortaya koyuyor. Açalım:

1. Konferanstaki bu özeleştirinin mimarları Yurtdışı Hizbidir (YDH). 1. Konferans öncesi parti içerisinde gündeme gelen Mao Zedung Düşüncesi tartışmasında, YDH, bırakalım Maoizm'i Mao Zedung Düşüncesi formülasyonunu bile doğru görmüyor, Mao'yu sıradan bir ML olarak ancak görüyordu. Bu görüşünü de Lin-Piao'nun "emperyalizmin toptan çöküş" formülasyonuna dayandırıyor ve Mao Zedung Düşüncesi içinde yaşadığımız çağın Marksizm Leninizm'i olarak gördüğünü dile getiriyordu. Buradan da yaptığı kurgularla MZD'nin savunulmasının içinde yaşadığımız "çağın değiştiği ML'nin eskidiği" anlamına geldiğini söylüyordu. YDH, bu görüşünü parti içinde etkili kıldı ve 1. Konferansta resmi görüş haline geldi.

*Proletarya Partisi her süreçte Mao'yu savunmasına rağmen, 1. Konferans örneğinde görüldüğü gibi Mao'yla çelişen ve yanlış bazı anlayışların Mao yoldaşına mal edildiği dönemler de yaşamıştır. Ama bu anlayışlar 3. Konferansta esasta mahkum edilmiş, Maoizm'e alerjisi olan YDH'nin çarpıtmaları ve hileye dayanan tespitleri iyice çürütülmüş, 1. yenilginin de objektif yenilgi olduğu tespiti yapılmış ve Marksizm-Leninizm'in en üst aşaması olarak Mao Zedung Düşüncesi resmileştirilerek parti bilincine kazanmıştır. Daha sonra da 5. Konferansta Maoizm kavramıyla anti-Maoizm Proletarya Partisi açısından iyice*





Yurtdışı Hizbi parti saflarından tasfiye olduktan sonra bu görüşünü daha da sistemleştirmiştir. Onlar “tüm kötülüklerin anasını MZD’de arayan” bir histeriye sahip oldukları için İbrahim yoldaşın da savunduğu MZD’ni reddetmişler; 1. yenilginin ardında da MZD’yi görmüşlerdir. “Toptan çöküş teorisini” MZD’ye bağlamış, böylesi kurgularla 1. yenilgiyi hem subjektif değerlendirmiş hem de MZD’nin karşısında yer alarak anti-Maoist bir mevzide saf tutmuşlardır. İşte bugün çokça “Maocu” geçinenler, Partinin geçmişinin araştırılmasından bahsedenler, düzeltilmiş ve mahkum edilmiş 25 yıl önce sinin anti-Maoist bu tespitlerine tekrar sarılıyorlar. Doğal olarak da 1. yenilgi sürecini haksız suçlamalarla subjektif olarak değerlendiriyorlar. 1. Konferansın tespiti şöyleydi: “Emperyalizmin toptan çağı teorisi, 1969’da yapılan ÇKP 9. Kongresinde, kongre raporuna kesin bir formülasyon olarak gelişti. Bu rapordaki ve esas olarak Lin-Piao’nun ‘yaşasın halk savaşının zaferi’ adlı broşürün-

deki anlayışa göre, ‘içinde bulunduğumuz çağ emperyalizmin toptan çöküşe, sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği çağ idi ve Mao Zedung Düşüncesi içinde yaşadığımız bu yeni çağın’ Marksizm-Leninizm idi. Bu tespitle sinsi bir şekilde Leninizm’in artık eskidiği görüşünü yaymaktaydı. Bu teoride savunulan görüşler aynen, Kuruşçev tipi modern revizyonistlerin yaptığı gibi Mao Zedung görüşlerini Marksizm-Leninizm’den koparmakta, ayrı şeylermiş gibi göstermekte idi.” (TKP/ML 1. Konferans Belgeleri)

1. Konferanstaki bu tespitin ideolojik kökeni görüldüğü gibi Mao Zedung düşüncesine dayandırılıyor. Proletarya Partisi her süreçte Mao’yu savunmasına rağmen, 1. Konferans örneğinde görüldüğü gibi Mao’yla çelişen ve yanlış bazı anlayışların Mao yoldaşa mal edildiği dönemler de yaşamıştır. Ama bu anlayışlar 3. Konferansta esasta mahkum edilmiş, Maoizm’e alerjisi olan YDH’nin çarpıtmaları ve hileye dayanan tespitleri iyice çürütülmüş, 1.

yenilginin de objektif yenilgi olduğu tespiti yapılmış ve Marksizm-Leninizm’in en üst aşaması olarak Mao Zedung Düşüncesi resmileştirilerek parti bilincine kazanmıştır. Daha sonra da 5. Konferansta Maoizm kavramıyla anti-Maoizm Proletarya Partisi açısından iyice çürütülmüştür. Ama DABK ve bugünkü temsilcisi MKP tasfiyeciliği Maoizm’den ne kadar uzak olduğunu Mao’ya alerjisi olan YDH ile aynı mevzide buluşarak göstermiştir. Bilindiği gibi Yurtdışı Hizbi “emperyalizmin toptan çöküş teorisini” ve daha sonra da “Üç Dünya Teorisini” Mao Zedung Düşüncesine bulaştırmak istemiştir.

Bu nedenle, **sözde Mao’ya ML derken, diğer taraftan da “tüm günahları” Mao Zedung Düşüncesine bağlayarak sinsicce Maoizm’e saldırın mülteci bir akımdır.** Sinsicce Proletarya Partisini daha doğduğunda toptan çöküş teorisine, Troçkizm ve üç dünyacı teoriyle harmanlanmış Lin-Piaocu çizginin yürüncesinde gösteren Yurtdışı Hizbinin zeminine kaymış olan MKP; iki çizgi mücade-

lesiyle mahkum edilen bu akımın paslı silahlarına, hem de çeyrek asır (25 yıl) sonra sarılmaktadır. Böylece MKP’nin Maoizm tabelası bir kez daha düşmüştür. Maoist olup olmanın temel kriterlerinden biri hele günümüzde her türlü anti-Maoist çizgilerle köprülerin atılmasıdır. **Maoizm ML’nin doruğu olarak Proletarya Partisi’ne ışık tutan bilimsel dünya görüşüdür.** Proletarya Partisi’nin savunulması ve pratiğe uygulanmasında **ideolojik bir kriterdir.** Dolayısıyla Proletarya Partisi’ni savunmanın yolu, Maoist olmaktan geçer. Açıktır ki, MKP tasfiyeciliği anti-Maoist çizgilerle ideolojik akrabalık içindedir. Günümüzde durdukları inkarcı, partiyi karalayan tarih anlayışlarıyla, isnatsız suçlamalarla, parti çizgisini ideolojik tasfiye girişimiyle bunu bir kez daha gösteriyorlar! Ama bir kez daha nafile! Marksizm-Leninizm-Maoizm panzehiriyle donanmış Proletarya Partisi, bu çizgiyi geçmişte mahkum etmişti. Şimdi de mahkum edeceğinden hiç kimsenin şüphesi olmasın... **Devam edecek**

## PUSULA

### PARTİ YÜRÜYÜŞÜNÜ HIZLANDIR

“Eğer biz gerek aydın işçi, gerekse aydın çevrelerden bu savaşım için önderler yetişmesine katkıda bulunmazsak, kitleler de hiçbir zaman siyasal savaşım vermeyi öğrenemeyeceklerdir. Böyle önderler ise ancak siyasal hayatımızın bütün yönlerinin çeşitli sınıflar tarafından çeşitli nedenlerle girişilen bütün protesto ve savaşım çabalarının sistemli ve sürekli bir şekilde değerlendirilmesiyle yetiştirilebilir.” LENİN.

Politik çalışma bütün çalışmaların can damarıysa, sınıf savaşımında politik çalışmanın önem ve ihtiyacı yaşamsaldır. Politik çalışma ise canlı politik ajitasyon ve propaganda faaliyetidir. Canlı politik ajitasyon ve propaganda, kitlelerin aydınlanmasına, bilinçlenmesine hizmet eder. **Kitlelerin aydınlanması arttıkça, proleter sınıf bilinciyle donandırdıkça kölelik zincirlerinin parçalanması kolaylaşır, proletaryanın zafer günü yaklaşır.**

Sınıf bilinci savaşım gücü verir, dolayısıyla kitlelerin politik savaşım vermesinin tayin edici faktörü sınıf bilinciyle donanmasıdır. Politik bilinç Proletarya Partisi tarafından verilir. Bu bilincin etkili ve güçlü şekilde verildiği süreçler, gelişmeler, ortamlar sınıf çatışmalarının gelişim gösterdiği düzeydir. Sınıf çatışmalarının gelişim düzeyi arttıkça, politik bilincin verilmesi için elverişli ortam yaratılmış olur. Proletarya Partisi’nin militanları, aktivistleri bu ortamlarda, süreçlerde donanımlı, hazırlıklı ve örgütlü olarak bulunmak, sürece güçlü müdahale etmek zorundadırlar. Örgütlenme sorunları ciddi bir faaliyet istiyorsa, bu ciddiyete uygun hareket etmek, devrimci bir görevdir.

Sınıf savaşım tarihinde sınıf çatışmalarının en üst düzeyde yaşandığı önemli düzeyde ders ve tecrübelerin elde edildiği günler, haftalar, aylar vardır. 1 Mayıs böylesi günlerden biridir. 1 Mayıs işçi sınıfının ve dostlarının, ekonomik-politik so-

runlara, devrim sorunlarına ilgilerinin arttığı bir gündür. Söylenenlere, ifadelere, propaganda ve ajitasyonlara, bildiri ve afişlere hareket ve yönelimlere karşı dikkatlidir/ilgildir. Duyargaçları gelişkindir. İşitsel-görsel-fiziki her olgu ve harekete karşı duyarlıdır. Politik ajitasyon ve propaganda-ya karşı ilginin dikkatin arttığı böylesi gün ve süreçlerde, Proletarya Partisi’nin militanlarının ve aktivistlerinin de politik duyarlılıkları, politik çalışmaları yoğunluk kazanmalı, süreklilik göstermelidir. Politik dikkatleri artmalıdır.

Propaganda ve ajitasyon faaliyetinin örgütlenmesi, kitle faaliyetinin örgütlenmesine muazzam olanaklar yaratır. Bu olanaklar, kitle içinde parti örgütlenmesinin varlık koşuludur.

Canlı bir politik çalışma için ön hazırlık olarak canlı politik ajitasyonun yoğunluklu ve sürekli şekilde yürütüldüğünde kitlelerin proleter bilince karşı duyarlılığı güçlenir. Süreklilik kazanmayan politik faaliyetlerin kazanımları zayıf ve yetersiz olur.

Bu yıl 1 Mayıs faaliyetlerinin örgütlenmesinde belli olumlu adımlar atıldı. Bir ön hazırlık çalışması yapıldı. Ön hazırlık çalışması planlı-programlı ve bütünlüklü yapıldığı oranda, kitleler harekete geçirilir, kitle eylemleri örgütlenir. Bu, tüm politik faaliyetler için geçerlidir. Ön hazırlık, ön çalışma yapılmadan kazanım sağlanamaz.

1 Mayıs faaliyetlerinin örgütlenmesinde, atılan ön adımlar, yapılan ön hazırlıklar güçlendirilip, bütüne taşınabilir. Başarılar tek tek parçalarda kalmırsa, yeterince bütüne taşınmaz. Oysa bütüne yeterince taşınmayan tek tek parça ve bölgelerde kalan çalışmaların zayıflığı, içinde taşıdığı başarı nüvelerini ortadan kaldırmaz. Geçmiş yıllara nazaran süreci ciddiye alıp, buna uygun bir ön hazırlığın, ön çalışmanın yapılması olumludur. Bu hazırlık sürecinde belli eksikliklerin, yetersizliklerin olması yürütülen çalışmanın olumluluğuna gölge düşürmez. Hazırlığın, ön ça-

alışmanın yapılması olumludur. Bu yan görülüp, güçlendirilmeli ve ileriye taşınmalıdır. Başarı sarhoşluğu ya da karamsarlık sınıf bilinçli proletaryanın tutumu olamaz. Bu çalışma, ileride yürütülecek bütün politik çalışmalar için iyi bir ders ve tecrübe olmalıdır. Bir faaliyetin, bir eylemin, bir çalışmanın örgütlenmesinde, kazanım sağlanmasında ön hazırlık, ön çalışma olmazsa olmaz önemdedir.

Geçen yıllara nazaran belli bir kitleliliğin, coşkunun yakalanmasındaki başarıda rol oynayan faktörleri doğru değerlendirmeliyiz. Faktörlerden en önemlisi, Proletarya Partisi’nin yedinci yönelimini gerçekleştirmesidir. İkinci önemli faktör ise Irak’a yönelik gerçekleştirilen emperyalist saldırı ve işgalin kitleler üzerinde yarattığı bilinç kıpırdamasıdır. Ülkemizde yaşanan ekonomik-politik gelişmelerin ve sınıf çelişkilerinin kitlelerin bilincine yarattığı kesik uyanışlar ve kıpırdamalarıdır.

**1 Mayıs gibi geniş ve kitlesel katılım boyutlu gelişimi büyütüp, yangına dönüştürme göreviyle karşı karşıya olunması gerektiğinin bilinciyle hareket edilmelidir.**

Harekete geçmeyi bekleyen, Proletarya Partisi’nin politik adımlarını, yönelimini bekleyen önemli bir kitle var. Bu kitle henüz atıl durumda. Alana taşınan irade, Partizan iradesinin belli bir bölümüdür. **Taşınmayan, taşınmayan kitle iradesi Proletarya Partisi’nin politik adımlarını bekliyor.** Bu görevin bilinciyle hareket edilmelidir.

Kitle hareketlerini alanlara meydanlara taşıma, kitle faaliyetinin ve kitle örgütlenmesinin birinci adımınıdır. İkinci önemli adım ise alanlara, meydanlara taşınan kitle içinde güçlü parti örgütlenmesinin yaratılmasıdır.

“**Parti örgütlenmesi esastır**” ilkesine uygun davranmak, parti inşasında derinleşmenin önünü açar, bu adımları kolaylaştırır. Kitleler içinde kök salmanın kitlelerle güçlü politik bağlar kurmanın adımları parti komitelerini yaratmakla gerçekleşir. Bu yaratılmadan atılacak her adım, yarım kalmış bir yürüyüş olur.

**Çıtayı yükselterek, adımları güçlendirerek, yürüyüşü uygun hale getirerek, kitle faaliyetinde yoğunlaşılmalıdır. Kitle faaliyetinde her yoğunlaşma parti inşasında derinleşmenin zeminini güçlendirir, onun ön adımları olur.**

**Parti örgütleri, kitleler içinde güçlü politik bağlar kurmadan, devrimci bir hareketi geliştiremez.** Kitlelerin alanlara taşınma faaliyeti bir başarıdır. Ancak herşey değildir. Sokağa, meydanlara dökülen binler, onbinler, yüzbinler Proletarya Partisi etrafında örgütlenmedikçe, kendinde bir güç olarak durur. Kendinde olan bu gücü kendisi için bir güç haline getirecek dinamizm partidir. Parti olmadan, kitleler içinde parti örgütlenmesi yaratılmadan sokağa, alanlara dökülen kitle potansiyeli zayıf ve dağılmaya mahkum olur. Unutulmasın ki 12 Eylül AFC öncesi dönemde her 1 Mayıs, onbinlerin, yüzbinlerin alanlarda bulunduğu mevzilerdi.

“**Proletarya Partisi’nin örgütlenmesi önderliğin örgütlenmesidir.**” Sınıf savaşımında önderlerin çıkarılmasına önem vererek, kitlelerin sınıf savaşımını vermesini hizmet etmiş olunur. **“Bu savaşım için önderler yetişmesine katkıda bulunmazsak, kitleler de hiçbir zaman siyasal savaşım vermeyi öğrenemeyeceklerdir.”** Lenin. Kitleler sınıf savaşımını yürütmesini, devrimci önderler tarafından öğrenir. **Proletarya Partisi’nin iyi bir önder olabilmesi için iyi bir önderliğin olması gerekir.** Bu önderliği, sınıf savaşımına bilinçli, planlı ve sürekli müdahaleyle yaratır. Sınıf savaşımının önderleri, devrimci savaş alanlarında, devrimci kitle eylemlerinde, sokak çatışmalarında, illegal kitle gösterilerinde yetişir, ateş hatlarında çelikleşir.

1 Mayıs’ta atılan adımlar küçümsemeden, abartılmadan hızlandırılmalıdır. Yakalanan her ilişki örgütlenmeye dönüştürülmelidir. Örgütlenmeye dönüştürülemeyen ilişkiler, faaliyetler, kendiliğindencilik akıntısında eriyip yok olur.

Sürekliliği sağlanmış canlı politik faaliyet yürütmek için sürekliliği sağlanmış propaganda ve ajitasyon çalışmasına, sürekliliği sağlanmış kitle faaliyetine ihtiyaç vardır. Süreklileşen kitle faaliyeti içinde parti inşasında derinleşmek yönelimimizin ana damarıdır.

**BAŞARILARI BÜYÜTEREK, GERİLİKLERİ AŞARAK, PARTİ YÜRÜYÜŞÜ HIZ KAZANIR.**

**HER GÜN 24 NİSAN, HER GÜN 1 MAYIS, HER GÜN 18 MAYIS ŞİARILYLA, YÜRÜYÜŞ TEMPOMUZU ARTIRARAK, İLERLEMELİYİZ.**

# Emperyalist işgalciler

Tüm sorunların kaynağı olan emperyalistlerin, sorunların çözücüsü olarak görüldüğü ya da öyle gösterilmeye çalışıldığı tarihi bir süreçte geçtik-geçiyoruz. Dolayısıyla Irak halkının direnişini ancak bu tarihi koşullarla birlikte ele alıp değerlendirdiğimizde yerli yerine oturabiliriz. Bu objektif tablonun ezilenlerin mücadelesine nasıl hizmet ettiği gerçeğini ancak bu nesnel değerlendirme sonucunda görebiliriz.



*Açık olan şu ki; sınıf bakış açısından kopuk, savaş ve savaşa karşı mücadele sorunlarını irdelemekle ortaya doğru sonuçlar çıkarmak mümkün değildir. Mesela, tarihte emperyalist savaşa imzasını atan Hitler'in haksızlığı, ilk saldıran olmasından değildir. Onun haksızlığı, egemen sömürücü sınıfların temsilcisi olmasındandır. Onun haksızlığı emperyalist tekellerin siyasetini silahla sürdürme ve dünya üzerinde egemenlik kurma haydutluğundadır. Ve Hitler'i Hitler yapan da emperyalist tekellerin siyasetidir. Hitler'in geri zekallığı değildir.*

*Ezilenlerin yürüttüğü savaşın haklılığı ve meşruluğu da baskıya, sömürüye, işgale karşı durmasındandır. Emekten yana olmasındandır. Dolayısıyla, kavgada attıkları her adım, yapılan haksızlığa bir itirazdır.*

En özlü tanımıyla savaş, siyasetin başka araçlarla sürdürülmesidir. İnsanlık tarihinde ezen ve ezilen, sömüren ve sömürülen sınıfların ortaya çıkışıyla birlikte aralarında sürdürdükleri mücadele, tarihi tarih yapan öğedir. Diğer bir ifadeyle, insanlık tarihi sınıf mücadeleleri tarihidir. Ve bu mücadelede her sınıfın kendine özgü bir politikası vardır. Ve sınıflar arası mücadele keskinleştiğinde, sınıflar bu politikalarını silahla sürdürmeye başlarlar. Yani her savaş sınıfsal bir muhtevaya sahiptir. Ve sınıflar var oldukça savaşlar da kaçınılmaz olacaktır.

Marksist-Leninist-Maoistler sürdürülen savaşın haklı ve meşru ya da haksız ve gayri meşru olduğu olgusunu belirlerken, öncelikle sürdürülen savaşın hangi sınıfın çıkarlarına hizmet ettiği gerçeğine bakarlar. Sınıfsal bir perspektiften kopuk bir savaş değerlendirmesinin, yanlış sonuçlara götürmesi kaçınılmaz olur. Nitekim **savaşın haklı ve meşruluğuna bakmadan, tümünden savaşa karşı çıkan, emperyalist savaş ile sınıfsal, ulusal savaşları birbirinden ayırt edemeyen ve toptan red edenler, gıdasını bu sınıfsal zeminden kopuk yanlış bakış açısından alıyorlardır.** Yine, haklılığı ve haksızlığı ezen ve ezilenin sınıf savaşımı yasasında aramak yerine, ilk saldıran ve saldırıya maruz kalanlar noktasında arayanlar da aynı noktadan bakıyorlardır.

Açık olan şu ki; sınıf bakış açısından kopuk, savaş ve savaşa karşı mü-

cadele sorunlarını irdelemekle ortaya doğru sonuçlar çıkarmak mümkün değildir. Mesela, tarihte emperyalist savaşa imzasını atan Hitler'in haksızlığı, ilk saldıran olmasından değildir. Onun haksızlığı, egemen sömürücü sınıfların temsilcisi olmasındandır. Onun haksızlığı emperyalist tekellerin siyasetini silahla sürdürme ve dünya üzerinde egemenlik kurma haydutluğundadır. Ve **Hitler'i Hitler yapan da emperyalist tekellerin siyasetidir. Hitler'in geri zekallığı değildir.**

Ezilenlerin yürüttüğü savaşın haklılığı ve meşruluğu da baskıya, sömürüye, işgale karşı durmasındandır. Emekten yana olmasındandır. Dolayısıyla, kavgada attıkları her adım, yapılan haksızlığa bir itirazdır. Sıkıtları her kurşun, zalimlerin zulmüne en üst düzeyde dur deme, yok etme eylemleridir. Haksızlığı ortadan kaldırma pratiğidir. Dolayısıyla meşrudur. Ve **haklı bir savaştır.**

İlericilik, demokratlık adına, haklı ve haksız savaşları birbirine karıştıran yaklaşımlar, sonuç itibarıyla burjuvaziye hizmet etmektedir. Böyle davrananlar objektif olarak emperyalist-kapitalist sistemin devamından yana tutum takınmış oluyorlar. Bu ön açıklamadan sonra, bugün yanı başımızda sürdürülen emperyalist saldırıganlığın nedenleri, sonuçları ve buna karşın devrimcilerin, komünistlerin görevleri üzerine duracağız.

## **EMPERYALİST İŞGALE HAYIR!**

Evet, bu bir emperyalist işgaldir. Bu emperyalist işgalin amacı Ortadoğu petrollerini ve bölgenin diğer enerji kaynaklarını denetim altına alma çabasıdır. ABD ve figüran suç ortağı bu hedeflerine ulaşmak için, yalnız ezilenlerin üzerine bombalar yağdırmıyorlar. Aynı zamanda rakip emperyalist güçlerin hareket alanlarını daraltmayı da hedefliyorlar. Bunun için yeri gelince üzerinde hem fikir oldukları "uluslararası hukuk" maskesini bile hiçe sayıyorlar.

ABD ve figüran ortağının Irak işgali ile birlikte bu gerçek bir kez daha açığa çıktı. Emperyalistlerin iktisadi, siyasi ve militarist hegemonyalarını perdelemeyen başka bir işlevi olmayan NATO-AB-BM gibi kurum-

lar, bu işgal hareketiyle birlikte bir kez daha işlevsizleştiler. Çünkü, **emperyalistler arası rekabet esas, uzlaşma talidir.** Geline süreçte ABD içine düştüğü ekonomik krizi savaş siyasetiyle aşmaya çalışıyor.

Yani petrol ve bölgenin diğer enerji kaynaklarını denetim altına alarak, bir anlamda geleceğini garanti altına almayı düşünüyor. Ki bunu yaparken bir yandan Rusya'nın arka bahçesine yığınak yapıyor, diğer yandan önemli oranda Ortadoğu petrollerine bağımlı olan Fransa, Almanya vb. Avrupalı emperyalistlerin hareket alanlarını daraltıp, belli ölçüde kendisine bağımlı kılmayı hedefliyor. Yine BM üyesi olan Çin'in bölgedeki yayılmacılığını böylece frenleyeceğini düşünüyor.

Tüm bu gerçeklere baktığımızda, karşımızda emperyalizmin pazarlarını genişletme haydutluğunu görüyoruz. Gerçek olan bu. Irak'ın BM Güvenlik Konseyi kararlarına uymadığı, elinde kimyasal silahlar bulunduğu vb. iddialar; ABD ve figüran ortağının gerçek amaçlarını gizlemeye dönük birer yalandan ibarettir. Nitekim, önceleri BM kararı çıkarmak için belli bir çaba içerisine giren emperyalist işgalciler, BM üyesi diğer emperyalist devletlerin kendi çıkarları için bu işgale onay vermemelerini hiç de dikkate almadılar. Deyim yerindeyse, yüzlerine geçirdikleri ve üzerinde BM yazılı olan haydutlar hukuku maskesini de hemen çıkardılar.

Böylece, **müdahale için ileri sürdükleri kendi gerekçelerini yine kendi elleriyle yırtmış oldular.** Bu sonuç devrimciler ve komünistler için şaşırtıcı bir durum değildir. Çünkü **emperyalistlerin hukuku, hukuksuzluktur.** Emperyalistlerin hukuku kendi sınıfsal çıkarlarını korumak için kamuoyunu aldatmaya dönük uydurdukları sahte bir maskedir. Maskenin çıkarılmasını veya takılmasını belirleyen de sınıfsal çıkarları ve koşullarıdır. Emperyalist işgalcilerin iktisadi ve siyasi çıkarları bu somut durumda maskeye de ihtiyaç duymamayı dayattı, yada gereksizleştirdi.

Bu durumda şu gerçeğin altını şimdi de çizebiliriz. İşgal hareketinin sonucu ne olursa olsun, emperyalist



# Kaybetmeye mahkumdur



cephedeki rekabet ve bloklaşma varlığını koruyacaktır. Hiç şüphesiz bu emperyalist işgalin sonucu varolan rekabetin azalması veya şiddetlenmesi üzerinde belli etkileri olacaktır. Mesela işgalciler hedefine ulaşırsa, hem diğer emperyalist güçlerin hareket alanını daraltmak isteyecekler, hem de yeni işgaller için yeni planlar hazırlayacaklardır.

Elbette ki böyle bir tablo kaçınılmaz olarak Almanya, Fransa, Rusya hatta Çin vb. daha başka emperyalist güçlerin aralarındaki ilişkilerin daha da gelişmesine de neden olabilir. Sorunun bir yanı bu iken, diğer yanı da, yalnızlaşan işgalcilerin savaş sonunda karşı bloklaşmayı parçalamak için daha özel politikalar yürüteceği gerçeğidir. Hatta işlevsizleştirdikleri kurumlara yeniden işlev kazandırmak için çaba sarf edeceklerdir. Tüm bu gerçeklerin göz ardı edilmemesi gerekir.

**İşgale hayır demek, Saddam'a evet demek değildir. Zira Saddam'ın ABD ve İngiliz emperyalist-**

**leri Bağdat'a girmeden önce onlarla anlaştığı yolundaki düşünceler yersiz değildir.** Bizim için bugün emperyalist işgale hayır demek, bu uğurda mücadele etmek güncel bir görevdir.

Evet, işgale hayır diyoruz çünkü, sorun emperyalist işgalcilerin iddia ettiği gibi, Irak halkını Saddam diktatöründen kurtarma, Irak halkına demokratik bir ortam yaratma sorunu değildi. Tam tersine, işgalcilerin tüm bu söylemleri demagojik söylemlerdi. Gerçek olan, emperyalist işgalcilerin Irak'ın zenginlik kaynaklarını denetim altına alma ve giderek bölgedeki egemenliklerini pekiştirmektir. Ki bu Bağdat'ın düşmesinin ardından açıkça görüldü.

Burada önemle görülmesi gereken, emperyalist işgalcilerin bir halkın iradesini hiçe saydıklarıdır. Bir ülkeyi zorla işgal ederek, yakıp-yık-tıklarıdır. Bu yıkım siyasetine karşı bir halkın kendini savunması kadar doğal bir şey olamaz. Bu direnişe, gerici iktidarın önderlik etmesi, bu ger-

çeği değiştirmez ve direnişin haklılığını ortadan kaldırmaz.

Hemen parantez içinde şunu belirtmeliyiz ki; emperyalist işgalcilere karşı, ilerici-devrimci hareketlerin önderliğinde gelişen anti-işgalci ya da anti-emperyalist hareketleriyle, bugünkü Irak özgülünde yaşanan pratiği birbirine karıştırmamak gerekir. Yani önderlik ve direnişe yön veren siyaset anlamında.

O halde bugün somut olarak Irak halkının direnişini tereddütsüz bir şekilde sahiplenmeliyiz. Ve bilinen söylemlerle ifade edecek olursak, okun sivri ucunu emperyalist işgalcilere yöneltmeliyiz. Propaganda ve ajitasyon yönümüz ağırlıklı olarak bu ekseni olmak zorundadır.

Eğer politikayı somut duruma göre belirlersek, bugün somut olarak Irak halkının öfkesini ve direniş gücünü emperyalist işgale karşı bağımsız bir politikayla örgütleyip yürüten-yürütebilecek ilerici veya komünist bir parti ve örgütten söz edemeyiz. En azından pratik olarak böyle somut bir olguyla yüz yüze değiliz. Dolayısıyla, bu özgüllüğe dair, genel doğruları burada tekrarlamamın pek pratik bir anlamı yok.

Tabii ki bu sözü edilen o genel doğruların, doğruluğunu tartışılır hale getirmiyor. Burada dikkat çekmeye çalıştığımız o genel doğruları somutlayıp pratiğe uygulayacak subjektif ögenin yokluğunun -ya da zayıflığının- bu politikanın bugün uygulanmasını zorlaştırdığı gerçeğidir. Ama gerçek olan başka bir şey daha vardır. O da Irak halkının işgalcilere karşı sergilediği direnişin anti-emperyalist bir bilincin gelişimini güçlendirdiği olgusudur. Bu olgu ezilen halkların

mücadelesi için çok önemli ve anlamlıdır.

## **İRAK HALKININ TARİHSEL DİRENİŞİNİN ÖNEMİNİ DOĞRU ALGILAMALIYIZ**

Fazla uzağa gitmeye gerek yok. Geçen yüzyılımızın son çeyreğine baktığımızda, ABD ve suç ortaklarının dünyada müdahale ettiği tüm ülkelerde karşılarında çok ciddi direnişler göremediler. Yani sonuç itibarıyla öngördüğü politikaları uyguladılar. Elbette ki **bu politikalarla istikrar değil, istikrarsızlık yarattılar.** Katliam ve yıkımlarla kitleleri sindirmeye çalıştılar. Özellikle, sosyalist maskeli bürokratik burjuva diktatörlüklerin birer birer yıkılması, emperyalist ka-

*İşgal hareketinin sonucu ne olursa olsun, emperyalist cephedeki rekabet ve bloklaşma varlığını koruyacaktır. Hiç şüphesiz bu emperyalist işgalin sonucu varolan rekabetin azalıp veya şiddetlenmesi üzerinde belli etkileri olacaktır. Mesela işgalciler hedefine ulaşırsa, hem diğer emperyalist güçlerin hareket alanını daraltmak isteyecekler, hem de yeni işgaller için yeni planlar hazırlayacaklardır.*





*Teslim olmaksansa direnerek ölmeyi yeğleyen Irak halkı, işgalcilerin yüreğine korku salmaya başladı.*

*Irak halkı, 'tarihin geri kalan kısmı bizim tarafımızdan yazılacaktır' diyen Bush'a, tarihi yaratanın kitleler olduğunu bir kez daha hatırlattı. Haksızlığa karşı direnme bilincini kuşanan kitlelerin tarihi yazan, tarihi yaratan gücü, bir kez daha Irak topraklarında işgalci güçlerin tankları altında patlayan bedenlerde işgalci güçlerin ilerleyişini engellemek için, on binlerce militarist güce karşı birkaç yüz Iraklı'nın günlerce bir kasabada sürdürdükleri direnişte ispatlandı.*

pitalist sistemin ideolojik plandaki saldırıları için uygun zemin yarattı. Emperyalizmin yenilmezliği propagandası, ABD haydutu ve suç ortaklarının geçici başarıları eşliğinde kitlelere empoze edilmeye başlandı. Ve bunda belli ölçüde de başarılı oldular.

Yukarıda da altını çizmeye çalıştığımız gibi; sosyalist maskeli bürokratik burjuvaların pratik başarısızlıkları ve yıkımlarının faturasını, emperyalistler sosyalizme çıkardılar. Bu da kaçınılmaz olarak, ezilenler cephesinde devrim ve sosyalizme karşı bir güvensizliğin gelişmesine yol açtı. Ortaya çıkan bu sonuç, **yalnız anti-emperyalist bilincin zayıflamasına yol açmadı. Bununla birlikte kitlelerde emperyalizmin yıkılmazlığı düşüncesine de geliştirdi.** Bu düşünüş tarzı, sistemle birlikte yaşama, mücadelenin sınırlarını sistem içinde hapsedme anlayışını güçlendirdi.

Her renkten reformist ve tasfiyeci güçlerin bu tarihi kesitte güçlenmesi, bu objektif tablonun ürünüdür. Başta ABD olmak üzere ve diğer işgalci güçlerin bu denli pervasızlaşması, ortaya çıkan bu tablonun sonucudur. Öyle ki; ABD'siz sorunlar çözülmez neredeyse, tüm 'problemlî' bölgelere ABD ve suç ortaklarının müdahale etmesi kazanılmış bir hak haline geldi.

Özet olarak, tüm sorunların kaynağı olan emperyalistlerin, sorunların çözücüleri olarak görüldüğü ya da öyle gösterilmeye çalışıldığı tarihi bir süreçte geçtik- geçiyoruz. Dolayısıyla Irak halkının direnişini ancak bu tarihi koşullarla birlikte ele alıp değer-

lendirdiğimizde yerli yerine oturabiliriz. Bu objektif tablonun ezilenlerin mücadelesine nasıl hizmet ettiği gerçeğini ancak bu nesnel değerlendirme sonucunda görebiliriz.

#### **IRAK HALKININ DİRENİŞİ** **EMPERYALİZMİN** **YENİLECEĞİNİN** **TEMİNATIDIR**

Her türlü teknolojik olanağa sahip olan, askeri açıdan dünyanın en büyük gücü olan ABD ve figüran ortağı günlerce havada ve karada Irak halkı üzerine bombalar yağdırdı. Irak halkının kendilerini 'çiçekle' karşılayacağını iddia eden katiller, topraklarını ve onurunu korumaya çalışan direnişçi bir halk gerçeğini gördüler. Teslim olmaksansa direnerek ölmeyi yeğleyen Irak halkı, işgalcilerin yüreğine korku saldı.

Irak halkı, 'tarihin geri kalan kısmı bizim tarafımızdan yazılacaktır' diyen Bush'a, tarihi yaratanın kitleler olduğunu bir kez daha hatırlattı. Haksızlığa karşı direnme bilincini kuşanan kitlelerin tarihi yazan tarihi yaratan gücü, bir kez daha Irak topraklarında işgalci güçlerin tankları altında patlayan bedenlerde işgalci güçlerin ilerleyişini engellemek için, on binlerce militarist güce karşı birkaç yüz Iraklı'nın günlerce bir kasabada sürdürdükleri direnişte ispatlandı.

Evet, Irak halkı işgalcilere karşı direndi. Irak halkı emperyalizmin yenilmezlik psikolojisini ağır bedeller ödeyerek dağıtıyor. Irak halkı iki günde Bağdat'a gidilir diyen işgalcilerin

tüm kirli kalemşörlerini şaşkına çevirdi. Tüm bunlar yaşanan gerçeklerdir. Halkın gücüne güvenmeyen emperyalizmin yenilmezliğine inanan tüm inançsızlara verilen tarihi bir derstir. Örneğin işgalcilerin ölüm saçan savaş makinesini 72 yaşındaki bir Irak köylüsü piyade tüfeği ile düşürüyor. Irak köylüleri ellerindeki kalaşnikoflarla tanklara karşı kendilerini savundular. Ancak devrimci örgütlü bir mücadelenin yokluğu sonucu işgalciler 1-2 günde gireriz dedikleri Bağdat'a 3 hafta sonra girebildi.

Bu gücü görmeyenler, bu gücün farkına varamayanlar hep emperyalizm ve gericilik karşısında tarihin köle ruhlu lanetlisi olarak kalmaya mahkumdurlar. İşte Irak halkı lanetliliği red ediyor. Irak halkı emperyalizmin zulmü karşısında sinmiş lanetli duruma gelmiş herkese lanetliliği değil, direniş ve ölümü vaat ediyor. ABD ve figüran suç ortağının bundan sonra yeni ülkeler ve kentleri bombalayarak kadın ve çocukları kolay kolay öldüremeyeceği dersini veriyor. Diğer bir ifadeyle, Irak halkı bölge haritasını yeniden çizmeye gelen işgalcilere "hiçbir şey düşündüğünüz kadar kolay olmayacak" dedi.

Evet, direniş öğretiyor. Direniş en berbat, en rezil haydutları dahi konuşturuyor. Hiçbir kural hiçbir hukuk tanımayan katil Bush teslim alınan askerlerinin görüntülerini TV'lerde görünce aklına uluslararası sözleşmeler geldi. Halkımızın deyimiyle söyleyene değil söyletene bakmak gerekir.



*Bölgenin petrolünü, zenginlik kaynaklarını denetim altına almak için, kadınların, çocukların üzerine bombalar yağdıran işgalciler bölge halkının nefretini kazandılar. Sokaklar işgalcileri lanetleyen yığınların öfkesiyle dolup taşıyor. Bu öfke emperyalistlerin uşaklarını, krallarını, şeyhlerini, diktatörlerini korkutuyor. Bu korku, uşakların emperyalist efendisine bu kadar da olmaz dedirtiyor. Bir yandan bunu söylerken, diğer yandan da Irak'tan sonra sıra kendilerine de gelebilecek kaygısıyla yaşıyorlar. Kısacası, kitlelerin ABD'ye karşı yükselen öfkeleri, bölge gericiliğin uykusunu kaçırıyor. Kimi gerici yönetimler için ise, ikili bir rol oynuyor. Irak'ta hedefine ulaşmayan bir ABD'nin, bundan sonra bölgede bazı uşaklarına karşı daha temkinli davranacağı açık.*



Başkan Mao'nun, "emperyalizm kağıttan kaplandır" söylemindeki derinliği burada aramak gerekir. Irak halkının direnişi dünyanın bir çok coğrafyasında anti-amerikancı öfkeyi büyüttü. Anti-emperyalist bilincin kitlelere taşınması noktasında uygun zeminler yarattı. Hiçbir şey eskisi gibi olamaz diyen emperyalist haydutlara, "evet hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır. Ama sizin düşündüğünüz gibi hiç olmayacaktır" gerçeğini de hatırlattı. Bu objektif olarak böyledir. Direnişin Saddam diktatörünün şahsında somutlaşması da bu gerçeği değiştirmiyor.

Bölgenin petrolünü, zenginlik kaynaklarını denetim altına almak için, kadınların, çocukların üzerine bombalar yağdıran işgalciler bölge halkının nefretini kazandılar. Sokaklar işgalcileri lanetleyen yığınların öfkesiyle dolup taşıdı. Bu öfke emperyalistlerin uşaklarını, krallarını, şeyhlerini, diktatörlerini

korkutuyor. Bu korku, uşakların emperyalist efendisine bu kadar da olmaz dedirtiyor. Bir yandan bunu söylerken, diğer yandan da Irak'tan sonra sıra kendilerine de gelebilecek kaygısıyla yaşıyorlar.

Kısacası, kitlelerin ABD'ye karşı yükselen öfkeleri, bölge gericiliğin uykusunu kaçırıyor. Kimi gerici yönetimler için ise, ikili bir rol oynuyor. Irak'ta hedefine ulaşmayan bir ABD'nin, bundan sonra bölgede bazı uşaklarına karşı daha temkinli davranacağı açık. Yani uşaklık hakkını kaybetmeyecekler. Ama Irak'ta hedefine ulaşan ve bölgeye iyice yerleşen ABD'nin uşaklarına karşı eskisi kadar daha cömert davranmayacaktır. ABD'nin bölgedeki stratejik uşağı TC'yi bile şimdiden bu korku sarmaya başladı.

Elbette ki bizler işgalcilerin, geçici başarı ve başarısızlıklarının karşı devrim cephesinde yaratacağı etkiler üye-

rinde duracağız, güncel politikalarımızda tüm bu gelişmeleri hesaba katacağız. Ama bizim esas güncel görevlerimiz işgalciler şahsında, yeniden anti-emperyalist bilinci kitlelere taşımaktır. **Emperyalizm var oldukça, ezilenlerin rahat yüzü göremeyeceği gerçeğini döne döne kitlelere anlatmaktır.** Bugünkü somut durum bu yönlü propaganda ve ajitasyon için oldukça uygun bir zemin yaratıyor. Bu fırsatı iyi değerlendirmeliyiz.

Bugünkü somut durum, işgalciliğe karşı tavır alan parti, örgüt, demokratik kurumlarla ve dahası geniş yığınlarla ilişki kurmamız ve var olan ilişkilerimizi daha da geliştirmemiz için uygun bir ortam yaratıyor. Bu uygun ortamda pratiğe yönelmek, hareketsiz olan güçlerimizi hareketlendirmek her militanın görevidir. Bunlar yapmamız gereken görevlerdir. Başka zaman sarf edeceğimiz enerjinin yarısını sarf edersek dahi tüm bunları başarabiliriz. Bu konuda kendimize güvenmeliyiz. Özellikle, kitle eylemlerinde yaratıcı olmalıyız. Aynı zamanda her türlü dar grupçu, sığ ve sekter davranışlardan uzak durmalıyız.

Sonuç olarak, emperyalist işgalcilerin bölgedeki varlığı artarak devam edecektir. Bu demektir ki, işgalcilere karşı mücadele önümüzde duran kısa vadeli değil, bilakis uzun vadeli bir görevidir. Kitlelere anti-emperyalist bilincin taşınmasında, ittifak politikasında, propaganda ve ajitasyon önceliklerinde tüm bu gerçekleri hesaba katmalıyız. Ve bu sorumluluk bilinciyle faaliyetlerimizde daha bir yoğunlaşmalıyız.



# 1475 Yeniden Yapılandırmanın bir ürünüdür



*Bu 1475'in yerine ikame edilecek olan yasal düzenlemenin içeriğine de denk düşen bir sendikalar yasasıyla bir Toplu İş Sözleşmesi, grev yasasıyla da zannediyorum önümüzdeki günlerde karşılaşacağız.*

*Son dönemde hızlanan özelleştirmeleri ve 1475 Sayılı İş Yasası'nda gelinen aşamayı değerlendirir misiniz?*

- 1475 sayılı iş kanununun topyekün ortadan kaldırılması ve yerine sermayenin uzun dönemdir pratik olarak uyguladığı başta esnek çalışma ile hem sürecin esnekleştirilmesi hem emeğin esnekleştirilmesi, üretim süreçlerinin esnekleştirilmesidir. Pratik olarak uzun zamandır uygulanıyor bu saydıklarım, ama yasadışı bir şekilde. Şimdi bunu yasalallaştırma süreci yaşanıyor. Esasında bu yasanın temel argümanı, temel felsefesi bugüne kadarki emeğin, başta ucuzlaştırılması, örgütsüzleştirilmesi, esnekleştirilmesi. Bu yaklaşım ciddi bir muhalefetten dolayı -gerek sendikal hareket açısından, gerekse toplumsal muhalefet hareketi açısından- organize olamadığından dolayı siyasi iktidar, sermayenin bütün istemlerini -hatta daha önceki taslağı da değiştirerek- meclisten geçirmeye devam ediyor. Zannediyorum bugün, yarın bu yasal düzenleme de bitmiş olacak. Şimdi burada esas önemli olan şey şudur; Bizim ülkemiz uzun bir dönemdir bir yeniden yapılandırma süreci yaşıyor. Bu yeniden yapılandırma sürecine denk gelecek, bütün yaşam alanlarını ilgilendirecek ve bütün bu süreçleri yeniden dizayn edecek bir yaklaşım tarzını gündeme getiriyorlar. Şimdi bu yeniden yapılandırma sürecinin bir ton etkisi var.

57. hükümet dönemini hatırlayalım. O zaman Ecevit'in meşhur bir lafı vardı hükümet kurulurken; "Bu meclisimiz kurucu meclis olacak" diye. Şimdi kurucu meclisin gündeme getirdiği yaklaşım tarzı kısmen de meclisten geçirdiği başta bu 15 günde 15 yasa veya Derviş Yasaları diye tabir edilen ve uluslararası sermayeye entegrasyon yasaları diyebileceğimiz bu yasaları bugün artık bir uygulama iktidarı var. Yani bu kurucu meclisten öte yeni dünya düzeninin ve bu yeni neo-liberal politikaların pratik olarak ülke

✓ *1475 yeniden gündeme getirilmiş ve meclisten geçme sürecindeyken, bunun yanında özelleştirmeler hızlı bir biçimde yaşama geçirilmeye çalışılırken Basın-İş Genel Başkanı Kamil Kartal ile yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.*

sathına ve yaşama uyarlanması doğrultusunda bir işlevi yerine getiriyor bu siyasi iktidar. Kimin adına? Egemenler adına, sermaye adına, emperyalistler adına. Şimdi doğal olarak sadece bu yasal düzenlemeler iş yasasıyla gündeme gelecek ve öyle kalacak değil. İşte Yerel Yönetimler Yasası, İller Yasası, Yeni Personel Rejim Yasası, Tahkim Yasaları diye tabir ettiğimiz yasaların uygulama biçimlerinin devreye sokulması. Yine özelleştirme süreçlerinin önünde çeşitli yasal engeller vardı. Danıştay bir takım özelleştirme süreçlerini engelliyordu. Örneğin çok stratejik diye baktığımız bir takım kurumların özelleştirilmesinde bugüne kadar uygulanan yasal düzenlemelerin dışına çıkarak, bundan sonraki özelleştirmeler bu meclisten de geçen Tahkim Yasalarına göre yapılacak. Başta enerji sektörü olmak üzere. Onun da bütün çalışmalarını bitti. Doğal olarak mevcut iç hukuk düzenlemeleri diye tabir ettiğimiz şeyler otomatikman çok fazla bir işlerliği kalmayan tamamen bu yeniden yapılandırma sürecinin belirlemiş olduğu yasal düzenlemelerle birlikte, bir taraftan kamunun daraltılmasını gündeme getirecekler, diğer taraftan emeği ciddi bir biçimde parçalayacaklar, ki parçaladılar zaten. Bu aynı zamanda zaten bitme noktasına gelmiş sendikal hareketin iyice bitmesine ve tükenmesine neden olacak. Diğer yandan da özelleştirme ile kamunun tasfiye edilmesi süreci çok daha ciddi bir biçimde hızlanacak. Ayrıca önemli bir şey daha gerçekleşecek. Başta Maden Yasası olmak üzere orman alanlarının orman vasfını kaybettiği iddia edilerek, bugüne kadar çeşitli mafyatik yöntemlerle esasında bir rant haline getirilmiş olan kaçak yapılanmayı da bir biçimde ranta çeviren bir yaklaşımla birlikte tam bir altüst oluş, tam bir yeniden yapılanma süreci gündeme gelecek. Şimdi burada kritik bir nokta var. Örneğin İş Yasası değiştirilirken, az önce belirttiğim şekilde çıkıyor. Bir de bu yasalarla birlikte yine emeği zaptırapta altına alan diğer Sendikalar Yasası dediğimiz, Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasası dediğimiz Kamu Sendikaları Yasası gibi gündeme getirilen yaklaşımlar süratlenerek devam edecek. Bu 1475'in yerine ikame edilecek olan yasal düzenlemenin içeriğine de denk düşen bir sendikalar yasasıyla bir Toplu İş Sözleşmesi, grev yasasıyla da zannediyorum önümüzdeki günlerde karşılaşacağız.

Şimdi burada bir başka şey daha önemli. Bu İller Yasası diye tabir edilen kamunun yeniden yapılandırılması diye tabir edilen bu sürecin gündeme gelmesiyle beraber esasında yerel yönetimler ve kamuya ait bütün yeraltı ve yerüstü zenginlikleri esasında kendi tabirleriyle rekabete açılarak, tamamen sermayeye peşkeş çekilen bir noktaya doğru gidecek. Ama Türkiye'nin kendi iç dengeleri özellikle kamunun yeniden yapılandırılmasına ilişkin yasal düzenlemelere nasıl bir refleks gösterecek; bunu bugünden çok net görmek mümkün değil. Ama mevcut siyasi iktidar emperyalist ilişkilerini ve o ilişkiler içerisinde konumlanışını dikkate aldığımızda bu yasal düzenlemeleri bir parça tepkiler gelişse bile geçirmekte pek zorlanmayacağını düşünüyorum. Şimdi bu uygulanan sürecin açı-

ğa çıkardığı çok net veriler var. Nedir? Bu süreç ciddi anlamda orta sınıfı ortadan kaldırıyor ve mülksüzleştiriyor. Bu süreç köylülüğü ciddi bir biçimde tasfiye ediyor ve şehirlerde ciddi bir anlamda yığılma, yani kırdan şehre göç yaşanıyor. Kırlardaki istihdam alanını daraltıyor ve şehirlerde bir yığılma yaşanıyor. Doğal olarak ciddi bir proleterleşme dalgasıyla, son 200-300 yılın en büyük bir işçileştirme ve işsizleştirme (iç içe yürüyen) dalgasıyla karşı karşıya kalıyoruz. Bu hakikaten 200 yıldan beri hem dünyada hem Türkiye'de bu kadar mülksüzleştirme süreci bu kadar proleterleştirme ve işsizleştirme süreci yaşanmadı. Şimdi eğer bu tespiti ve bu pratik süreci görebiliyorsak bu mülksüzleştirilen, yoksullaştırılan ve işsizleştirilen aynı zamanda da işçileştirilen bir biçimde topluluğun sayısal çok ciddi bir kabarması gündemde. Ama bu topluluk içerisinde sosyal güvenliğe kısmen de olsa sahip nüfusla, sendikal örgütlülüğe sahip nüfusla ele aldığımızda ciddi anlamda bir ters orantıyla çelişki yaşadığımızı görüyoruz. Bugün Türkiye'de sendikal örgütlülüğün bahsettiğimizde -3 konfederasyonun işçi örgütlülüğü açısından- yaklaşık 600-650 bin civarında bir örgütlülüğü var. Bu da giderek özellikle bu özelleştirme süreçleriyle beraber tasfiye edilecek. İkinci bir özelliği, özellikle Türkiye Sendikal Hareketi bugünün nesnel koşulları açısından bakıldığında da kamu ağırlıklı bir sendikal hareket. Doğal olarak da kamuda çalışma ve kıdem düzeyine baktığımızda da zaten bir iki yıl içerisinde kıdeminden dolayı tasfiye süreci yaşanacak. Özel sektördeki sendikalaşma oranı ise çok cılız bir noktada ama diğer taraftan son 10-15 yıldır üretim süreçlerine dahil olmuş ve 30 yaşın altında 10 milyon üzerinde bir topluluktan bahsetmek mümkün. Ve çok genç, çok dinamik ama düzenli bir işi olmayan, belli zaman belli işlerde çalışılan belli zaman işsiz yaşamlarını sürdüren ve göçlerin de getirdiği bir toplumsal süreç yaşıyoruz. Bu toplumsal sürecin içinde bulunan bu işçi topluluğu, siyasi bilinçten yoksun, sendikal bilinçten yoksun, bir toplumsal mücadele geleneğinden yoksun. Böyle bir topluluk çok küçük bir takım çıkar vaatleriyle çok rahat bir biçimde sağa yönelebiliyor ve faşistlerin, gericilerin, islami hareketin kitle tabanı haline dönüşebiliyor. Bu tabii ciddi bir tehlike. Ama bu topluluk sonuç itibarıyla proleter. Ve proletarya eninde sonunda, kaçınılmaz olarak bir işçileşme sürecini ve bir kendiliğindenci bilinç diye tabir ettiğimiz bir süreci kaçınılmaz olarak yaşıyor da. İşsizliğin getirdiği reaksiyonlar ve tepkiler, işe girse bile ücretlerin düşük olması, işyerlerinde iş sağlığı ve iş güvenliği koşullarının artık tamamen ortadan kaldırılması, süreçlerin parçalanması, diğer taraftan bu yasal düzenlemeyle birlikte çalışma sürelerinin uzaması ve angarya işlerin daha da fazlalaşması, emekli olmak gibi bir beklentisinin artık asla söz konusu olamayacağı ve bunun için kaçınılmaz olarak bir mücadele sürecine girecek. Kendiliğindenci de olsa. Bir taraftan bu süreç sınıf hareketinin kendi geleneksel örgütlenme tarzlarını parçalarken ama diğer taraftan, bu belirttiğim geniş devasa kitle kendi sınıflar mücadele içerisindeki konumlanışını

yeni mücadele yaklaşımlarıyla yeni mücadele anlayışlarıyla gündeme getirecek. Yani bu dünya dönüyorsa ve bu yaşam devam ediyorsa kaçınılmaz olarak böyle bir şeyin olması gerek. Bunun örneklerini dünyadaki çeşitli sınıflar ve halklar mücadelesine baktığımızda görmemiz mümkün. Türkiye'deki sol siyasal hareketler, sınıftan yana olduğunu iddia eden unsurlar, bu nesnel koşulları ne kadar değerlendirecek ve buna ne kadar önderlik edecek. Ama bu sınıf sonuç itibarıyla bu sınıf tüm bu düzenlemelere rağmen kaçınılmaz olarak yaşam mücadelesi vermek zorunda ve her yaşam mücadelesi kendi gereksinimlerini ve kendi araçlarını kaçınılmaz olarak yaratacaktır ve yaratmak zorunda olduğunu düşünüyorum.

*- Yeniden yapılandırma ve işçi sınıfının içinde bulunduğu süreçten bahsettiniz. Gerçekten de emperyalist politikalar çerçevesinde bir yeniden yapılanma yaşıyoruz. Tüm bunlar karşısında sendikaların durumu nedir? 1475 Yasa Tasarısı meclisten geçiyor. Sendikaların bu yasa değişikliği karşısındaki duruşu yeterli mi?*

- Bir takım haksızlıklar yapmamak gerektiğini düşünüyorum. Bunu yaparken DİSK'in içerisinde bulunan bir sendikanın yöneticisi olarak değil. DİSK ile Türk-İş'i birbirinden ayırmak gerek bu süreç açısından. Esasında şöyle ifade etmek daha doğru; DİSK esasında kendi geleneksel ve bugüne kadar yerine getirmese bile savunduğu sendikal anlayış ve ilkeler açısından bu tür olumsuzluklara karşı birşeyler yapmak ve tavır almak doğrultusunda bir takım girişimlerde bulundu. Ama var olan yapıların yönetim erklerinde bulunan unsurlar, her ne kadar bunları lafta söyleseler bile bir takım şeylerin yapılması, belli bir örgütlenme yaklaşımının gündeme getirilmesi ve bu yasal düzenlemelere karşı bu olumsuz sürece bir mücadele sürecinin organize edilmesi doğrultusunda bir takım girişimlerde bulundular. Neydi? Birinci olarak Türk-İş, Hak-İş ve KESK ile çeşitli kitle örgütleriyle çeşitli olarak mücadeleye çağırıldılar. Fakat bunun pratik yerine getirilmesi doğrultusunda sıkıntılarla karşılaşıldı. Başta Türk-İş ve Hak-İş olmak üzere bu süreci esasında kendi mevcudiyetlerini muhafaza etmek ve korumak doğrultusunda siyasi iktidarla bir pazarlık süreci olarak gündeme getirdiler. DİSK'in zaten bu dönem açısından en azından bu siyasi iktidarla kendi mevcudiyetlerini korumak doğrultusunda bir pazarlığa ihtiyacı yok. Çünkü hem konumu gereği hem örgütlenme alanları gereği baktığımızda böyle bir ihtiyacı söz konusu değil. Ama başta DİSK yönetimi olmak üzere sürece ilişkin pratik mücadelenin örgütlenmesini sağlayabilecek olan bir güç de ellerinde söz konusu değil. İki nedeni var bunun. Bir tanesi DİSK de dahil olmak üzere sınıfın bizatihi devreye sokulması sınıfın bilgilendirilmesi ve o bilgi donanımıyla birlikte onun sürece daha aktif ve daha örgütlü mücadele etmek doğrultusunda bir çabayı gerektirir ki, sendika yönetimlerinin böyle birşeye cevap verme konumu söz konusu değil. Yani hem konumları açısından değil, hem taşındıkları anlayış açısından böyle birşey yapmaları mümkün değil.





*Bizim ülkemiz uzun bir dönemdir bir yeniden yapılandırma süreci yaşıyor. Bu yeniden yapılandırma sürecine denk gelecek, bütün yaşam alanlarını ilgilendirecek ve bütün bu süreçleri yeniden dizayn edecek bir yaklaşım tarzını gündeme getiriyorlar.*

Bir diğer önemli şey bunu yapmak isteseler dahi, yine haksızlık yapmayalım. Sürekli bir yeni işyeri örgütleyeceksin, orada sözleşme imzalayacaksın, imzaladığın sözleşme bir iki yıl devam ediyor, ondan sonra orada sendikasızlaştırma ve işten atma başlıyor. DİSK özel sektör örgütlenmesi ağırlıkta olduğundan dolayı sirkülasyona çok tabi ve değişken bir üye yapısına sahip. Daha genç unsurlardan oluşuyor. Ama herşeye rağmen DİSK eski refleksine sahip değil. Bu refleksini kaybetmiş durumda. Ama tüm bu eleştirilere rağmen başta Başkanlar Kurulu olmak üzere bir takım karşı çıkışların zorunluluğundan da hareketle girişimler yapıldı ve yapılmaya da devam ediyor. Dikkat edilirse bu yasaya karşı öyle ve böyle karınca kararınca karşı çıkmaya çalıştı. Ama gerçek anlamda sınıf örgütsüz. Bununla birlikte Türkiye toplumsal dinamikleri böyle bir sürece aktif olarak dahil olmadıklarından dolayı DİSK'in böyle birşey yapma şansı pek gözükmüyor. Ben bunu samimi olarak söylüyorum. İçinde bulunduğum bir örgüt. Çok ciddi eleştirilerimiz olmasına rağmen ama bu süreçte DİSK hakikaten birşeyler yapmaya çalıştı. Şimdi burada esas mücadeleyi bir biçimde sürükleyici görevi görecektir örgüt Türk-İş'ti. Türk-İş çok açıktır ki sadece kamu işyerlerinde kendini bir dönem daha muhafaza edebilmek ve oradan palazlanmak doğrultusunda bildik sendikal ağalık yaklaşımından öte birşey sergilemedi. Şimdi düşünebiliyor musunuz yasanın bütün maddeleri geçiyor, Türk-İş'ten bazı şubeleri tenzih ederek söylüyorum, bir bütün olarak Türk-İş ciddi bir tavır alışını gündeme getirmeyi. Ta ki yasa geçtikten sonra miting yapıyor. Yani bu esasında işyerlerinden gelişebilecek tepkileri ortadan kaldırmaya yönelik bir yaklaşım tarzı. Diğer toplumsal örgütlerle bir işbirliğini geliştirmek doğrultusunda da çok ciddi bir set oluşturdu. Türk-İş doğal olarak Türkiye'deki sendikal yapıda bu sürece karşı bir direnç becerisi gösteremedi. Zaten göstermesini de

beklememek gerekiyor. Çünkü süreci bizim iyi tahlil etmemiz lazım. Bu süreç sadece üç-beş tane sendika ağasının iradesiyle sınıfın mücadeleye sokulacağı sendikal hareketin geliştirileceği bir süreç olmaktan çıktı. Böyle birşey yok. Olmayacak da. Ama dönüp bir parça da kendimizi eleştirmek zorundayız. Bu iş yasası bir yıldır tartışılıyordu. Diğer yasalar da bir yıldır tartışılıyor. Biz suçu sadece sendikacılara atarak, işin içinden çıkmayız. Ben kendime sosyalist diyen bir insanım, hepimizin eksikliğinin ve yanlışının olduğunu düşünüyorum. Ne kendi kitlelerimizi ciddi bir biçimde pratik mücadeleye sevk etmek açısından birşeyler yapma şansına sahip olabildik. Ne de varolan örgütlerimizi derleyip toparlayarak bu sürece müdahale etme imkanına sahip olabildik. Tabi bunu bir mazeret olarak söylemiyorum. Yapılmadı mı? Yapıldı tabi. Yani DİSK ve Türk-İş içinde çeşitli sendika ve şubeler bu iş yasasının ne menem bir yasa ve sonuçlarının ne olabileceğini kendi güçleri oranında Türkiye'nin değişik yerlerinde toplantılar yaparak, bildiriler dağıtarak, basın toplantıları düzenleyerek vb. gündeme getirmeye çalıştı. Ama toplumsal dokumuzda örgütlü yaklaşım tarzına cevap verebilecek bir dinamik şu anda çok net olarak gözükmüyor. Bu olmadığından çok fazla birşey yapma şansına sahip değildik gibi geliyor bana. Bu meclisten yasa geçebilir. Ama yasa geçti diye bu süreci bırakmamak gereriyor. Bence bir parçada pratik mücadeleyi örgütlenme sorumluluğunu taşıyan unsurlar esasında bundan sonraki bu sürecin daha pratik bir biçimde gündeme getirilmesinde biraz daha fazla kafa yormalıdır. Bu süreçten birincil derecede etkilenen kitleyi bizim bulup çıkarmamız ve bu kitleye bir biçimde müdahale etmemiz gerekiyor. Çünkü bu dönemden sonra esasında fiili olarak işe girecek olanlar, genç insanlar bu süreçten birincil dereceden etkilenenler. Bugün kamu sendikal hareketi içerisindeki sendika üyeleri iki-üç yıl sonra zaten emekli olacak. Bu nedenle bu yeni kitleye müdahale etmemiz gerekiyor. Çünkü Türkiye'de bundan sonraki sınıf hareketine ve sendikal hareketini doğuracak ve büyüyecek olan da

bu kitledir.

**- Küreselleşme karşıtı hareketleri nasıl değerlendiriyorsunuz?**

- Böyle bir küresel direniş hareketinin içerisinde yer alan geniş kitlenin çok farklı analizlerini yapmak mümkün. Birincisi çok net olarak görünen bur çok parçalı bir birliğin bir araya geldiği bir organizasyon. Bunun içerisinde orta sınıftan tutun da, küçük burjuvaziye, sol liberallerden, insan hakları savunucularına, çevrecilerden devrim hedefi olanlara kadar herkes bulunmakta. Benim izleyebildiğim kadarıyla bu unsurları bir araya getiren şey, son dönemde uygulanan neo-liberal politikaların ortaya çıkardığı sonuçlardır. Bütün dünyada uygulanan neo-liberal politikaların ortaya çıkardığı sonuçlara karşı, bir insani tepki şeklinde geliyor. Bir başka önemli yanı en azından şimdilik ciddi bir anlamda politik bir öznesi söz konusu değil. Bunun içerisinde politik unsurlar yok mu? Var ama esas olarak sanki kendiliğindenci bir şekilde gündeme geliyor. Ama bu kendiliğindenci yaklaşım tarzını organize eden ve bir araya getiren çeşitli sosyal gruplar söz konusu. Şimdilik bu hareketin politik bir öznesi görünmüyor. Bu olmayacak anlamına gelmez. Burada bir parantez açmak lazım; örneğin bu tür bir araya gelişlere sempati duyan insanlar savaş meselesine çok politik bir tavır almışlardır. Ama bir başka meselede ne kadar politik tavır alacaklar, onu biraz zaman alacak diye düşünüyorum. Bizim ülkemizde bunun varlığını pek hissetmedik. Bir takım unsurlar bir faaliyet yürütmeye çalıştılar. Bunlar genelde Troçkist gruplardı. Ama Türkiye solu buna pek fazla cevap vermedi. Önümüzdeki haftalarda düzenlenecek olan Selanik Toplantısı bize biraz daha yakın. Mesela biz büyük bir ihtimalle biraz da kalabalık gitmek istiyoruz. Bence izlemek gerekiyor. Türkiye'de de böyle bir oluşumu eleştirilerimiz saklı kalmak şartıyla desteklemek gerekiyor. Buna benzer birçok organizasyon yapıyor. Örneğin **Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS)** diye bir oluşum oluşturuldu. Bundan iki sene önce Hollanda'da yanlış hatırlamıyorsam 32 ülkeden unsurlar vardı ve buldukları yerlerde de hakikaten

toplumsal muhalefetin önemli dinamikleriydi. O da bizim ülkemizde pek sıcak karşılanmadı. Yani bizde birşey var herhalde! Biz bir parça içimize gömülüyoruz. Pek dünyada ne oluyor ne bitiyor izlemiyoruz ama bu tür uluslararası oluşturulan ve en azından anti-faşist, anti-emperyalist organizasyonlarla Türkiye sokaklarının bir dayanışma içerisinde olma zorunluluğu var. Çünkü önümüzdeki süreci iyi değerlendirdiğimizde sermayeye karşı dünya işçi sınıfının kaçınılmaz olarak bir birlikte mücadele süreci devreye girecek. Eğer biz uluslararası dayanışmayı ve uluslararası mücadele perspektiflerini bugünden düşünüp ve ciddi anlamda programlayamazsak bir takım ülkelerde elde edilmiş olan başarıları pek yakalama şansına sahip değiliz. Sadece Türkiye'nin kendi dinamikleriyle kısa dönemde çok birşey yapma şansına sahip değil. Tabi ki yurtdışında bir takım unsurlara buradaki mücadelenin belini bağlamayalım. Kendi mücadele perspektiflerimizi gerçekleştirelim. Ama bilelim ki önümüzdeki dönem enternasyonalist bir mücadele süreci kaçınılmaz gibi geliyor. Aslında bugün de böyle ama biraz daha bilince çıkarılmalı.

**- Son olarak eklemek istediğiniz birşey var mı?**

- Çok fazla karamsar olmamak gerekiyor. Ben biraz fazla dolaşan bir arkadaşımım. Türkiye'nin değişik yerlerine gidiyorum. Değişik işkollarında çalışma yürütüyorum. Şunu görüyorum. Çok değil belki birkaç yıl içerisinde bu ülkede çok ciddi bir sınıflar mücadelesi kızıyacak. Çok net görünüyor bu. Birincisi bunu iyi görmemiz lazım. İkinci olarak da bu belki dilimizden düşmüyor ama yerine de getiremiyoruz. Türkiye'deki solun hiç olmazsa belli noktalarda bir ortak mücadele hattını bir araya getirme zorunluluğu var. Çünkü hiç kimsenin bugünün esnek koşulları açısından bakıldığında Türkiye'de hiçbir sol hareketin kendi başına bu devasa sürece müdahale şansı olmadığını düşünüyorum. Onun için bir parça daha belki köşelerimizi kırmak zorundayız. Bir parça daha ortak mücadele kültürü geliştirmek zorundayız.



# Dünya, işçi ve emekçilerin grevleriyle sarsılıyor

## TÜM ÜLKELERİN İŞÇİ VE EMEKÇİLERİ SİSTEMİN SALDIRILARIYLA YÜZYÜZE

Birbirine çok benzeyen ve "reform" adlandırılmasıyla "saldırı" özü gizlenmeye çalışılan tüm çalışanların sosyal haklarına, ücretlerine yönelik saldırılar bütün devletlerin gündemlerine aldığı yeni saldırılardan. Buna karşı birçok ülkenin işçi ve emekçileri de susmuyor; grevlerle, protesto gösterileri ve eylemlerle mücadele ediyor. Saldırıları dalga dalga yayılırken eylemler de yaygınlaşıyor. İşte Fransa, Avusturya, İsrail, Şili... Birçok ülkede yapılan grevler ülkelerinde yaşamı durma noktasına getirirken devletleri zor duruma sokmayı başarıyor.

### FRANSA GREVLE SARSILDI

Fransa, devletin sosyal haklara saldırı niteliği taşıyan emeklilik "reformu"na karşı işçilerin genel grev ve protestolarıyla sarsıldı. 13 Mayıs'ta birçok sendikaların ortak çağrısıyla iş bırakan işçiler yaşamı durma noktasına getirdi. Grevin yapıldığı gün her 5 uçaktan 4'ü havalanmadı, her 10 trenden 9'u hareket etmedi, otobüs ve metrolar yapılan gösterilere kitleleri taşımak dışında çalışmadı, okullar kapandı, gazeteler satılmadı, mektuplar dağıtılmadı...

Greve katılım oranı yer yer % 90'ı aştı. Aynı gün Fransa'nın çeşitli yerlerinde 100'den fazla gösteri düzenlendi, bunların en büyüğü ise Başkent Paris'te yapıldı. Bu yürüyüşlere katılım tüm Fransa çapında 1 milyonun üzerindeydi.

### İSRAİL'DE GENEL GREV

İsrail'de devletin kemer sıkma progra-

mını protesto eden işçiler genel greve başladı. 13 Mayıs'ta gerçekleştirilen grevde uçak seferlerinde aksamalar yaşanırken, tren seferleri ise askıya alındı, devlet ofisleri ve şirketler çalışmadı. İşçilerin greviyle karşılanan programda aralarında öğretmenlerin de bulunduğu binlerce kamu sektörü çalışanının işten çıkarılması da yer alıyor.

### AVUSTURYA'DA ÖĞRETMENLER ÖNCÜLÜĞÜNDE GREV

Avusturya'da sendikaların, hükümete karşı ortak hareket ettikleri ilk eylemlerin hedefi hükümetin yeni "reform" tasarısını yasalaştırma çabalarıydı. 13 Mayıs'ta öğretmenlerin ilan ettiği grev nedeniyle 100 bin öğretmen okullara gitmedi, ülkede eğitim hizmeti durdu. Akşam saatlerinde ise Viyana merkezinde büyük bir protesto eylemi gerçekleştirildi. Öğretmenlerin öncülüğündeki bu eyleme diğer sektörlerden emekçiler de kendi pankartlarıyla katıldılar. Mitingde 500 binin üzerinde işçi ve emekçi yer aldı.

### ŞİLİ'DE İŞÇİLER GREVDE

Kamuya bağlı 60 bin Şili'li işçi, iki hafta içinde ikinci kez kanunlara karşı gelme ve işlerini kaybetme tehdidinde karşı meydan okudu. İşçiler sendika liderlerinin işyeri terfilerini engelleyeceğini ya da zorlaştıracacağını söyledikleri bir yasayı protesto ediyorlar.

Eylemin örgütleyicisi Sergio Concales katılımcıların ülkenin % 90'ını oluşturduğunu söyledi.

Yerel medya haberlerine göre grev sonucu vergi toplama işlemleri, gümrük tarife-



lerinin toplanması, bakanlıklar, morglar ve evlilik işlemlerinin yürütüldüğü sivil kayıt dairelerinde işler tamamen durdu.

### G. KORE'DE DENİZ TAŞIMACILIĞI DURMA NOKTASINDA

Liman taşımacılarının dünyanın üçüncü büyük liman taşımacılığını sakatlayan ve G. Kore ekonomisine önemli oranda zarar veren grevi polisi de harekete geçirdi. Pusan kentine binlerce polis yığınak yaptı.

Cumhurbaşkanı Goh Kun'un yasadışı ilan ettiği işçi hareketine karşı "katı önlemlerin" alınacağını söylemesinin ardından kentin ana limanı ve diğer kilit bölgelerde 5 bin polis görevlendirildi. Hükümetin grevdeki taşımacıların yerine özel ve askeri kargo taşımacılarını seferber etmesinin ardından kargo taşımacılığı % 35 kapasiteyle çalışmaya başladı.

2 bin taşımacının grev yönünde oy kullanmasından sonra Güney Kore deniz kargo

taşımacılığının %75'inin yapıldığı Pusan'da 9 Mayıs günü grev başlamıştı.

### YUNANİSTAN KÖYLÜLERİNİN MİLİTAN EYLEMİ

12 Mayıs 03 tarihinde Tüm Çiftçilerin Militan Birliği (PASY)'nin Korfu'da örgütlediği protesto eylemine binlerce köylü katıldı. Devletin günlerdir yaydığı olumsuz atmosfere ve polis tehdidine rağmen eyleme katılım çok yüksekti.

Köylüler eylemde Avrupa Birliği'nin halk karşıtı politikalarına karşı militan duruşlarını ve Sivil Hava Karakolu (CAP- Civil Air Patrol)'nu reddettiklerini ilan etmek üzere yerlerini aldılar. Köylülerin yanı sıra kentin çeşitli katmanlarının, özellikle gençliğin- dayanışmalarını ifade etmek ve Yunan devleti ve AB'nin halk karşıtı politikalarına karşı ortak mücadelede yerlerini almak için eyleme katılmaları gösterinin en önemli noktalarından biriydi.

## Selanik uluslararası anti-emperyalist eylem ve çalışma kampında buluşalım

Avrupa Birliği dönem toplantısı Haziran 2003 tarihinde Yunanistan'ın Selanik şehrinde gerçekleştirilecektir. AB'nin içinde bulunduğu durum, genişlemesi, Avrupa ordusu vb bir çok konunun ele alınacağı bu toplantı hem yerli emekçiler hem de göçmenler için oldukça önemlidir. Genel olarak emperyalist sistemin içinde bulunduğu ekonomik kriz sistemin bir parçası olan AB için de geçerlidir. 30 milyona varan işsizlik AB'nin en büyük çıkmazdır. Sorun tamamen sistemin kendisinden kaynaklanıyor. Büyük hayallerle kurulan AB içinde çelişkiler giderek büyüyor. ABD'nin Irak'a saldırmasıyla birlikte Birlik içinde baş gösteren çelişkiler sekiz AB ülkesinin ABD yanlısı bir tutum içine girmesi Birliği liderliğine oynayan Almanya ve Fransa'yı harekete geçirerek, Avrupa Birliğinin kendi içinde yeni bir hukuki düzenlemeye gitmesinin gerekliliğini gündeme getirdi. Tüm bunlar emperyalist sistemin bir parçası olan Avrupa Birliği'nin Pazarlara sahip olması, Başta ABD olmak üzere diğer emperyalist güçler karşısında güçlü olmak istemlerinden ileri geliyor.

### FATURA HER YÖNÜYLE HALKA ÇIKARTILIYOR

Afganistan'ın işgaliyle başlayan emperyalist saldırganlık, içte faturanın halka çıkartılmasını birlikte getirdi. Yeni zamlar ve vergi artışlarıyla savaş giderleri halkın sırtına yıkıldı. Eş zamanlı

olarak alınan kararlar tüm ülkelerde uygulamaya konmuş bulunuyor. Buna dur demek için Selanik'te sesimizi yükseltmeliyiz.

### EMPERYALİZM SALDIRIMAYA DEVAM EDİYOR

11 Eylül'le başlayan emperyalist saldırganlık Afganistan'ın işgalini getirdi. 20 Mart'ta Irak'a saldırarak burayı işgal eden ABD emperyalizmi, yeni hedefi olarak Suriye'yi göstermiş bulunuyor.

Binlerce insanın ölümü, yıkılmış şehirler ve açlıkla boğuşan Irak halkının çektiği acıların tek sorumlusu ABD ve İngiliz emperyalistleridir. Sözde savaş karşıtı tutum alan Almanya, Fransa vb ülkelerin tavrı tamamen kendi çıkarlarıyla ilintilidir.

Emperyalistlerin yeni saldırganlıklarına dur demek için Selanik'te emperyalist saldırganlık savaşlarına karşı sesimizi yükseltelim.

Daha şimdiden onlarca anti-faşist, anti-emperyalist kurum ve kuruluş Selanik'te buluşmak için bir araya gelmiş bulunuyor. Almanya, Fransa, İngiltere, Hollanda, Avusturya, İsviçre, Filipinler, Hindistan, Bangladeş, Kanada, Türkiye, Bulgaristan, İtalya, Çek Cumhuriyeti'nden demokratik kuruluşlar, partiler, anti-emperyalist bir gösteri ve çalışma kampı için Selanik'te buluşmaya karar verdiler.

Tüm anti-emperyalist kurum ve kuruluşları 2003 Selanik'teki anti-emperyalist kampta buluşmaya davet ediyoruz. İrtibat için aşağıdaki ilişkilerden biri üzerinden katılmanızı bildirmeniz yeterlidir. Çalışma gruplarından biri ya da bir kaçında yer alabilir, tartışma panellerine katılabilirsiniz.

### 15-22 HAZİRAN 2003 SELANİK DİRENİŞ 2003 KAMPININ PROGRAMI

Anti Emperyalist Miting

**Tartışma Konuları**

**15 Haziran Pazar:** Irak'tan sonra ne olacak? Amerikan hegemonyası-emperyalist savaş ve çelişkiler.

**17 Haziran Salı:** Fırtınalı bölgede gelişmeler. Asya ve Latin Amerika'daki Halkların Devrimci Mücadelesi.

**18 Haziran Çarşamba:** Terörizme karşı kampanya, kara liste, izolasyon, politik tutsaklar ve beyaz hücreler. Enternasyonal Dayanışma ve Direniş.

**19 Haziran Perşembe:** Avrupa Birliği. İşçiler, köylüler, göçmenler ve gençlere karşı kapitalist barbarlık. EMU, Euro-ordu, saldırganlık ve çelişkiler.

**Çalışma Grupları:**

-Küreselleşme. Bir mitosun sonu

-Küreselleşme karşıtı hareket/Sosyal Forum

ve NGO

-Amerikan askeri üsleri ve politik askeri yönetim

-Filistin ve Ortadoğu

-Latin Amerika'daki Hareketler

-Göçmenler, ırkçılık ve devlet politikası

-Post-Feminizm çağında kadın hareketi

-Yugoslavya'nın çöküşünden sonra Balkanlar

-Süresiz Açlık Grevi ve Ölüm Oruçları

-Medya: Burjuvazi yönetimi ve alternatif bilgilendirme

-Gençlik ve savaş karşıtı mücadele

-Kültür ve halkların direnişi

-İşçi Hareketi: İşçi sınıfını yeniden inşa etmenin gerekliliği

-Emperyalizm, Savaş, Ortadoğu ve görevlerimiz

Ayrıntılı bilgi, başvuru için ilişki adresleri:

**ILPS (Halkların Uluslararası Mücadele Ligi Türkiye Seksiyonu**

**e-mail:**

ligyurutme@mynet.com

**Tel:** 0 212 534 43 08

[www.thessalonikiresist2003.gr](http://www.thessalonikiresist2003.gr)

Tel 0030 210-3303639

[www.atik-online.org](http://www.atik-online.org)

e-mail: atik1986@compuserve.de

# İşgalin üç aşamalı "Yol Haritası"



Kökenleri çok daha önceki tarihlere dayanmakla birlikte 1948 yılında İsrail devletinin işgal ettiği Filistin toprakları üzerinde kuruluşuyla bölgenin işgalinin resmileşmesi ve bunun uluslararası alanda tanınması gündeme gelmişti. On yıllardır Filistinlilerin toprakları emperyalist güçleri (başta ABD olmak üzere) arkasına alan İsrail devletinin işgal, sürgün ve katliamlarına tanıklık etmektedir. Camp David, Oslo Barış süreci de

Filistinlilere topraklarını ve yaşamlarını iade etmek bir yana bu sürecin kalıcılaşması ve yasallaşması olarak gündeme gelmiş ancak verilen onca tavize rağmen bu dahi yaşam bulmamıştır.

Şimdi bu sürecin kesintiye uğramasından sonra bir kez daha Filistinlilerin önüne "yeni" bir Yol Haritası konuyor. Seçim şansını da tanımsızın. ABD, AB, Rusya emperyalistleri ve BM tarafından hazırlanan "Yol

Haritası" üç aşamadan oluşuyor ve her bir aşama Filistinlilere kesin "görev ve yükümlülükler" İsrail devletine ise var olan durumun meşrulaştırılması hakkı tanıyan. Kısaca bu aşamalara bakarsak:

## 1.AŞAMA: ŞİDDETE SON

Filistinlilere bu aşamada teröre son vermeleri, güvenlik konusunda yeniden işbirliği, yapmaları ve kapsamlı bir siyasi reform yapmaları öngörülürken; İsrail devletinden 1947'yi bırakalım, 1967'de işgal ettiği toprakları dahi korumasına izin verilerek 28 Eylül 2000'den itibaren işgal ettiği Filistin topraklarından çekilmesi ve tüm yerleşim faaliyetlerini **dondurması** "isteniyor". Yani terörü yaratan, şiddeti uygulayan vs. Filistin tarafıdır ve buna derhal son vermelidir.

## 2.AŞAMA: GEÇİŞ SÜRECİ

İkinci aşamanın amacı "geçici sınırlara sahip ve egemenlik unsurları taşıyan bağımsız Filistin devletinin kurulmasına" odaklanmak olarak ifade ediliyor. Filistin seçimle-

rinden sonra başlaması öngörülen bu aşamada yukarıdaki cümlelerdeki "geçici sınırlar", "egemenlik unsurları taşıyan" ifadelerinin belirsizliği, bu sınırları kimin, neye göre çezeceği, hem "egemenlik unsurları" taşıyıp hem nasıl bağımsız olacağı vb sorular ise tamamen boşlukta sallanıyor, tıpkı emperyalist çözümlerin halklara "çözüm" sunabileceği yanılması gibi...

## 3. AŞAMA: DAİMİ STATÜ

Amacı "reformun sağlanması, Filistin güvenliğinin etkili ve sürekli olması, 2005'te daimi statü anlaşması imzalanarak nihai sınırlarıyla bağımsız Filistin devletinin kurulması" diye ifade ediliyor. İşin içinde emperyalistler olup da Filistin halkı (ve tabii tüm halklar ve ezilen uluslar için) olumlu bir şeylerin olması hele de bağımsız bir Filistin devletinin kurulması bir hayal dahi olamayacak kadar gerçek dışıdır. Bu anlamıyla "nihai sınırlar, bağımsızlık" söylemlerinin ardında sonsuz kölelik yatmaktadır ve bunu gizlemek ise imkansızdır.

## Dünyadan Notlar ÖNCE ALLERİMİZLE SAVAŞACAĞIZ!

Bağdat'ta yapılan bir gösteride üniversiteli bir öğrenci şunları söylüyordu; "**Bağdat'ta hiçbir şey normale dönmedi. Halkın iradesiyle seçilmeyen belediye başkanını ve işgalci Amerikalılar şimdiye dek bizim için hiç bir şey yapmadı. Hastanelerin çalışır halde olması tamamen halkın imkan ve çabasıyla gerçekleşmektedir. Su elektrik yok. Eğitim yok. Yaşam bütün sefaletiyle devam ediyor. Bu yaşananlara karşı sessiz kalmamız beklenemez. Önce ellerimizle sonra sopalarla en son da silahlarımızla gösteri yapacağız, ta ki işgalciler ülkemizi terk edinceye dek.**"

İraklı üniversiteli genç, yaşanan gerçekliği yalın bir dille anlatıyor. Irak'ta yaşam bütün yoklarla devam ediyor. Halk ölümlerini gömüp, yaralarını sararak, kayıplarını aramaya devam ederken, diğer yandan yaşam için arayışını sürdürüyor.

İrak'ta işgalden geriye ölüm, acı ve yokluk kaldı. Yıkılan, harap edilip, viraneyeye çevrilen kasabalar, şehirler, istilacı barbarların ortaçağ saldırısına uğramış bir tabloyu andırıyor. İşgalci emperyalistlerin saldırısından sonra sosyal yaşamda düzelen hiçbir şey yok. Yaşam, işgal öncesi Saddam döneminden daha geri bir düzeye indi. Ortaçağın 'uygar' seviyesine dönüldü, tıpkı Afganistan'da olduğu gibi, kaos ve istikrarsızlık bütün gücüyle sürüp devam etmektedir.

İrak'ta kaos ve istikrarsızlığın hüküm sürmediği, normal ve olağan işleyen tek sektör petrol kuyularıdır. Irak petrolleri savaşın yıkım ve imhasını yaşamayan tek alandır. Bu tablo bile işgalin gerçek yüzünü açıklamakta önemli bir veri sunmaktadır. Bunun için değil miydi binlerce insanın kat-

ledilmesi, binlerce insanın yaralanıp sakat kalması. Bunun için değil miydi, Mezopotamya'nın harabeye çevrilip, kültür ve tarihi değerlerin yağmalanarak, uygarlıkların imha edilmesi.

Saldırı öncesi gibi sonrasında yaşananlar, emperyalizmin ve onun yarattığı sömürü ve zulüm düzeninin açık resmidir. Emperyalist talan işgal öncesi gibi işgal sonrası da açık kimliğini ortaya koyuyor. Kaos ve istikrarsızlık emperyalizmin var oluş koşulludur. Emperyalist işgalciler Irak topraklarına istikrar ve toplumsal huzur getiremez. İstikrarsızlığın ve kaosun yaratıcıları, yaratıkları canavarları yok edemez. Emperyalizm ve bir avuç uşakları ancak petrol kaynaklarının işletilmesi için 'acil' önlemler olarak, gerekli düzenlemeleri yaparak, bu sektörde istikrar sağlamaya çalışır, halkın yaşam koşullarının düzeltilip iyileştirilmesi için ise en az iş yapar. Bu onun karakterinin niteliği ve doğasının gereğiyledir. Başka bir şey beklemek fena bir yanlıgı olur.

Kerbela'da ve Irak'ın bir çok şehrinde yapılan kitle gösterilerinde yeniden "**dış parmak**" aramak isteyen emperyalist işgalciler, İran'ı uyarmakta da gecikmiyor. Kerbela'da yapılan gösterinin ardında İran parmağını arayan işgalci emperyalistler, yaptıkları katliam ve yıkımı örtbas etmeye çalışarak, hedef şaşırtmaya çalışıyor. Bildik yöntem ve bildik senaryolarına devam ediyor. Halkı ölüm ve yıkım arasında açığa, susuzluğa ve karanlığa mahkum edenlerken, başka suçlu aramaları gerçekçi olamaz. Suçlular bellidir, açık ortadadır. Suçlular, sadece Irak halkının gözü önünde dolaşmıyor, bütün dünya kamuoyunun gözü önünde do-

laşmaktadır. Irak işgali insanlık tarihine geçen 21. yüzyılın en barbar saldırısıdır.

Kapitalist-emperyalist sistem dünya halklarına saldırılar düzenleyerek, gelişim dinamikleri zincirlenmiş ülkeleri, buldukları mevcut düzeyden daha da geriye götürmektedir. Onları 21. yüzyılın başında, ortaçağın köhne karanlığına gömmektedir. Afganistan, Çeçenistan, Irak bu belirlemeyi doğrulayacak nitelikte güçlü verilerle doludur.

Kurşunlanıp hasar görmemiş, bombalanıp, yıkılmamış, harabeye çevrilmemiş, binalar, köprüler, yollar hastaneler, okullar, müzeler, kütüphaneler, tarihi anıtlar, konutlar yok denecek kadar azdır. ABD emperyalizmi gericiğin ve ortaçağın barbar uygarlığıdır.

İmha ve yok ederken kazanmak, "**inşa ederek**", yaparak kazanmak, kapitalist-emperyalist yağmacıların, modern istilacıların işidir. "**İrak'ta bize iş yok, kanlı bir para kazanmak istemeyiz**" diyen Bayındırlık Bakanı'nı tehdit eden Başbakan R. Tayyip Erdoğan, hangi sınıfın temsilcisi olduğunu işgal öncesi gibi işgal sonrası da gösterdi. AKP hükümeti, Irak işgali öncesi ve sonrasında ne kadar ve nasıl bir Müslüman olduğunu emekçi halklara çok iyi gösterdi. Sömürücü sınıflar için paranın kanlı, kansız olması, kirli temiz olması önemli değildir. Silah fabrikaları, petrol şirketlerinin kazançları için paranın kansız arka plana itilmiştir, kanlı para ön planda yürümeye devam edecektir.

Devrimci ve komünistlerin siyasi teşhir faaliyetini Irak işgali yeterince kolaylaştırdı. Onlara önemli ölçüde veriler sundu. İşgal öncesi kitlelere, yeterince anlatmakta zorlanılan bir çok konu ve gelişmeyi rahatlıkla anlatabilecekleri, açıklayabilecekleri düzeyde veriler sundu, bu fırsatlar iyi değerlendirilmelidir.

Devrimci propaganda ve ajitasyona ağırlık vermelidir. Özellikle bu uşak ve sahte dincilerin yüzünü açığa çıkarıp, onların

hiçbir dönem hiçbir şekilde "**anti-emperyalist**" olmadıklarını, olamayacaklarını anlatmak göreviyle karşı karşıyayız. Halkımızın saf temiz inanç duygularını sömürerek, onları aldatıp kandırmaların izin vermemek gerekir. Dün bu konuda bu denli açığa çıkmış herkesin rahatlıkla görebileceği güçlü verilere sahip değilken, bugün çok daha fazla verilere sahip olduğumuzun bilinci ve sorumluluğuyla hareket etmeliyiz. Emperyalizmin ve uşaklarının siyasi teşhirine yoğunlaşarak, devrimin propagandasına ağırlık vermeliyiz.

ABD emperyalistleri tarafından işgal ve istilaya, askeri operasyona maruz kalan hangi ülkede toplumsal yaşam ve refah düzeyi yükselip, toplumsal huzur ortamı yaratılmıştır? Yanıt açıktır, hiçbir ülkede!

Bugün askeri işgal üzerinden belli bir zaman dilimi geçmesine rağmen, yaşanan gelişmeler dünden farklı olmadı. ABD emperyalistleri Irak'ta petrol ve enerji kaynaklarını işletecek, kontrol ve denetim altına alarak, güvenliğini sağlayacak kukla ve uşak bir yönetim oluşturmanın dışında yapacağı hiçbir şeyi yoktur. Irak'ta İstikrarsızlık, kaos, belirsizlik devam edecektir. Gerginlik ve silahlı çatışmalar devam edecektir. İşgal ve ABD karşıtı kitle potansiyelinin giderek, geliştiği, tepki ve öfkenin önemli ölçüde artarak, radikal örgütlenmelere dönüşeceği dinamizm güçlenecektir. Tarihte işgale ve istilaya karşı örgütlenmelerin oluşmadığı örnek yoktur. Irak halkı da direnişini örgütlenme yolunu seçerek, iradesini mutlaka ortaya koyacaktır. Emperyalistler ve bir avuç uşakları da rahat yüzü görmeyecektir. Tarihin gelişim yasaları, kitlelerin direnişinin örgütlenip, devrimci savaşa dönüşeceği örneğini Mezopotamya topraklarında bir kez daha gösterecektir. Kerbela çölleri "**şok ve dehşet imparatorluğuna**" geçici olduğunun resmini çizecektir. **Tarih, hiçbir imparatora ebedi saltanat vermemiştir. İşgalci emperyalistlere de vermeyecektir.**



# Oğlum halkı ve yoldaşları için canını verdi ONUNLA GURUR DUYUYORUM

1963 yılında Dersim Ovacık Tetuşağı köyünde dünyaya gelen Ahmet Kargın (Mehmet Zeki), 1992 Haziran'ında Erzincan'ın Ergani yöresinde para almaya gittiği bir yerde bir hain tarafından öldürüldü. Ahmet Kargın'ın annesiyle yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.



**Bize Ahmet Kargın'ı anlatır mısınız ana?**

**Leyla Kargın:** Biraz kendine gelince okula verdik. İlkokul 5. sınıfı köyde bitirdi. Daha sonra İstanbul'a geldi ve burada çalışmaya başladı. Daha sonra İstanbul'da biraz çalıştıktan sonra köye yanımıza geldi, bizimle 5-6 ay kaldı. Ahmet'in gerilla olma özlemi daha çok küçükken başladı. Diğer çocuklar tarlada çalışırken Ahmet, ağaç dalından yaptığı silahıyla gerilla olurdu. Gece gezerdi ve etrafına arkadaşlarını toplardı. Onlara bir insanın nasıl olması gerektiğini anlatırdı. Arkadaşlarına bir gün gerilla olmak istediğini anlatırdı. "Ben devrimciyim" derdi, hatta kardeşine "bir gün seni de götüreceğim" diyordu. O zaman gerillalar köyümüze çok nadir geliyordu. Tabi biz de daha sağı-solu yeni öğrenmeye başlamıştık. Ama Ahmet, çoktan devrimcileri tanımişti bile, arkadaşlarıyla saklambaç oynarken düşmandan saklanırlar gibi oynardı. Arkadaşlarını etrafına toplar, ağaç dalından yaptığı sazla türküler söylerdi.

**Devrimci düşüncelerle nasıl tanıştı?**

-Küçük, daha 11-12 yaşlarında ya vardı ya yoktu. Köye gerillalar geldiği zaman kapıda nöbet tutardı. Gerillanın geldiğini duyan askerler hemen evlerin etrafını sarardı. Ben Ahmet'e "anneciğim bu silahlar tehlikeli" derdim. O da bana "boşver ana, bir gün ben de er geç böyle silahlı gerilla olacağım."

Ve 19 yaşında idi yanlış hatırlamıyordum, köyden gerilla olmak için kırsala gitti.

**Çevresiyle ilişkileri nasıldı?**

-Ailesine ve çevresine karşı duyarlı bir insandı. Kimin bir sorunu varsa çözmeye çalışırdı. Haksızlığa asla tahammülü yoktu. Bir ekmeği 10 kişiyle paylaşırdı. Kardeşlerine karşı da aşırı düşküdü ve çok anlayışlı biriydi. Onunla gurur duyuyorum, hiç yanlış hareketini görmedim. Bazen unutmak istiyordum ama sonra diyordum ki benim kaç tane yavrum daha var, onları unutmak mümkün değil, ben onlarla gurur duyuyorum...

**Nasıl şehit düştü ve siz nasıl haber aldınız?**

-Bir köyden para almaya gitmişler. Bir mağarada konakladıkları zaman oradaki hain Ahmet'imi öldürmüş. Yavrum, benim okumam yazmam yok zaten. Benim bildiğim bu, siz anlatacaksınız ki ben bileyim. Biz köydedik, benim küçük oğlum askere muayene olmaya gidecekti. Dayısına söyledik "sen de çocukla git" diye. Çünkü karakola yalnız gidemiyorduk. Ahmet'in dağa gittiğini ihbar etmişler. Devlet tabi bizi sık sık sıkıştırıyordu. "Ahmet nerde" diye. Biz de İstanbul'a gittiğini söylüyorduk. Dayısı sonra gelip babasını da aldı. Babası Ovacık'ta bir arkadaşı görmüş. "Dayı Ahmet şehit düştü cenazeyi almak istiyor musunuz" demiş. Tam olarak konuşmaları hatırlamıyorum, yanlış olmasın babası

da "ulaşabilirsek almak isteriz" demiş. Tabi cenazeyi alamadık.

**Peki devlet nasıl zorluklar çıkarırdı?**

-Mart ayıydı. Köylere operasyona çıkmıştı askerler. Muhtarın da evine gelmişler. Astsubay çağırdı beni. "Oğlun ölmüş başın sağ olsun" dedi. Ben de "bilmiyorum demek sen biliyorsun ki böyle konuşuyorsun" dedim. Dedi "niye inkar ediyorsun oğlun dağda teröristlere katılmış". Yine "bilmiyorum" dedim. Herhalde Temmuz ayıydı otlar biçilmeye başlanmıştı. O zaman duyduk ki yoldaşları kendileri gömmüşler. Çok güzel bir cenaze töreni yapmışlar. Zaten babasına en iyisini yaptık demişler. Yani içim rahat ama oğlumun mezarını bilseydim, başka bir şey istemem. Yoldaşlarını çok seviyordu "hepsi benim kardeşim, hepsi anam babam" diyordu. Oğlum halkı için ve yoldaşları için canını verdi, onunla gurur duyuyorum.

**Ana başka söylemek istediğin bir şey var mı?**

-Ben onlarla gurur duyuyorum, yanlarında olamasam da yüreğim sizinle. Ahmet derdi bana "ana beni özlediğinde yoldaşlarıma sarıl, sanki bana sarılırsın." Şimdi ben de sizlere sarılıyorum. Dikkat edin yavrum başka ne diyeyim. Bir de bu gün 18 Mayıs İbrahim'i hiç unutmadık. Ona ve tüm devrim şehitlerine kucak dolusu sevgilerimi gönderiyorum. Sizi hiç kimse unutturamaz. Sizleri seviyorum.



**Onunla gurur duyuyorum, hiç yanlış hareketini görmedim. Bazen unutmak istiyordum ama sonra diyordum ki benim kaç tane yavrum daha var, onları unutmak mümkün değil, ben onlarla gurur duyuyorum...**



Ali Ekber Atmaca

Adı Ali Ekber'di. Soyadını doğanın en atılgan ve coşkulu yaratıklarından olan bir kuştan almıştı. Sonradan onun atılganlığını kendi ruhunun şekillenmesinde bulacağı bir kuş. ATMACA. Çocukluğu İstanbul'da Okmeydanı, Örnektepe ve Has-

## Eşkiyanın Türküsü

köy'ün gecekondu mahallelerinde geçer... Onun coşkun muzip yapısı çocukluğundan ölümüne dek sürmüştür. En zor durumlarda, en zor eylem anlarında ve en ciddi sorunlar üzerinde düşünce üretirken bile onun bu yönüne rastlamak mümkündür... Şehir gerillalarımızca bir yere baskın yapılır. Ve komutan Ali Ekber yoldaştır. Baskına uğrayanlardan birisi Türkçe anlamayan yabancı birisidir. O yüzden panikler ve sorun çıkartıp sürekli mızımız eder durur. .. Adamın sorun çıkarmasına sinirlenen Ali yoldaş (Kod adı Kerim) diğerlerine söyleyerek susturmalarını zarar vermeyeceklerini anlatır. Adamı onlar da susturamazlar. Kerim'in kafası iyice bozulunca (zira adama zarar da vermek istemiyordur) adama döner ve "Ulan Hans, kafamı bozma ay em terörist" diye çıkarır. Tabi ki Hans hizaya gelmiştir.

Partiyle ilişkisi 1977'de o henüz 14

yaşındayken başlar. Lise öğrencisidir. Kısa sürede **atılganlığı, gözüpekliliği ve örgütleyiciliği ile öne çıkar.** O yıllarda Ali Ekber'i liseli gençliğin mücadelesinde, anti-faşist mücadelede kitle çalışmalarında ve faaliyetlerde tüm aktifliğiyle görürüz. Kâh gecekondu eylemlerinde, kâh faşist bir müdürü ya da sivil faşistleri sindirirken, kâh bildiri, pankart, bombalama gibi eylemlerde. Ondaki bu militan yan ve gözüpeklik ona eşkiya denmesine neden olur... 1980'de askeri faaliyete aktarılır. Bu kısa askeri çalışmada daha çok alt düzeydeki kimi askeri pratiklere katılarak gelişimini sürdürür. Ardından hemen gelen AFC ile darbeler sonucu bağı kopar... Darbenin hemen sonrası bir eylemden dolayı aranır durumdadır ve kimliksizdir. Kendine bir kimlik yapar ve işe girer. **Yaratıcılığı, zekası ve girişkenliğiyle kısa sürede kendine bir çevre oluşturur.** Git-

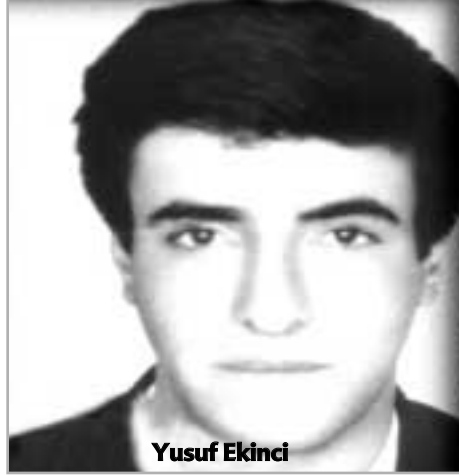
tikçe çok değişik zengin çevrelere kendini kabul ettirir... Tüm düşlerini öncülüyle bağ kurup bir Partizan olarak savaşmak üzerine odaklanmıştır... **Kendini yeniden yaratmanın ustalarındandır.** Yaklaşık sekiz dokuz yıllık boşluğa, bu boşluğun getirdiği kimi eksik ve zaafı meydan okuyan yoldaş, "zamanı telafi etmeliyim" anlayışı ile yeniden faaliyete başladığı 1989'dan itibaren hızla ilerlemiş, kendini arındırılmış ve artık 1990'ın ortalarından itibaren partinin güvenini, sevgisini ve övgüsünü kazanan "Kerim" olmuştur...

Ölüm, Artvin Alay Komutanlığı'nın karanlık bir işkence odasında **Mehmet Sezbilabban**'ın şefliğini yaptığı sorgu taminin kanlı işkence seanslarında bulur onu. Bir görev için gittiği Şavşat'ta yakalanmış ve işkencede katledilmiştir. İsmi bile öğrenemez alçaklar, yoldaşın. **Tarih 28 Mayıs 1992'dir.** **Bir yoldaş**

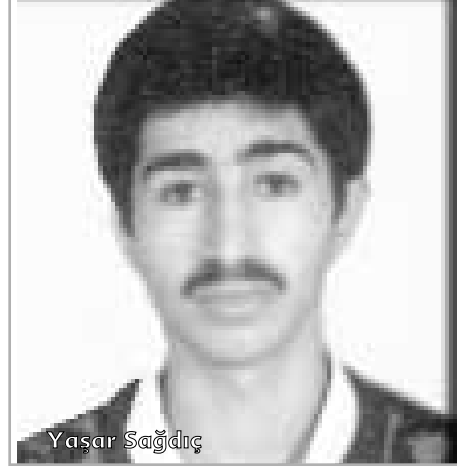
# “Savaş hata kabul etmez”



Refik Yaşar



Yusuf Ekinci



Yaşar Sağdıç



Kumriye Cihan

Küçük bir ihmalin, bir dikkatsizliğin yada ‘bir seferden bir şey çıkmaz’ anlayışının sonucunun ne kadar ağır sonuçlar getirdiği defalarca kanıtlanmıştır. Vartnik’te Ali Haydar’ın şehit düşmesine, İbrahim Kaypakkaya’nın yaralanarak tutuk düşmesine neden olan nöbetçinin uyuyakalmasıdır. Bunun bir örneği de 28

Mayıs 1991’de Elazığ Palu kırsalında konaklayan TIKKO gerillaları tarafından yaşandı. Gerilla birliği günler süren yürüyüşün ardından Palu Kalesinin karşısında konaklamak zorunda kalırlar. Bu sırada gerillaları farkeden bir köylü onlara doğru yaklaşır. Köylü ile bir süre konuşan komutan, sonradan 4 gerillanın şehit düş-

mesine yol açan yanlış bir karar vererek köylüyü serbest bırakır. Verilen bu kararın yanlış olduğunu farkedemeyen gerillalar, yerlerini değiştirmeye karar verirler ancak arazinin kötü olmasından kaynaklı fazla ilerleyemezler. Burada düşmanın pususuyla karşılaşılır. “Teslim ol” çağrıları “Gücünüz yetiyorsa siz teslim alın”

sözleriyle yanıtlanır gerillalar tarafından. Çatışma sonucu Refik Yaşar (Komiser Memo), Yusuf Ekinci (Doktor Kenan), Yaşar Sağdıç (Adem) ve Kumriye Cihan (Dilan) isimli gerillalar şehit düşer. Yanlış karar veren komutan bu çatışma sırasında düşmana teslim olarak hainleşen Bozo’dur.



## Yıldız Çiçek

1968 yılında Dersim Merkez’e bağlı Gevrek köyünde dünyaya gelen Yıldız Çiçek (Kinem) 1989 yılında gerillaya katıldı. 1992 yılında Artvin’e atanan birliğin komutanı oldu. Şavşat’ta bir ihbarcının verdiği bilgiler üzerine çıkan çatışmada saatlerce süren direnişin ardından şehit düştü, yoldaşları çemberi yarmayı başardı. Çatışmada hevesi kursağında kalan kontgerilla şefi Mehmet Sezbilabban, “Beni Şavşat halkına rezil ettiniz” diyerek hırsını Yıldız Çiçek’in cesedini çırılçıplak soyup Şavşat halkına teşhir ederek almaya çalışmıştır.

## Cihan Çelebi

1950’de Erzurum Tercan’a bağlı Tecer köyünde doğan Cihan Çelebi, Mecidiyeköy Lisesinde okurken tanıştı Proletarya Partisiyle. 27 Mayıs 1980’de sivil faşistler tarafından katledildi.



## Tarihten notlar...

**Mikhail İvanoviç Kalinin öldü;** “Komünizmin ideallerini yaymak için tutku gerekir. Kitlelere öncülük etmek için insanın kendisi de kitlelerle birlikte aynı tutkuyla yanmalıdır” diyen Kalinin, işçi kökenli Bolşevik önderlerdendi. Kalinin 3 Haziran 1949’da yaşamını yitirdi.

**Nurhak Direnişi;** 1968 kuşağının önderlerinden Sinan Cemgil, Kadir Manga, Alpaslan Özdoğan Nurhak dağlarında 31 Mayıs 1971’de şehit düştüler.

**Endonezya Komünist Partisi Kuruldu;** 23 Mayıs 1920’de kurulan Endonezya Komünist Partisi’nin ilk önderi Hendrik Sneevliet partinin Komintern’deki ilk temsilcisi oldu.

**Çorum Katliamı;** 28 Mayıs 1980’de tıpkı Maraş’ta olduğu gibi bir kitle katliamı yaşandı. Alevi Sünni çatışması görüntüsü verilen katliamda devrimciler olayın gerçek yüzünün bu olmadığını, olayları bizzat devletin kendisinin yaptığını halka anlatarak direnişi örgütlediler. Mayıs Temmuz ayları arasında yaşanan olaylarda 50’ye yakın insan öldürüldü, yüzlercesi de yaralandı.

**Cumartesi Annelerinin ilk eylemi;** Gözaltında kayıplara karşı başlatılan eylemlerde önemli bir yeri olan Cumartesi Anneleri ilk eylemlerini 27 Mayıs 1995 tarihinde Galatasaray Lisesi’nde gerçekleştirdi. Cumartesi Anneleri olarak tarihe geçen kayıp ve tutsak yakınları o günden sonra yaklaşık 3.5 yıl boyunca her hafta cumartesi günü gözaltında kayıpların bulunması için eylemlerini sürdürdüler.

**MLSBP Haziran Şehitleri;** İtirafları Ş. Özkan’ın ihbarı sonucu MLSBP önder ve kadrolarından Doğan Özzürüt, M. Atilla Ermutlu ve Tamer Arda 6 Haziran 1981’de katledildi.

## İşçi sınıfının ilk iktidar deneyimi

### Komün

73 gün süren Paris Komünü, 28 Mayıs 1871 tarihinde devrimci güçlerin yenilgisiyle sonuçlandı. İşçi sınıfının ilk iktidar deneyimi olan Paris Komünü proletaryaya büyük deneyimler bırakmıştır.

17-18 Mart gecesi Ulusal Muhafızlar Merkez Komitesi Paris’in yönetimine el koydu. Komün, iktidarı ele geçirdikten sonra eski burjuva devlet aygıtını değiştirmeye yönelik uygulamalar yaparak kendi iktidar organını kurdu. Marks ve Engels’in birlikte teorize ettiği işçi sınıfının devrimci ideolojisi ve eylem programı ilk kez Komün ile gerçekliğe dönüştü. Ancak 21 Mayıs 1871’de Prusya ordusunu arkasına almış olan Versailles Birlikleri Paris’e saldırdılar. Bir hafta boyunca Komünarlar savaşarak büyük bir direniş örneği sergilediler. Ele geçirilen bütün insanlar sorgusuz sualsiz kurşuna dizildi. **28 Mayıs 1871’de son barikat da düşürüldü.** Marks, 73 gün süren Komün deneyimini değerlendirirken “**Burjuvazi ilerici barutunu henüz tüketmemiştir**” diye değerlendirme yaptı. Güçler dengesindeki eşitsizlik ve proletarya diktatörlüğünün yeterince bilince çıkarılamaması Komün’ün en önemli deneyimi oldu. Burjuvazinin iddia ettiği gibi Komün’de yenilen Komünizm değildi. Öyle ki Komünün ortaya çıkardığı dersler Komünizmin yolunu açar nitelikteydi.

## Tiananmen Katliamı

Çin’de yıllardan beri siyasi eylemler ve kitle hareketleriyle adını duyuran ünlü Tiananmen Meydanı, 1988’in sonlarından itibaren yine kitlesele gösterilere sahne oldu. Öğrencilerin başlattığı gösteriler kısa sürede büyüyerek kısa sürede ciddi bir boyut kazandı. 15 Nisan 1989 tarihinde Pekin Üniversitesi öğrencileri Komünist Gençlik Birliği’nin eski liderlerinden Hu Yaobang’ın ölümüyle sokaklara döküldüler. Hu 1987 öğrenci eylemlerine “hoşgörüyü” yaklaştığından görevine son verilmişti. Öğrencilerin, bürokratik burjuva diktatörlüğüne duydukları tepkiyi protesto etmek için Hu’nun cenaze töreni iyi bir fırsat oldu. Törene bir milyonu aşkın kişi katıldı. Öğrenciler sloganlarla hem yönetimi eleştiriyor hem de Deng ve Li Peng’in istifasını istiyordu. Öğrencilere halkın yanısıra öğretim üyeleri ve işçi konfederasyonları da destek verdi. Birçok öğrencinin Başkan Mao’nun posterlerini taşıdığı gösterilerde çadırlar kurularak Tiananmen meydanı adeta işgal edilmişti. Mayıs ayının sonlarına doğru hükümet başkent Pekin’in birçok semtinde sıkıyönetim ilan etti. Ordu polis harekete geçirildi. 8 Haziran’da 27. ordu tank desteğinde direnişçileri kurşun yağmuruna tuttu. Binlerce kişi öldürülürken onbinlercesi de yaralandı. Bu katliam Tiananmen Katliamı olarak tarihe geçti.

# Yılın anneleri ezilen emekçi annelerdir



Günümüzde kadın olmak;  
Bundan yüzyıllar öncesine dayanıyor kadın olmanın... sancıları. Kadın deyince aklımıza ne geliyor, bizler için neyi ifade ediyor....

Yüzyıllar öncesine baktığımızda kadın olmanın bedeli, günümüz kapitalist-emperyalist sisteminin bakış açısından çok da farklı değil aslında. Değişen tek olgu ikinci cins olarak kadının ezilmişliğinin daha da katlanarak artmasıdır.

Anaerkil toplumlarda, kadının aynı zamanda anneliğinin önemi daha ayrı bir yere sahipti. Çünkü o dönemlerde üretim araçlarının yoksunluğundan kaynaklı, ortak yaşam hakimdi ve kadın da, erkek de aynı işleri yaparlardı. Yani sömürünün olmadığı, insanların meta olarak kullanılmadıkları, emeğe ve iş bölümüne dayalı bir sistem hakimdi.

Fakat zaman ilerledikçe ve üretim araçlarının üretim ilişkileri üzerindeki etkisi arttıkça emeğin sömürüsü şekillenmeye başladı.

Erkeğin beden gücü ile kadının gücü arasındaki fark ortaya çıkmıştır. Bu aşamada toplumda ikincil durumuna düşen kadın çifte sömürünün cenderesine atılmıştır.

Tüm bunlarla birlikte bir de anadır kadınlarımız. Her yıl Mayıs'ın ikinci pazar gününde "kutlanan" Anneler Günü, var olan sistemin çarpıklığı ve yozluğuyla meta tüketiminin ve reklamın bir aracı haline getiriliyor. Emperyalist kapitalist sistemin kriterlerine göre belirleniyor yılın annesi. Fabrikada, tarlada çalışan anne hem çocuğuna bakmakla yükümlü hem de evdeki yaşamı devam ettirmekle. Bu ağır sorumlulukla bitmez anaların çilesi. Yerlerinden yurtlarından sürülerek hiç tanımadıkları bilmedikleri bir yaşamın içine atılırlar. Burada da yaşamın ağır yükünü omuzlayanlardır yine onlar.

Sistemin ikinci sınıf olarak nitelendirildiği anne, yaşamak için çalışmakla da yükümlüyse çalınan anneliği taşınır fabrikalara, tarlalara ev işlerine. **Tarlada çalışan anne evladını sırtında taşıyarak öder analık borcunu ve sevmek isterken nasırlı elleriyle yavrusunun yüzünü, hiç acıtmadığını bilir.**

Evladını tel örgüler ve demir parmaklıklar arasından görebilen sadece sesini net duyabilen evladının özlemi ve hasretiyle dolup taşmasına rağmen evladına dokunamayan saçını bile okşayamayan eli öpülesi analarımız.

*Sistemin ikinci sınıf olarak nitelendirdiği anne, yaşamak için çalışmakla da yükümlüyse çalınan anneliği taşınır fabrikalara, tarlalara ev işlerine. Tarlada çalışan anne evladını sırtında taşıyarak öder analık borcunu ve sevmek isterken nasırlı elleriyle yavrusunun yüzünü, hiç acıtmadığını bilir.*

Bir camın önünde güvercinin yavrusunu gagasıyla besleyişini gören annenin Ö.O direnişinde bedeni eriyen evladının eriyişini gören ama buna rağmen dimdik başıyla yanibaşında duran annelerimiz.

Ya da Irak'ta ABD emperyalizminin azgın saldırganlığından bedenlerini evlatlarına siper eden analar. Ya da Bingöl'deki depremde evladını yitiren annenin mezarı başındaki çaresizliğine rağmen kendisine hep şiiir ve çiçek veren oğlunun enkazda kalan şiiir defterini istemesi. Emperyalist saldırganlığın ve haksız savaşların yarattığı yıkım ve acıyı görmek mümkün onların yüzünde. Ya da annesini kaybetmiş bir çocuğun yüzünde...

Analar analarımız sabır taşlarını çatlatacak yüreğe ve direngenliğe sahip analarımız. İşte onlar, ezilen-sömürülen emekçi halkın anneleri.

Bunca sorunu yaşayan... analarımız, evlatlarımız, Ölüm oruçlarında kaybedilen, F tiplerinde, onlardan uzak kokularını duyamazken, sistemin enkaz altında bıraktığı çocuklarını ararlarken ya da Irak'ta ABD'nin bombalanan bedenlerini siper ederlerken egemenler sanki yaşananların sorumlusu kendileri değilmişçesine analarımızın "Anneler gününü" kutluyorlar.

Patronlar ise Anneler Günü'nü kullanarak 'annelik' üzedinden prim yapmaya çalışıyorlar.

Öyle ki amaçları burjuva gazetelerinde bile alenen yazılıyor. Ütügen, rondo, yapılmaz tencere tavadan küçük ev aletlerine kadar 300 çeşit ürünü bünyesinde barındıran Tefal, anneler günü satışlarını patlatmaya hazırlanıyor. (Radikal 10 Mayıs) Oysa annelerin ne ütüye, ne tencereye, ne tavaya ihtiyaçları var. Onların tek

istediği evlatlarını aç bırakmamak, doyurmak ve güzel bir gelecek bırakmak yarınlar.

Bu özlemlerle yanıp tutuşan analarımız için patronların gönderdiği mesajların hiç bir anlamı yoktur.

Oysa anlamlı olan analarımızın yüreğindeki sevgidir, emektir, işte budur onları yücelten. **Ve bu sevgi, bu emek, bu öfke onları ağlatandan hesap soracaktır.**

Irak'ta bombalara karşı bedenlerini evlatlarına siper eden, evlatları için alanlarda coplanan, saçlarından sürüklenen, ağzı burnu kan revan içinde bırakılan ve ona rağmen direnen ve direnmeye devam eden emekçi analarımız, bizim analarımız ve her aylarda ve yıllarda.



## G. Kazakistan'da 58 kadına tutuklama

Kadınların yaşadıkları ve maruz kaldıkları kötü uygulamalar dünyanın hiçbir yerinde değişmiyor. Söz konusu özellikle devlet ve devletin kolluk güçlerinin şiddeti ve uygulamaları olunca bu uygulamalar daha bir tanıdık geliyor. İşte bunun gibi bir örnek de Güney Kazakistan'da yaşandı. Söylediğimiz gibi bu ülkenin ismi Almanya, Şili, Arjantin, Türkiye vb. bir başkası da olabilirdi.

14 Mayıs'ta Anneler Hareketi aktivisti yüzlerce kadın çocuklarıyla birlikte Belediye Başkanı ile görüşmeyi umarak Kentau şehri Belediye binası önünde bir eyleme katıldılar. Kadınlar sosyal problemleri, özellikle de yetkililerin ve polislerin kadınlara karşı yasadışı hareketlerini artır-

malarını konuşmak istiyorlardı.

Fakat bu mümkün olmadı. Belediye Başkanı protestocularla görüşme yapmayı reddetti. Bunun üzerine **kadınlar binanın çevresinde ve binaya açılan yolları kapatarak bir insan zinciri oluşturdu. Ancak Belediye Başkanının korumaları araçlarını kadınların üzerine sürerek birçok kadının yaralanmasına sebep oldular.**

Bu olayın ardından protestoların "kontrolden" çıkarak büyüyeceğinden korkan polis taktik değiştirerek kadınların onarlı gruplar halinde öğleden sonra Başkanla görüşebileceklerini söyledi. Öğle tatilinin sonuna kadar zinciri bozan kitlenin içinden liderleri olarak belirlediği ka-

dınlar gözaltına alındı. Gözaltına alınan kadınların kimisi evlerinden, kimisi sokaklardan, kimisi de dükkanlarda kuyruklardan çıkarılarak gözaltına alındılar.

İşçi hareketi lideri **Genaddi Nikitin**'in verdiği bilgiye göre 50'nin üzerinde kadın gözaltına alındı. Nikitin gözaltına alınan kadınlara karşı yetkililerin şiddet uygulayacağı konusundaki endişelerini de dile getirdi. Kadın liderlerden **Gulya Dildabaeva** bir önceki polis saldırısından sonra kaldırıldığı hastaneden yeni taburcu olmuştu.

14 Mayıs gecesi geç saatlerde polis karakolunda kadın liderlerin tutuklanması için özel bir mahkeme gerçekleştirildi. Bu uyduruk mahkemede yalnızca polis ve kadınları değil açıkça polisleri savunan avukat yer aldı. 58 kişiden 18'i tutuklanırken, tutuklamaların daha artacağı da bekleniyor. Bu özel mahkeme boyunca polis kadınlara sürekli bağırarak tehdit etmeyi de ihmal etmedi. "Sovyetler Birliği sizin gi-

biler yüzünden dağıldı", "Siz seçmen değil, koyunsunuz", "Başkanımıza dokunmayın, sizler vurulmalısınız" gibi tehditler savuran polis gözdağı vermek için mahkeme boyunca epey ter döktü.

Kazakistan İşçi Hareketi'nin yetkili komitesi bir açıklama yaparak Güney Kazakistan'daki yetkililere protesto metinleri gönderilmesi için tüm sendikalara, solcu ve insan hakları örgütlerine çağrı yaptı. Bu protestoların gönderileceği telefon numaraları şöyle:

- 1- Kentau Polis Şefi Albay Dalbekov Kairat Tel: 0073 2536 32503/32466
- 2- Kentau Belediye Başkanı Tel: 0073 2536 35565
- 3- Kadınlarla dayanışma mektupları için [pabgem@online.ru](mailto:pabgem@online.ru)

Görüldüğü gibi ülkenin isminin hiçbir önemi yok. Önemli olan tüm işçi, emekçi, ezilen kadınların haklarını istemeye kalktıkları anda karşılarında devletin şiddet kurumlarını bulmaktalar.



# İki usta devrimci şair; NAZIM HİKMET, AHMED ARİF



Şiir denince, kavga şiirleri, sevdâ şiirleri, hasret şiirleri, umut şiirleri denilince ilk akla gelen şairlerdir Nazım Hikmet ve Ahmed Arif. Özellikle devrimciliğe ilk adım attığımızda ilk tanıştığımız isimlerdir bu isimler. **Nazım Hikmet; 'tepeden tırnağa inanç, tepeden tırnağa kavga ve sevdadan ibaret'**. Bir şiirinde ağlatırken diğer şiirinde isyan duygularını kabartarak kavgaya davet eder. Düşünceleri uğruna yıllarca hapis yatan, sürgün hayatı yaşayan Nazım Hikmet, son nefesine kadar memleket hasretiyle yanıp kavrulmuştur.

**Ahmed Arif;** dağların şairi. Onun şiirleri bizi Kürt halkının acıları, umutları, özlemleriyle buluşturur. Onların umudunu Anadolu halkının yüreğine taşır.

**Cemal Süreya,** Nazım Hikmet ve Ahmed Arif'i anlattığı bir yazısında şöyle diyor: "Ahmed Arif'in şiiri bir bakıma Nazım Hikmet çizgisinde, daha doğrusu Nazım Hikmet'in de bulunduğu çizgide ge-

lişmiştir. Ama iki şair arasında büyük ayrılıklar var. **Nazım Hikmet, şehirlerin şairidir. Ovadan seslenir insanlara, büyük düzlüklerden. Ovada akan 'büyük ve bereketli bir ırmak' gibidir. Uygardır. Ahmed Arif ise dağları söylüyor. Uyrıkluk tanımayan, yaşsız dağları 'asi' dağları.** Uzun ve tek bir ağıt gibidir onun şiiri. 'Daha deniz görmemiş' çocuklara adanmıştır. Kurdun kuşun arasında, yaban çiçekleri arasında söylenmiştir, bir hançer kabzasına işlenmiştir. Ama o ağıtta, bir yerde, birdenbire bir zafer şarkısına dönüşecekmiş gibi bir umut (bir sanrı, daha doğrusu bir hırs), keskin bir parıltı vardır. **Türkü söyleyerek çarpışan, yaralıyken de arkadaşları için tarih özeti çıkaran, buna felsefe ve inanç katmayı ihmal etmeyen bir gerillanın şiiridir."**

*Döğüşenler de var bu havalarda  
El, ayak buz kesmiş,  
yürek cehennem  
Ümit, öfkeli ve mahzun  
Ümit, sapına kadar namuslu  
Dağlara çekilmiş  
Kar altındadır.*

**Nazım Hikmet** 1902'de İstanbul'da dünyaya geldi. Moskova'da ekonomi politik okudu. 1924'te Türkiye'ye döndü. Yazıları ve şiirlerinden dolayı tutuklanarak 13 yılı aralıksız olmak üzere toplam 18 yıl hapis yattı. Sanatın, sanatçının örgütlü olması gerektiğini savunan Nazım, dönemin TKP'sinde yer aldı. Eserlerinde eski şiirin kalıplarını atmış, sınırları aşmıştır. Dünyanın neresinde yaşanırsa yaşansın hep ezilenlerin yanında yer almıştır.

*Yarısı burdaysa kalbimin  
yarısı Çin'dedir, doktor.*

*Sarı nehre doğru akan  
Ordunun içindedir.  
Sonra her şafak vakti, doktor,  
Her şafak vakti kalbim  
Yunanistan'da kurşuna diziliyor  
Sonra bizim burada,  
mahkumlar uykuya varıp,  
revirden el ayak çekilince,  
Kalbim Çamlıca'da  
bir harap konaktadır*

Yukardaki bu dizelerine en büyük örneklerden birisi de Hiroşimalı çocuklar için yazdığı şiirdir. **Hiroşimalı çocuklar Nazım'a yazdıkları mektupta duygularını şöyle dile getiriyorlar.** "Biz Hiroşimalı genç kızların, sizin şiirinizden ne büyük coşku duyduğumuzu öğrenmek isteyeceğinizi sanıyoruz... Hiroşima'nın çocukları sizin şiirlerinizden esinlendiler. Atom bombasından hiçbir zaman zarar görmediğiniz halde insanlığın yüreğini parçalayan o şiirleri nasıl yazdınız?"

**3 Haziran 1963'te** memleketinden uzakta Moskova'da yaşama veda eden Nazım Hikmet, vatan hainliğine devam ediyor hala...

\* \* \*

21 Nisan 1927'de Diyarbakır'da dünyaya gelen Ahmed Arif, orta öğrenimini Diyarbakır'da tamamladı. Ankara Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Felsefe bölümünde okurken siyasi faaliyetlerinden dolayı tutuklandı. Orhan Veli'nin en popüler olduğu dönemlerde şiir yazmaya başlayan Ahmed Arif'in en çok etkilendiği şair Nazım Hikmet olmuştur. İlk şiirleri 1948-1951 yılları arasında dergilerde yayınladı. Şiirlerinde Kürt ulusunun yaşadığı zulmü, ezilen emekçi halkın sorunlarını ve bunlar

karşısındaki tavrın nasıl olması gerektiğini ana tema olarak işledi.

*Öyle yıkma kendini  
Öyle mahzun, öyle garip...  
Nerede olursan ol,  
İçerde, dışarda, derste, sırada,  
Yürü üstüne üstüne  
Tükür yüzüne celladın,  
Fırsatçının, fesatçının, hayınnın...  
Dayan kitap ile  
Dayan iş ile  
Tırnak ile, diş ile  
Umut ile, sevdâ ile, düş ile.  
Dayan rüsva etme beni*

**2 Haziran 1992'de** yaşamını yitiren Ahmed Arif geride kocaman direngen bir yürek bırakarak aramızdan ayrıldı.

Nazım Hikmet'i ölümünün **40.**, Ahmed Arif'i ölümünün **11.** yılında saygıyla anıyoruz...



## HALK OZANI MAHZUNİ ŞERİF ANILDI

Büyük halk ozanı Mahzuni Şerif, ölümünün ikinci yıldönümünde Pir Sultan Abdal Cem ve Kültür Derneği'nde düzenlenen gece ile anıldı.

Almanya'nın Berlin şehrinde iki yıl önce geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitiren halk ozanı Mahzuni Şerif için Alibeyköy Pir Sultan Abdal Cem ve Kültür Derneği'nde anma gecesi düzenlendi. Çok sayıda kişinin

katıldığı gecede bir konuşma yapan dernek başkanı **Muharrem Aktaş,** Mahzuni Şerif'in bıraktığı mirası sürdüreceklerini belirterek, "**Mahzuni ve onlar gibi binlerce insan yeniden doğacaktır**" dedi. Konuşmanın ardında derneğin müzik grubu Mahzuni Şerif'ten türküler söylerken, çocuklardan oluşan 20 kişilik semah grubu gösteri yaptı. Geceye katılan **Fevzi Kurtuluş** ise, "Mahzuni Şerif bağımsız bir Türkiye'nin insanıydı, onun gibi bir ozan çıkmadı. Yeni Mahzuniler çıkmak zorunda, yeni şeyler üreteceğiz" şeklinde konuşarak, Mahzuni Şerif'ten türküler söyledi. Gecede ayrıca Mahzuni Şerif için bir anı defteri oluşturuldu. (İstanbul)

## PARADİGMANIN İFLASINA İKİNCİ DAVA

Fikret Başkaya tarafından kaleme alınan ve 1991 yılında ilk baskısı yayımlanan "**Paradigmanın İflası**" kitabına birkez daha dava açıldı. 1993 yılında İstanbul 2 No'lu DGM tarafından verilen karar ile kitabın yazarı **Fikret Başkaya**'ya 20 ay hapis cezası verilmiş ve bu karar infaz edilmişti. Bu mahkumiyet kararından sonra 8. baskısı yapılan kitaba AİHM kararına rağmen yeniden dava açıldı.

Daha önce açılan davayı AİHM'e götüren Başkaya AİHM'nin "askeri yargıç yargılamada görev aldığı için yargılamanın adil olmadığına, ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine ve bu nedenle devletin tazminat ödemesine" karar verdiğini ve kitapta ifade edilen görüşlerin suç olarak değerlendirilemeyeceğini açıkça ifade ettiğini dile getirdi.

Devletin; AİHS'nin hükümlerinin ve AİHM kararlarının bağlayıcılığını kabul ettiğini hatırlatan Fikret Başkaya 13 Mayıs günü Özgür Üniversite binasında yaptığı basın açıklamasıyla davayı kamuoyuna duyurdu. Başkaya duyarlı olan herkesi ifade özgürlüğünün tam olarak sağlanması için mücadeleye çağırdı. (Ankara)



# Em hêvîyê xwe didin pişta xwe û dikevin ré

*Herek hevalên meji di vî demê da karekî baş nakin-anji kar bidest naxindest vala vedigerine mala xwe.*

*Boy ku li hember wan pirsgrîkên xweyên gran dererkeve hêvîyên xwe ji bahareke dinra dihêle.*

Zivîştanê xeynê henekon herkes li mala xweye. Limalê ku em li cem malbatê xwene henekî rihetin. Lewra li malê, karekî kîvşe em pide mijûlbin tune. Pewiste heryek ji me li malbateke penc-deh serî kulfet binêre. Mirov evê pêwîstiyê bifikire pirsgrîka meyê baş were femkirin.

Zivîştanê pêwîstiyê malê û deynê nahêle ku perê meyê kişandina ciğarê çêbe. Bi van pirsgrîkara pirsgrîke ke din ji heye: ewjî, li ser vé yekê difikire gelek caran dikeve fikaran.

**Bi giştî bi meha Adare'ra em nivînê xwe didin ser milên xwe û berê xwe didin bajarê (nola Engerê, Stenbolê, İzmirê û Bursaê) ku derhegê şxulda ku em jê hêvîye mezin dikin.** Ji bo şerê ku li welatê me çêbûye li cem mederfetên kor tune. Emji mecbûri berê xwe didin metropolên mezin.

Gawa ku em tén van bajarên mezin, karekî hazir ku em téda bixebitin tune. Vé carê ji emê bi rojan, bi mehan li kar begerin. Çigas kolan û kuçê van bajarên hene, em li hev dixin kar dipirsin.

Dema ku em tén, bi xwera gedar pêncîsed mûlûnî tînin. Pîr naçe ev perê meji xelas dibe. Ji bo ku perê me tune, ji kolanekî, çûyîna heta kolane din em bi erebe naçin. Peya diçin. Wusa dibe ku em hingî peyatî li kar digerin binê pêlavê me qul dibin.

Heta ku em karekî nebînin cîhê razandina meji çênabe. Ê ku perê wî hebe diçe li otêlê radizê. Ê kû perê wî tunebe yan diçe li cem havalên xweyê nas (ê ku dixebitin) radizî anjî nivînê xwe davêje ku çekî li derve radizê. Hinek ji meji pîr li kar digerin nabînin û dawiyêda dixwazin vegêrine mala xwe. Lébelê wî çaxî ji

pere nabînin pé herin.

Xeynî van tiştan pirsgrîka etnîkî dertê li hemberê me. **Mînak, ku em diçin cem mitehîtekî Tirk jê kar dipirsin, ji mere dibêje:** “hûnji

wan dimrin anjî seqet dimînin.

Xeynî van zehmetîyan em ji xwediyê kâr mafê xwe per zor distînin. Keda ku em didin, li

hember şxwe mafê xwe piço, piço didin. Ji ber wê yekê em perekî komkirî nikadin bişînin mala xwe û pêwîstiyê xwe pek bînin.

**Jiber ku em mafekî pîr kem distînin xwarîna me pîr ewreye.** Em nikarin xwe baş xwedîbikin. Karê avahî pîr girane. Enerjike pîr dixwaze. Jiber vé yekê bedename pîr bé hêz dibîne û li hemberê nexweşiyê nîkare tébkoşe û em pîr zû

nexweş dikevin.

Jiber ku em bé sîgorte dixebitin, em nikarin bi derfetin xwe, xwê genc

bikin. Hakî ji nexweşiyê ku medigrin bin bandora xwe demekî kurt da li hev zêde dibin. Pîştî ku em neh-deh mehên xwe di binî van şertan da derbasdikin, paşê em vedigerin û diçin ama xwe.

Di vî wextîda perê ku em bi dest dixin dikin malê û tenê pé pêwîstiyên (hewceyî) xweyî sereki pêktînin.

Herek hevalên meji di vî demê da karekî baş nakin-anji kar bidest naxindest vala vedigerine mala xwe. **Boy ku li hember wan pirsgrîkên xweyên gran dererkeve hêvîyên xwe ji bahareke dinra dihêle.**

Bî vé nivîse mîn henek pirsgrîkenme bi kurtî anîn ziman.

Sedema van pirsgrîkan polîtîka komarê ye ku bi giştî li hember enîya kedê û bi taybet jî li hember gelê Kurd dide meşandin. Polîtîka imhakirinêye. Ê adin jî ku li hember vé polîtîka qirêj Kedkar û gel bi awakî zane nasekine. Bî taybet é ku van pirsgrî kan pîr kûr jîndibin, ku karkerên awahî yane divê werin cem hev û tevgera xwe çêkin. Ji bo ku carekedin disa van tiştan jin nebin.



kune”, “Ku em bajarekî Kurdistanê dibêjin eniya xwe diqurçimîne û dibêye: “kar li cem min nîne.” Anji dibê: “é rojhilatê nizanin kar bikin”. Hemî wusa nebinjî gelek mitehîte şoven wî qaydî nêzikê me dibin.

Kenehû mitehîte karê xwe bi îhale didine me. Mitehîte pirsgrîka bé karbûnê û psîkolojîya mirovên betal baş dizanin. Ji ber vé yekê di îhale de karkera li hember hev dixebitînin. Zanetîya çînî nava karkeranda kéme. Ku ji ber van mercan ew qas belengaz dibin, bûha kî pîr kém didine karê mitehîtan. Mitehîte jî evê derfetê baş dinêrxînin û karkerê ku karê wan dikin keda xwe bi wan didin xwarîne.

Avahîyê ku em çêdikin û téda dişxulên ewlenînin. **Ji sedî notpêncê me bé sîgorte dişxulên.** Bi taybetî, é ku di enîyê avahîyê bîlînd da (alî derve) dişxulin li hember talûkeke mezinin. Kefenê wan di bin çengê wanda dişxulin. Jiber ku ewlekarîya şixul kéme; hersal gelek karker ji van avahîyê bîlînda dikevin. Gelekî ji



# Umutlarımızı sırtlayıp yollara düşüyoruz



Kışın istisnalar dışında herkes evindedir. Evlerimizde ailelerimizle birlikte olmanın sadece kısmi bir rahatlığı vardır. Çünkü evde çoğumuzun uğraşacağı belli bir iş yoktur. Herbirimizin genelde bakmak zorunda olduğu beş-on nüfuslu aileler olduğunu düşünürsek işimizin zorluğu da daha rahat anlaşılabilir olacak.

Evin ihtiyaçları ve bakkal borcu derken kışın evdeyken genelde sigara içecek paramız bile olmuyor. Bütün bunların yanında bir de yazın nasıl iş bulacağımız, nerelerde çalışacağımız ve işin olup olmayacağı düşüncesi bizleri epeyce rahatsız ediyor.

**Genellikle mart ayıyla birlikte yaptığımız yorganımızı sırtlayarak, iş konusunda büyük umutlar beslediğimiz Ankara, İstanbul, İzmir ve Bursa gibi büyük kentlere geliyoruz.** Ülkemizde yaşanan savaş nedeniyle kaldığımız bölgelerde iş imkanı olmadığından mecburen metropollere yöneliyoruz.

Geldiğimiz büyük şehirlerde de hemen başlayıp çalışacağımız iş yoktur. Hazır işimiz olmadığı için bu sefer de kimi zaman günlerce, kimi zaman da aylarca bütün sokakları ve inşaatları dolaşarak iş aradığımız oluyor.

Evden elli ya da yüz milyonluk cüzzi bir harçlıkla geldiğimiz için bu paramız kısa sürede tükeniyor. **Paramız olmadığından bir semtten diğer semte gitmek için arabayla gitmek yerine yaya yürümek zorunda kalıyoruz.** Öyle oluyor ki yayan iş araya araya ayakkabılarımızın tabanları deliniyor. İş bulamadığımız sürece yatacak yerimiz de olmuyor. Parası olan arkadaşlarımız gidip otellerde kalabiliyor. Parası olma-

yanlarımız ise genelde ya aç kalıyor ya da işi olan tanıdık arkadaşların yanında geçemek zorunda kalıyoruz. Kimi arkadaşlarımız ise parası ve gidecek hiçbir yeri olmadığı için geceleri sokaklarda kalıyor. Kimisi eve gitmek istiyor; parası olmadığı için evine dahi gidemiyor.

Bu sıkıntıların yanında bir de etnik sorunla karşılaşılıyor. **Kürt kökenli olduğumuzdan çoğunlukla Türk müteahhitler bize iş vermiyorlar.** Örneğin Türk bir müteahhitin yanına gidip iş sorduğumuzda o önce nereli olduğumuzu soruyor. Biz de herhangi bir Kürdistan ilini söylediğimizde kaşlarını çatarak aynen şöyle diyor: "Bende iş yok" ya da "Doğulular iş yapmasını bilmiyor". Hepsini aynı tavır göstermese de genelde bu tip şoven insanlarla sıkça karşılaşılıyor.

Müteahhitler bize işlerini sözde ihale usulüyle veriyorlar. **Türkiye'deki işsizlik sorununu ve işçi psikolojisini çok iyi bildikleri için işçileri ihalede birbirlerine karşı kullanıyorlar.**

Sınıf bilincinden yoksun ve bir o kadar da perişan olan arkadaşlarımız müteahhitlerin işine alabildiğince ucuz fiyat biçiyorlar. Müteahhit de fırsattan istifade edip işini verdiği işçileri iliklerine kadar sömürüyor.

Çalıştığımız inşaatlarda kesinlikle hiçbir iş güvencemiz yoktur. **Yüzde doksan beşimiz sigortasız çalışıyoruz.** Özellikle yüksek binaların dış cephesinde çalışanlarımız büyük bir tehlikle karşı karşıyalar. Bir yerde kefenimiz kucağımızda çalışıyoruz. İş güvenliği yetersiz olduğundan her yıl birçok arkadaşımız ya inşaatlardan düşerek ölmekte

ya da kalıcı olarak sakatlanmaktadır.

Bütün bu zorlukların yanında işveren ücretlerimizi de zor bela alıyoruz. Emeğimizin karşılığını zaten alamıyoruz. Alacağımız üç-beş lirayı da bölük-pörçük verdikleri için evimize toplu halde para gönderip ihtiyaçlarımızı zamanında karşılayamıyoruz.

**Düşük ücret aldığımız için düzenli beslenme durumumuz olmuyor.** Bu nedenle inşaat işi çok ağır olduğundan çok yoğun bir enerji sarfettiğimizden bünyemiz oldukça zayıfladığı için hastalıklara kolayca yenik düşüyoruz.

Sigortasız çalıştığımızdan dolayı tedavi olma imkanlarımız olmuyor. Böyle olunca da yakalandığımız hastalıklar kısa sürede gelişerek bünyemizi etkisi altına alıyor.

Dokuz-on ayı bu şartlar altında geçirdikten sonra evlerimize geri gidiyoruz. Bu süre zarfında kazandıklarımızı götürüp evin bir takım acil ihtiyaçlarını giderebiliyoruz.

Kimi arkadaşlarımız da aşırı boş kalmaktan ve işin düzensizliğinden hiçbir

kazanç sağlayamadan evine geri gidiyor. Ve **daha da ağırlaşmış sorunlarıyla baş edebilmek için umutlarını başka bir bahara erteliyor.**

Bu yazıyla inşaat işçileri olarak yaşadığımız sorunları yüzeysel bir şekilde anlattım.

Bütün bu sorunların kaynağında yaşanan şeyin devletin genelde emek cephesi, özelde ise ezilen Kürt halkına karşı yürütmüş olduğu inkar ve imha siyasetine karşı; sınıf bilincindeki yoksunluk ve örgütsüzlük nedeniyle halkın bir bütün olarak tepkisini bilinçli bir şekilde ortaya koyamamasından kaynaklanmaktadır.

Özellikle bu sorunları en ağır şekilde yaşayan inşaat işçilerinin bir araya gelip örgütlenmeleri büyük bir önem arz etmektedir.

Ayrıca sorunlarımızla yakından ilgililenip bu yazımızı yayımlayan İşçi-köylü gazetesine teşekkür ediyoruz.

**NOT: İnşaat işçilerinin gazetemiz İşçi-köylü'ye yazmış oldukları Kürtçe ve Türkçe bu yazı için teşekkür ediyoruz.**





# İşçi-köylü'den

## “MÜTTEFİK AMERİKA” UYARDI: “UŞAK KALABİLMEK İÇİN ÖZÜR DİLEMELİSİN!”

Son haftalarda Türk hakim sınıflarını ve onların tescilli kalemlerini bir telaştır aldı. ABD Savunma Bakan yardımcısı ile yapılan bir röportajda sarfedilen sözler, bir kısım “milliyetçi-ulusalçı-liberal- demokrat vs.” güçlerin hezeyanlarına yol açtı. Bu ne küstahlık diye günlerdir tartışma sürdürülüyor. ABD Savunma Bakanının dediği “**Türkiye Irak savaşında bizi yalnız bıraktığından dolayı özür dilemelidir**” mealinde olan sözler. Bu hakaret midir, değil midir tartışmasına girmekten daha çok asıl görülmesi ve kavranması gereken Türk hakim sınıflarının efendilerinin karşısında nasıl bir pozisyonda olduklarının bir kez daha belgelenmesidir. Faşist Kemalist Türk Devleti ve bu devleti bir araç olarak kullanan Komprador Burjuvazi ve Büyük Toprak Ağaları emperyalizme göbekten bağımlıdır. Varlık koşulları ve ayakta kalabilmeleri emperyalizmin kendilerine sunduğu desteğe bağlıdır.

Emperyalist efendilerinin ufak bir söylemi onları korkular içinde bırakabiliyor. Bu uşağın yapması gereken efendilerinin sözünden çıkmamak ve onun yerel ve bölgesel politikaları doğrultusunda çaba göstermesidir. ABD emperyalizminin “stratejik müttefiki Türkiye'nin” bu stratejik müttefik olma meselesini biraz fazla abarttığından ve kendini “bulunmaz hint kumaşı” ve vazgeçilemez olarak görüp, emperyalizm

karşısında özellikle Irak saldırısında ne koparırsam kârdır mantığıyla yaklaşması, bu saldırıda fiili olarak kullanılmamasını beraberinde getirdi. Özellikle emperyalistlerin o çok güvendikleri “**devletin ve milletin bölünmez bütünlüğünün, bağımsızlığın koruyucusu**” ordunun bu süreçte inisiyatifi ele almaması ve fiili olarak saldırıda yer alınmaması onları oldukça şaşırtmış olacak ki buna sitem ediyorlar “**Ordu liderlik görevini yerine getirmedir**” diyerek. Bu sitem bile aslında gösteriyor ki Faşist Kemalist Ordu; Türk hakim sınıflarının ve emperyalistlerin gerek ülke içinde ve gerekse de bölgede örgütlenmiş bir gücüdür. Ve bu güç halkın yanında değil, halkın çıkarlarının tam karşısındadır. Faşist TC tarihi buna ziyadesiyle tanıktır.

### FAŞİST TC'NİN KIRMIZI ÇİZGİLERİ UŞAKLIĞININ ÖLÇÜTÜDÜR!

Faşist Türk devleti Irak saldırısında fiili olarak yer almasa bile gerek hava sahasını kullandırılması ve gerekse de İncirlik başta olmak üzere bir kaç üssü kullandırması, onun saldırıda yer aldığı ispatı değil midir? Hakeza gerek A. Gül'ün ve gerekse de Genelkurmay Başkanının açıklamaları “**koalisyon güçlerinin içindeyiz**” yönlü değil miydi? Öyleyse neden ABD emperyalizminin yaklaşımı böyle sorusuna verilecek cevap çok açık aslında. ABD emper-

yalizmi kendisi açısından istediği desteği tam olarak görmedi. Bunda en önemli etken hükümetin “direnmesi” vb.den ziyade Türk hakim sınıflarının alacakları payın arttırılmasına yönelik pazarlıkların yapılması ve faşist Türk devletinin kırmızı çizgilerinin, Casus Belli (Savaş Sebep)'lerinin, emperyalizmin dönemsel çıkarlarına denk gelmemesidir. Bugün ABD emperyalizmi kazandığını ilan ettiği Irak'taki Pirus zafiriyle uşağına bir “balans ayarı” çekmektedir.

Faşist Türk hakim sınıflarının bugüne kadar savuna geldikleri ve savaş sebebi saydıkları iki mesele vardı. Bunlardan birincisi Kıbrıs sorunu. Diğeri de Irak Kürdistanı'nda oluşacak herhangi bir Kürt oluşumu. Şimdi TC'nin bu iki politikası da iflas etmiş görünüyor. Daha açıkçası Faşist TC'nin savaş sebebi saydığı gelişmeler, emperyalizmin bölgesel çıkarlarıyla çakışmaktadır. Hiç kuşkusuz ki TC'nin çıkarları emperyalizmin çıkarlarıyla karşı karşıya gelemez. Ve bu yüzden Türk hakim sınıfları, yeni politik açılımlar geliştirmek zorunda hissediyorlar kendilerini....

### FAŞİST TC YENİ SÜRECE HAZIRLANIYOR!

Tam da bu yüzden, politika sahnesinde yeni söylemlerle karşılaşyoruz. AKP, “**Milli görüşü reddederek, DP misyonunu devraldığını**” açıklıyor. AKP'nin son Antalya toplantısı bu değişimin ilk işaretidir. Özellikle basında işlenen İngiltere'deki Stratejik Araştırmalar Kuruluşu'nun “**AKP radikal adım atarsa ordu müdahale eder**” yaklaşımından sonra, böyle bir gelişmenin olması dikkate değerdir. Öte yandan yıllardır faşist yüzünü sosyal demokrat maskeyle gizleyen CHP

“**sosyal demokrat çizgiden Merkez Demokrat çizgiye kaydığını**” ilan ediyor. Ve tüm bunların yanısıra hakim sınıfların kliklerinin tam bir konsensus içinde gündeme getirdikleri, Kürt sorununa çözüm olarak düşündükleri yeni “pişmanlık-af yasa” bu gelişmeler içinde değerlendirilmelidir. PKK/KADEK güçlerine karşı geliştirdiklerini iddia ettikleri bu yasa MGK toplantısında değerlendirilecek. Bunda amaçlanan özellikle ABD'nin Irak Kürdistanı'nda geliştirdiği politikaya cevap olabilmektir. Hakeza Kıbrıs'ta atılan adımlar da bu sürecin örneği olarak verilebilir.

Tüm bunlar göstermektedir ki hakim sınıflar önümüzdeki sürece hazırlanıyorlar. Devrimcilerin ve komünistlerin hazırlığı da buna göre olmalıdır.

### SÜRECE MÜDAHALE İÇİN: ÖRGÜTLEN VE ÖRGÜTLE!

2003 1 Mayıs'ının da çok net gösterdiği gibi, devrimci ve komünist hareketin sürece yanıt olabilmesi için kitlelere gitmesi ve onları örgütlemesi gerekmektedir. Kitlelere gidildiğinde, kitlelerle çeşitli biçimler altında diyalog geliştirildiğinde, kitlelerden yanıt alınabilmekte; kitleler devrimci ve komünist çalışmaya cevap vermektedir.

Özellikle 1 Mayıs sonrası irili ufaklı bütün devrimci yapıların yaklaşımının bu yönde olduğunu, kitle çalışmasının ve örgütlenmenin öneminin yayınlarında vurgulandığını görmekteyiz. Devrimci hareket Proletarya Partisi'nin yedinci oturumunda ortaya koyduğu yönelime benzer bir yaklaşımla süreci ele almaktadır. Bu bizler açısından sevindirici bir durumdur. Bu görülmeli ve devrimci komünist çalışma duraksatılmadan, aksatılmadan sürdürülmelidir.

# ILPS: ÜSLER KAPATILSIN, YANKEE GO HOME!



Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS), tüm dünyada anti-emperyalist mücadelenin bir parçası olarak genelde emperyalistlerin askeri üslerine, özelde en saldırgan emperyalist güç olan ABD üslerine karşı 6 Mayıs 2003'ten itibaren bir kampanya başlattı. Daha önce Japonya, Filipin, ABD ve İngiltere'de başlatılan bu kampanyada **ILPS Türkiye Seksiyonu** da 15 Mayıs'ta TMMOB'da bir basın açıklaması yaparak “**Üsler Kapatılsın, Yankee Go Home**” adı altında başlatılan bu kampanyanın Türkiye ayağını öreceklerini açıkladı. ILPS adına yapılan açıklamada “Emperyalistlerin askeri üsleri hangi gerekçe ileri sürülürse sürülsün, onların egemenlik ve halklara gözdağı verme amaçlarına hizmet etmektedir. Emperyalistler üsleri aracılığıyla işgal ettikleri ülkelerde çıkarları gereği etnik/dini/bölgesel çatışmaları körüklemektedir” denilerek ABD emperyalistlerinin dünyada ve özellikle Ortadoğu'da petrol ve egemenlik için yürüttüğü saldırılarda kullandığı en önemli araçlardan birinin birçok ülkede buldukları bu üsler olduğu ifade edildi. Ardından “ABD emperyalistleri “terörizm”le savaş bittiğinde üsleri terk edeceklerini söylüyorlar, ancak “terörizmle savaş”ın 50-60 yıl sürebileceği açıklamaları anımsanırsa, bu üslerin kalıcı olduğu kolayca anlaşılır” denilerek 15 Mayıs-13 Haziran tarihleri arasında yürütülecek kampanyaya aktif katılım çağrısı yapıldı. (İstanbul)

## Baştarafı Sayfa 32'de

### EMPERYALİZM ÇAĞIMIZDA ULUSAL SORUNLARIN KAYNAĞI VE VARLIK SEBEBİDİR

Bilindiği gibi ABD işgalden çok önceleri Barzani ve Talabani şahsında emperyalist menfaatleri yönünde Irak Kürtlerine işgal hareketi için görevler yüklemişti. Barzani ve Talabani'nin ağa-aşiret sınıf karakterine tekabül eden uşak ve uzlaşmacı yapısı, daha 1. Körfez Savaşının hemen akabinde ABD emperyalizminin önünde secde etmelerine neden olmuştu. Kendilerini ABD'nin velayetinde kabul eden Irak Kürtleri giderek uşaklaşmışlar ve bildiği gibi sonuçta Irak'ın işgalinde, ABD ve İngiliz emperyalistlerine en aktif ve en açık desteği sunmuşlardır.

Oysa işgalci emperyalist devletler söylemde vaaz ettikleri gibi hiç de Irak Kürtlerine özgürlük vermeyeceklerdir. **Emperyalizm ulusal sorunları çözmez. Tersine çağımızda**

**ulusal sorunların kaynağı ve varlık sebebidir emperyalizm.** En ücra yerlere kadar tüm pazarlara giren emperyalizm sömürge ve bağımlı ulusların da pazarlarına girmiş ve ilhak etmiştir. Ulusal bağımsızlıkta temel kriter olan **iş pazarının bağımsızlığı** emperyalizmin denetimindeki politikalarla mümkün değildir. Aksine daha statükocu sonuçlara gebedir. Ulusal burjuvazinin önderliğindeki ulusal hareketler anti-emperyalist duruş sergilemedikleri müddetçe tam ulusal bağımsızlıklarına kavuşamazlar. Nitekim ABD emperyalizmi işgalin hemen akabinde en önce, kendisine en fazla destek veren Irak Kürdistanı'nın başına sömürgeci generali atadı. Sosyal pratik ulusal sorunlar karşısında bu vesileyle bir kez daha emperyalizmin tutumunu ve gerçek yüzünü göstermiştir.

### ABD'NİN KENDİSİNE BİÇTİĞİ STRATEJİK GÖREVLERİN KÜRTLERE DE BİÇİLMESİ TC'NİN KAYGILARINI ARTIRMIŞTIR

Lakin TC, Irak Kürdistanı'nın mevcut durumunu sindirememektedir. ABD postalları altında işgal edilmiş ve ezilen-bağımlı statükosunu devam ettiren varlığına dahi tahammül edememektedir. Ortaçağdan kalma fetihçi Osmanlı İmparatorluğunun uzantısı olan ve bunu her fırsatta resmi söylemlerle de kabul eden TC, devlet sınırları içinde askeri işgalleri altında kalan, tek bağımlı ve ezilen ulus olan Kürt ulusunun, kendi sınırları dışındaki parçasının emperyalist çıkar ve emeller doğrultusunda da olsa, resmi olarak anılması ve gündeme gelmesini hazmedememektedir. Kürt

politikası ne pahasına olursa olsun, Kürtlerin varlığının hiçbir parçada, hiçbir yerde tanınmaması ve inkar edilmesi üzerine kurulu olan Türk hakim sınıflarının devleti, Kürtlerin gündeme geldiği her zaman ve mekanda adeta histeri nöbetine tutuluyor. Irak-Kürdistanı her gündeme geldiğinde Osmanlı İmparatorluğu'nun fetihçi ve yayılmacı arzuları kabaran TC, çağımız koşullarında bu emellerini emperyalizmden bağımsız yerine getiremiyor, getiremez de... Çünkü kendisi emperyalizme göbekten bağımlıdır ve emperyalist politikaların aletidir. Dolayısıyla ortaçağdan kalma yayılmacı ve işgalci emelleri emperyalist efendiler karşısında hayat hakkı bulmuyor.

Geçmişin asyatik feodal-fetihçi bir devletin bilinçaltını hala üzerinden atamamış olan TC, çağımızda yarı-sömürge, yarı-feodal bir devlete evrilmişse de, hala ortaçağın feodal karakterini ve feodal cebrini de muhafaza etmektedir. Bu devlet yapısının iktisadi

**nundan sonra, yeni sorun ve sıkıntılar doğurmuştur.**

Askeri işgali altında bulundurduğu Irak topraklarında kurmayı tasarladığı bir devletin stratejik olarak çok daha rahat denetim altında tutulabileceğinden hareket eden ABD emperyalizmi; dolayısıyla Talabani ve Barzani gibi şimdilik en bağılı uşaklarına da stratejik düzeyde ihtiyaç duymaktadır. Bu da TC'nin gözünde dünya kamuoyunca Kürtlerin varlığının meşrulaşması olarak algılanmaktadır. Hele ABD denetiminde Kerkük ve Musul'a girmeleri iyice çileden çıkartmıştır. Kurulacak olan olası Irak devletinde Kürtlerin üstleneceği rol ve Musul ve Kerkük petrollerinden alacakları uşaklık payı ile ilkel Kürt burjuvazisinin kısmen palazlanması sendromuna kendini kapıran TC devleti, bu noktada da emperyalist efendisine muhalif durumdadır. Bundan dolayıdır ki, Kerkük ve Musul'daki Türkmenlerin hamiliği-

bebi saydığı, Kürtlerin Musul ve Kerkük'e girmesine rağmen, Türk ordusu Irak-Kürdistanı'na girememiştir. Karşısında ABD emperyalistlerini bulan Türk devleti, TC'nin kuruluşundan beri resmi politikası olan "savaş sebebi" gerekçesini hayata uygulayamamıştır. Diğer bir deyişle "Kuzey-İrak" "politikası" iflas etmiştir.

Irak Kürdistanı'na müdahale ve sınırlarına dahil etme politikası TC açısından geçmişe dönük, katı-statükocu bir "çözüm"dür. Çözümü geçmişte arayan politikalar açıktır ki, çözüm değil, çözümsüzlükler üretir. Hem sınırları içindeki, hem de dışındaki ulusal sorunun varlığını devam ettirmesi ve giderek katmerleşerek kronik boyutlar alması, Türk hakim sınıflarının Kemalizm'den gıdasını alan geçmişten beri izledikleri politikalarda yatmaktadır.

Irak gündemi boyunca Türk-Amerikan ilişkilerinde pürüz ve sıkıntıların ortaya çıkması, tümünden ilişkilerin kopması anlamına gelmemelidir. Mali pazarlıkla başlayan ve Irak-Kürdistanı ile devam eden çelişkiler, mevcut durumda sürmektedir. Bu çelişkilerde Türk egemenleri ABD'ye karşı havlu atmış, taleplerini kabul ettirememiş, içte ve dışta prestij kaybetmişlerdir. Elbette ki emperyalistlerle uşakları

arasındaki ilişkilerin seyrinde, emperyalistlerin yaptırımları esastır. Bu işleyiş hiçbir pazarın da sonuna dek aynı emperyalist güce mutlak olarak bağımlı kalacağı anlamına da gelmez. Mevcut konjonktürde pazarların yeniden paylaşımının gündeme geldiği, yeni emperyalist kutuplaşmaların yaşandığı bir atmosferde pazarların el değiştirmesinin koşulları üstelik daha da artmıştır. Lakin soruna TC ile ABD arasındaki özgülde baktığımızda ABD'nin Türkiye'yi kolay bırakmayacağı da görülmedir. En azından mevcut süreçte...

Türkiye'nin 50 yıllık bağımlılığı ABD karşısında çok köklü bağımlılık yaratmıştır. Özellikle mali ve askeri bağımlılığı iyice onu Amerikan emperyalizminin güdümüne sokmuştur. Ayrıca **tüm çelişkilere rağmen ABD, Türkiye'yi bölgede uzantısı olarak kullanacaktır.** Türkiye'nin Avrupa emperyalistleri ile de ciddi pürüzleri vardır. Bu pürüzler yılların birikiminden oluşan ve kısa vadede çözülecek boyutta değildir. Ayrıca bugünkü konumuyla da, kısa vadede, ABD'nin boşluğunu doldurabilecek düzeyde de değildir. Rusya, Japonya, Çin gibi emperyalistlerle de geleksel ve güçlü ilişkileri olmamıştır.

Elbette ki bu durum **mevcut süreç için ve görelidir.** Ortadoğu'ya askeri olarak gelen Amerika Irak savaşı gündemiyle oluşan, TC ile arasındaki çelişkileri kontrolünde tutarak, Türkiye'nin kendi kulvarında kalmasını sağlamaya çalışacaktır.



ve sosyal temellerini bağrında hala güçlü bir şekilde barındırmaktadır. Dolayısıyla siyasal, askeri, kültürel vb. kurumları da bu temellere uygun bir şekilde koşullanmıştır. Bir başka deyişle, burjuva demokratik devrimini gerçekleştirememiş bir toplumdaki egemen devlet ulusal sorunu çözemeyen ve her şart altında da ulusal sorun noktasında statükocudur. Onun bu statükocu niteliği taşıdığı bilinçaltı ve kapıldığı histerinin de maddi temelini oluşturmaktadır.

Nitekim bu karakterine uygun olarak, Irak-Kürdistanı'nın gündeme gelmesi, kendi devlet sınırları içindeki Türkiye-Kürdistanı pazarlarını kaybetme endişesini de gündeme getirmiştir. TC bu endişesini ve itirazını ABD'ye devamlı yapmıştır. Hatta, denilebilir ki, Irak savaşının öngünlerine kadar, ABD Irak Kürtlerinin kontrolünü kerhen de olsa TC'ye yaptırmıştır. Savaşla birlikte ABD'nin Irak Kürtlerine yüklediği rol, Türk hakim sınıflarını daha da rahatsız etmiştir. **ABD'nin kendisine biçtiği stratejik görevleri Kürtlere de biçmesi kaygılarını artırmıştır.** Bölgede İsrail'le birlikte ABD'nin en etkin ve en güvenilir stratejik uşağı olmayı arzularken, varlığını hiçbir zaman tanımadığı ve inkar ettiği, **Irak Kürtlerine emperyalist efendilerince böylesi bir rolün uygun görülmesi, TC ile Amerika arasında mali sorun ve tezkere soru-**

ne soyunmuştur. Bu kentlerin Türkmen şehri olduğunu ileri sürerek, Kürtlerin varlığını inkar ederken, diğer taraftan da Musul ve Kerkük'ü de işgal etmenin zeminlerini yaratmaya çalışmaktadır.

ABD ve İngiliz emperyalistleri Irak'ı zengin petrol kaynakları için işgal ettikleri gibi, stratejik önemi açısından da işgal hareketini gerçekleştirmişlerdir. Diğer emperyalist rakiplerine karşı stratejik üstünlük kurmak, anti-Amerikancı bazı devletleri denetimine geçirmek, İsrail'i daha güçlendirmek, kendi kontrolündeki bazı Arap devletlerini de konjonktüre uygun bir şekilde sağlamlaştırmayı hedeflemektedir. İstikrar ve siyasal nüfuzunu pekiştirmede ifadesini bulan bu hedeflerine ABD'nin ulaşması bugünkü görüntüyle zor görünmekte, en azından belirsizlikler içermektedir. **İşgal ettiği Irak'ta bile istikrarlı bir devlet kurması kolay değildir.** Diğer emperyalist rakipleriyle çatışması derinleşecektir. Ayrıca bölge halkınca teşhir ve tecrit olması devamlı askeri varlığını zorunlu kılmayı, askeri saldırı ve katliamları devamlı olasılık dahilinde tutacaktır.

Lakin Musul ve Kerkük'ün zenginliklerini tek başına Kürtlere bırakmayacağı gibi, TC'nin işgaline de müsaade etmeyeceği açıktır. Böylesi bir durum **emperyalist-uşaklık ilişkisinin doğasına** aykırıdır. Bu anlamda TC rüyasında darı görmektedir. Nitekim savaş se-



# Irak Gündemi ve TC ile ABD arasındaki sıkıntılar

Irak gündemi boyunca Türk-Amerikan ilişkilerinde pürüz ve sıkıntılar ortaya çıkması, tümünden ilişkilerin kopması anlamına gelmemelidir. Mali pazarlıkla başlayan ve Irak-Kürdistanı ile devam eden çelişkiler, mevcut durumda sürmektedir. Elbette ki emperyalistlerle uşakları arasındaki ilişkilerin seyrinde, emperyalistlerin yaptırımları esastır. Bu işleyiş hiçbir pazarını da sonuna dek aynı emperyalist güce mutlak olarak bağımlı kalacağı anlamına da gelmez.

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Irak'ı işgal etmesi, Ortadoğu'yu, hatta dünyayı yeni bir dönemece sokmuştur. Bu durum beklenen bir gelişmeydi. İşgalci emperyalist güçler daha savaştan çok önce Irak'ı işgal ederek, bölgeye yeni bir şekil vereceklerini belirtmişlerdi. Irak işgaliyle pazar alanlarına yeni bir petrol pazarı ekleyerek bu doğrultuda belki bir adım attılar.

Buna bağlı olarak bölgede siyasal nüfuzunu daha da pekiştirmek isteyen işgalci emperyalist güçler, özellikle de ABD, bölgeye yeni bir şekil vermekten, yeniden yapılandırmaktan bahsederken, bu yöndeki emperyalist emellerini dile getirmektedir. Ama bölgede siyasal istikrar oluşturmada bir hayli zorlanacağı benziyor.

Ortadoğu'daki Arap toplumlarındaki kapitalizm öncesinin kökleşmiş çelişkileri giderek daha derinleşmiştir. Kapitalizm öncesinin feodal, yarı-feodal yapısı ve bu yapıdan kaynaklanan üretim ilişkileri, sosyal kurumlar giderek emperyalizme daha bağlanmıştır. Yüz yılı aşkın bir süredir, bölgedeki pre-kapitalist ilişki ve kurumlar uluslararası mali sermayenin sosyal dayanağını oluşturmuştur. **Emperyalizm tarafından oluşturulan cılız ve bağımlı komprador kapitalizm de bu yapının bir parçasını oluşturmuştur.** Ortaçağdan kalma ulusal ve etnik çelişkiler, aşiretler, diller ve mezhepler vb. şeklinde kendisini gösteren arkaik kurum ve ilişkiler, ABD'nin bölgede oluşturmayı tasarladığı istikrarın kolay olmayacağını gösteriyor. Çünkü bu ilişkilerin kaynağını teşkil eden ve besleyen bizzat emperyalizm olmuştur. Son 50 yılda da, esasta ABD damgasını vurmuştur. Bugünkü özgülde bu çelişkiler daha derinleşmiş ve kökleşmiş bir görüntü arz etmektedir.

Ayrıca pazarların yeniden paylaşımında ifadesini bulan Fransa, Almanya, Rusya, Çin gibi emperyalist devletlerin de ABD ve İngiliz emperyalizmi karşısında giderek bir blok halinde hareket etmeleri, işgalci güçler açısından ayrıca engel teşkil etmektedir.

ABD emperyalizminin Irak özgülündeki saldırganlığı dünyada ve Ortadoğu'da kitleler nezdinde onun çıplak

teşirini de beraberinde getirmiş, tepki ve öfke birikimine neden olmuştur. Öyle ki, **ABD kuklası Arap rejimleri kitlelerin korkusuyla emperyalist efendilerine eskiye kıyasla destek ver-**

Özellikle önceleri bu kendisini mali pazarlıkta hissettirdi. Ekonomik açıdan iyice dibe batan Türk hakim sınıflarının temsilcisi AKP hükümeti, böylesi bir "fırsat"ı değerlendirmek için, emperya-

list efendilerinden önceleri hayli yüksek meblağlar kotarmak istediler. Ki bu pazarlık Türkiye ve dünya kamuoyunda giderek rüşvet olarak algılanmıştır. Türk egemenleri talep ettikleri rüşveti ilk başta elde edeceklerinden emindiler. Lakin, TC'nin 50 yıllık bağımlılığında cüret alan ABD, AKP nezdinde istenen yüksek "yardım"a açıktan rest çekmiştir. İstenen meblağı iyice aşağıya çekerek 6 milyar dolara ve 15 milyar dolar krediyeye indirmiştir. Tüm bu rüşvet pazarlıkları TC Hükümetinin uşak pozisyonunun iyice teşhir olmasını ve kitlelerin nabzında büyük bir öfke uyandırmasını da berabe-



**mekte çekingen davranmaktadırlar.** Kısacası ABD emperyalizmi bölgedeki çelişkilere çözüm olamamış, aksine daha da kemikleştirmiştir. İzlediği politikalarla bölgedeki sorunları ve çelişkileri statükocu bir zeminde tutmuş, yeni sıkıntıları da beraberinde getirmiştir. İşgalci emperyalistler nitelikleri gereği sorunlara merhem olamamış, tersine yeni sorun ve sıkıntıların da kaynağını oluşturmuşlardır. İşgal altında bulundukları Irak'ın bile "yeniden yapılandırma"sı ve askeri varlığı bölgedeki çelişkileri daha karmaşık kılacak ve bölgeyi daha çalkantılı bir rotaya sürükleyecektir.

## **TC-ABD İLİŞKİLERİNDEKİ SIKINTILARIN TEMELİNDE EMPERYALİZME BAĞIMLILIK YATMAKTADIR**

İşgalci emperyalistlerin Irak işgalinin gündeme gelmesi ile beraber ABD ve TC ilişkilerinde de yeni sıkıntılar ortaya çıkmıştır. Bilindiği gibi işgal öncesinde ABD, Kuzey Cephesinin açılışında TC'ye yüklediği misyonla Irak'a kuzeyden daha güçlü bir saldırı planlıyordu. Nitekim bunun üzerine başlatılan pazarlıklar tamamlanmadan, ABD Türkiye'nin birçok üslerini, limanlarını, hava alanlarını adeta işgal edersesine, her türden ağır silahlarıyla, askeri teçhizatlarıyla, asker ve personeliyle adeta yığınak yaptı. Lakin **Türkiye ile ABD arasındaki pazarlıkların uzaması yeni sorun ve sıkıntıları su yüzüne çıkardı.**

*Savaşla birlikte ABD'nin Irak Kürtlerine yüklediği rol, Türk hakim sınıflarını daha da rahatsız etmiştir. ABD'nin kendisine biçtiği stratejik görevleri Kürtlere de biçmesi kaygılarını artırmıştır. Bölgede İsrail'le birlikte ABD'nin etkin ve en güvenilir stratejik uşağı olmayı arzularken, varlığını hiçbir zaman tanımadığı ve inkar ettiği, Irak Kürtlerine emperyalist efendilerince böylesi bir rolün uygun görülmesi, TC ile Amerika arasında yeni sorun ve sıkıntılar doğurmuştur.*

rinde getirmiştir. Nitekim bu teşhir ve kitlelerin yaptırımından da etkilenen çok sayıdaki AKP milletvekillerinin de reddiyle 1. Tezkere reddedilmiştir. 1. Tezkerenin reddi ABD tarafından sürprizle karşılanmıştır.

Buna rağmen daha tezkere oylamasından evvel başlayan silah, araç-gereç, asker ve personel geçişleri, tezkere oylamasından sonra da devam etmiştir. Her ne kadar önceden kararlaştırılan 60 bin Amerikan askerinin karadan geçişi tamamlanamamışsa da, 2. Tezkereyle açılan hava sahasıyla yarım kalan destek yine de sunulmuştur.

Mali pazarlıklarla ortaya çıkan Türk-ABD ilişkilerindeki sıkıntıların temelinde yatan, Türkiye'nin emperyalizme, -50 yılı aşkın bir süredir de- ABD emperyalizmine bağımlı oluşudur. Nitekim yarım asrı aşkın bir sürede **Türkiye'nin ekonomi-politiğini belirleyen esasta ABD emperyalizmi olmuştur. ABD emperyalistleri Türkiye'nin iç ve dış politikalarını kendi çıkarları doğrultusunda düzenlemiş, bölgede de yine çıkarlarını temsilen stratejik görevler yüklemişlerdir.** ABD'nin ekonomik ilhaki altında bulunan TC, stratejik olarak da emperyalist efendilerinin bağımlılığı altında hareket etmiştir. Ancak Irak işgaliyle birlikte oluşan atmosferde ABD ve Türkiye ilişkilerinde mali sorunla başlayan pürüz, Irak işgali ve sonrasında, giderek daha açığa çıkan Irak-Kürdistanı'ndaki çelişkilerle daha farklı boyutlar almıştır.